

NOVI TEDNIK

številka 32 • leto XXXVIII • cena 20 din

Celje, 9. avgusta 1984

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Tudi ženske znajo poprijeti za koso

Pridnih kmečkih rok ne more nadomestiti noben stroj, še posebno pa ne tam, kjer ne pride zraven ne kosilnica ne traktor. Pa ne samo moški, tudi žene morajo večkrat poprijeti za kmečko orodje in večkrat se celo zgodi, da so ženske s koso bolj spretni kot tisti, ki nosi hlače v hiši. Pod Homom se takšne ženske zberejo vsako leto in tekmujejo v košnji, moški pa jim pomagajo pri grabljenju. Več na 10. strani.

EDI MASNEC

Cesta na Planino bo do roka

Delavci Cestnega podjetja iz Celja so vložili veliko truda, da bi bila cesta na Planino končana do šentjurskega občinskega praznika, ki bo 18. avgusta. Ta teden so začeli že z asfaltiranjem planinskega klanca in kljub kratkemu roku, bo cesta končana pravočasno. Poleg tega bodo uredili in asfaltirali tudi 160 metrov ceste, ki povezuje klanec s Planino.

V.E.

Mednarodni delovni tabor v Trebčah

Prvič tudi novinarska šola v organizaciji Centra za Informiranje, raziskovanje in založništvo pri RK ZSMS

Sredi julija so začeli z delom udeleženci tabora, ki se je v marsičem razlikoval od dela na klasičnih mladinskih akcijah. To naj bi bila (»bi bila«) pisemo zato, ker vse le ni bilo tako, kot so predvidevali na začetku mladinska delovna akcija na drugačen način, lahko bi rekli tudi na bolj privlačen način za udeležence. Od »klasičnih« mladinskih delovnih akcij se je razlikoval

po tem, da je bilo mogoče na njem sodelovati tudi za krajši čas (ne manj kot sedem dni).

Na taboru ni bilo enotnega urnika za vse udeležence, ampak so si ga krojili sami. Taborjani niso bili organizirani po brigadah, ampak jih je združevala skupna želja, da so prišli v tabor pomagati pri razvoju manj razvitih krajev. V ospredju takšnega tabora je bilo samoupravljanje, ki je slonelo na načelu dogovarjanja vseh udeležencev na zboru taborjanov. Taborjani so lahko sami odlo-

novinarske šole) tudi mednarodna udeležba. V Bistrici ob Sotli so prišla na delovne počitnice dekleta iz Zvezne republike Nemčije, Finske ter Francije.

V taboru Trebče je bila tudi novinarska šola, na kateri so se zbrali pisci mladinskih in šolskih glasil iz Slovenije. Osnovni namen novinarske šole je bil, da seznani udeležence z osnovami novinarstva v obliki predavanj, raz-

govorov in pisanja. Redko se zgodi, da seminarje organizirajo prav na delovnih akcijah oziroma taborih. Vendar je ta oblika še vedno primernejša kot pa bivanje v hotelih na račun občinskih konferenc ZSMS. Mladi so na delovni tabor prišli, da bi si z delom »zaslužili« bivanje ter, da bi o taboru pisali in izdali bilten.

Nadaljevanje na 5. strani

Slama s polj, zrnje v silose

Prejšnji teden je bilo vreme vendarle naklonjeno žanjcem, da so zlato zrnje spravili s polj v silose.

FOTO: EDI MASNEC

Na taboru je bilo tudi osem tujk. Večina izmed njih je bila prvič v Jugoslaviji, zato jih je zanimalo praktično vse. Jessica Gross iz Nemčije je povedala, da jo je že od nekdaj zanimala naša država. K nam je prišla tudi zato, da bi spoznala nove prijatelje in izvedela čim več o našem življenju.

čali, kaj bodo počeli v prostem času. Izbira je bila velika: od raznih krožkov do izletov v znane kraje. Posebnost tabora pa je bila (poleg

Kdo bo prej pojedel presto?

To je bila le ena izmed družabnih iger na javni oddaji Radia Celje v Piranu. Oglejte si reportažo na 11. strani.

FOTO: EDI MASNEC

Pečat smrti da vrednost življenju

Mati Milja iz Štor s šestimi otroki ob dveh nesrečah vztraja in se bori dalje. Stran 13.

Krk – otok za Slovence

Od tistega malo, kot jih dopustuje, jih je veliko prav tam. Stran 12.

Polne klavnice, ponudba pa slaba

Sindikati naj ne bi prodajali svinjskih polovic. Stran 10.

Tovarna usnja za bolj čisto okolje

V Tovarni usnja Šoštanj že imajo pripravljene idejne načrte za gradnjo čistilne naprave, ki jo bodo začeli graditi predvidoma oktobra na področju, kjer stoji tovarna. V akciji za gradnjo pomembnega objekta za čistejšo okolje sodelujejo delovna organizacija, Zavod za urbanizem in Vodna skupnost, ki bo tudi glavni financer objekta, katerega predračunska vrednost je 100 milijono.

nov. Čistilna naprava naj bi bila gotova prihodnje leto, z njeno pomočjo pa bodo opravili potrebno predčiščenje, kar pomeni prehod manj strupenih stvari v Pako in njeno okolico, kar kazni okolje in povzroča slabo voljo med krajani.

Čistilna naprava Tovarne usnja Šoštanj bo tako začasno nadomestilo za centralno čistilno napravo, ki naj bi bila za vso velenjsko dolino, vendar je do nadaljnjega ne bodo gradili zaradi pomanjkanja sredstev. Za centralno čistilno napravo bi samo letos potrebovali že 400 milijonov, kar pa seveda ne morejo zbrati kar tako. Delni obliž bo tako interna čistilna naprava, od katere pa si vseeno veliko obetajo. T. VRABL

Elkroj

SPECIALIST MED PROIZVAJALCI HLAČ

V Radečah gradijo novo blagovnico

Jeseni bodo pričeli graditi tudi prvi večnamenski stanovanjski objekt

Nasproti kulturnega doma »Svoboda« na desnem bregu Sopotke raste komunalni center Radeče, kjer bo trgovina, tržnica, parkirišča in trije večnamenski stanovanjski bloki.

Od aprila do danes so že veliko naredili, čeprav je gradbincev vreme nenehno nagajalo, vendar zatrjujejo, da bo prvi objekt - blagovnica - dograjen do roka, torej do 29. novembra.

Širše radeško območje šteje okoli 8 tisoč ljudi, ki velik del svojega denarja porabijo v večjih nakupovalnih centrih izven Radeč in celo občine, največji del ljudi hodi v Celje, manjši pa v Sevnico. Morda bi kdo očital lokalistično gledanje na problem osnovne in širše preskrbe v Radečah, vendar če pogledamo s strani občanov, jih nakupi drugod stanejo veliko več zaradi oddaljenosti po eni strani in slabih prometnih zvez po drugi strani. Direktnega vlaka za Celje ni, temveč je potrebno prestopiti v Zidanem mostu, tudi avtobusi vozijo le nekajkrat na dan.

Preskrba je slaba, priznavajo trgovci. Pa ne zaradi njihove malomarnosti, temveč zaradi tega, ker nimajo ne dovolj velikih trgovin ne skladišč za primerno shranjevanje blaga. To stanje bodo z novo blagovnico seveda izboljšali. Na 2000 m² bo »market«, bife ter tekstilno tehnični oddelki. Obstojče trgovine v kraju pa bodo spremenili v trgovine s specializiranim blagom kot na primer železnice, gradbeni materiali in salon pohištva.

Nedvomno se bodo izboljšali delovni pogoji, na novo

pa bodo zaposlili 10 mladih delavcev, študentov tozd Prodaje Merx Radeče.

Investicijo, ki znaša okoli 62 milijonov dinarjev krije investitor Tozd Prodaje Radeče ob pomoči združenih sredstev interne banke SOZD Merx ter združenih sredstev tovarne papirja Radeče.

V jeseni bodo uredili tudi tržnico in parkirišče, pričeli bodo graditi še prvi večnamenski stanovanjski objekt, kjer bo skupna kotlovnica, zaklonske ter trafo postaja. Stanovanjske objekte in komunalno ureditev pa financirata samoupravna stanovanjska skupnost občine Laško ter komunalna skupnost Radeče.

Prejeli so pričeli načrtovati to veliko investicijo so opravili tudi raziskavo tržišča po kateri so med drugim ugotovili, da se polovica kupne moči radečanov in okoliških krajanov izliva v že omenjene nakupovalne centre, računajo, da bodo z novim prodajnim centrom zmanjšali porabo »zunaj« na desetine.

VIOLETA V. EINSPIELER

Elektrarna na Vrhovškem polju

V jeseni bodo v Vrh nad Laškimi pričeli s pripravljanjem lokacijske dokumentacije za gradnjo elektrarne na Vrhovškem polju. Elektrarna naj bi zavzela področje 20 ha, večine kmetijskih zemljišč. Krajanje so izvajalci, Savske elektrarne, že tudi seznanili z načrti, sedaj pa se bodo pričela dogovarjanja o nadomestnih zemljiščih za kmete. VVE

Javne tehtnice ne bo do praznika

Komunalno obrtno podjetje iz Sentjurja opravlja poleg osnovne dejavnosti tudi vrsto drugih storitev in si na ta način zagotavlja potreben dohodek. Tako trenutno končuje stanovanjsko gradnjo v Kalobju in gradnjo javne tehtnice pri železniški postaji v Sentjurju.

Stanovanjska gradnja v Kalobju je že skoraj končana, urediti je potrebno le še zunanje okolje in objekt bo predan svojemu namenu. Krajanje Kalobja so na to čakali že več let, kajti poleg stanovanj bodo pridobili tudi prostore za krajevni urad in pošto. Doslej so se morali sestajati v šoli ali v gostilni, pošte pa sploh niso imeli. Tudi javno tehtnico Sentjurčani že nestrno pričakujejo, ker morajo voziti blago na tehtanje v Štore in v Celje, kar je zamudno in povezano z dokajšnjimi stroški. Tehtnica bi morala biti končana že v avgustu, do občinskega praznika, vendar so se dela zavlekla zaradi neugodnih vremenskih razmer in pomanjkanja cementa. Tako bodo lahko začeli Sentjurčani tehtati na novi tehtnici šele prihodnji mesec.

V septembru pa bo Komunalno obrtno podjetje prevzelo v upravljanje tudi krajevne vodovode v Novi vasi, Hruševcu in Gorici pri Slivnici. Vodovode bodo obnovili in na ta način preprečili izpad vode in izboljšali oskrbo. Prevzeli pa bodo tudi ostale vodovode, ki jih sicer že upravljajo. S prevzemom bodo pridobili sredstva, ki so potrebna za obnovo vodovodov. V. E.

Predsednik izvršnega odbora poslovne skupnosti za hmeljarstvo SRS Edi Omladič podeljuje zlato plaketo Jožetu Juraku za visok pridelek sorte Atlas, letnik 83. To je Jurakova tretja zlata plaketa.

Foto: TONE TAVČAR

Priznanja zaslužnim hmeljarjem

V soboto zvečer je bil v dvorani Hmezada v Žalcu družabni večer, na katerem so zaslužnim hmeljarjem iz Slovenije podelili zlata, srebrna in bronasta priznanja v tekmovanju za visoke pridelke hmelja ter priznanja dolgoletnim hmeljarjem.

Zlato plaketo in nagrado za prvo mesto pri goldingu je prejel Marjan Jelovšek iz TZO Petrovče, ki je pridelal 2016 kg hmelja, bronasto Stanko Podbregar iz TZO Tabor 1740 kg, bronasto Jože Jurak iz TZO Prebold 1657 kg; zlato za sorto aurora je prejel Slavko Hriberšek iz TZO Braslovče 2575 kg, bronasto Viki Ježovnik iz TZO Polzela 2539 kg in bronasto Ivan Rojnik iz TZO Braslovče 2462 kg; za sorto atlas je zlato prejel Jože Jurak iz TZO Prebold 2481 kg (do sedaj je dobil že tretje zlato) srebrno Franc Sedminek iz

TZO Sempeter 2417 kg, bronasto pa Slavko Hribernik iz TZO Braslovče, ki je na ha pridelal 2311 kg hmelja. Podelili so tudi kolektivne nagrade. Zlato je prejel Hmezad DO Kmetijstvo Žalec TOZD Petrovče DE Drešinja vas, bronasto Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec in bronasto Hmezad DO Kmetijstvo Žalec TOZD Petrovče, DE Vojnik. Za dolgoletno hmeljarjenje so priznanja dobili: Franc Bukovnik, Vinko First, Franc Grivec, Jana Gregur, Franjo Hanželj, Božidar Horvat, Jože Irmančnik, Štefka Jan, Franc Jelen, Elizabeta Jošt, Albin Korenko, Anton Kompolšek, Martina Kranjc, Milan Lesjak, Ljudmila Ločičnik, Jože Lavrek, Mladen Madžarič, Mirko Mom, Peter in Ivan Povše, Ana Polak, Rudi Potek, Alojz Rovar, Jože Božič, Anton Sitar, Ivan Strojanssek, Angela Ša-

lej, Vinko Ušen, Ivan Valjože Veselič, Franc Verdelj in Milan Zolnir.

Zbranim hmeljarjem je govoril predsednik Izvršnega odbora poslovne skupnosti za hmeljarstvo SRS Edi Omladič, ki je poudaril pomen srečanja ter o letošnji letini dejal, da bo srednja dobra, če ne bo vremenskih neprilic. Največ pa je govoril o letini hmelja 1983, ki ji je bilo namenjeno tudi srečanje. Lani so slovenski hmeljarji pridelali 3300 ton hmelja, kar 800 ton pa ga je vzelo neurje s točo.

Predstavili so tudi novega starešino, to je Stanko Podbregar iz Ojstriške vasi in spremljevalko Heleno Golavšek iz Migojnic. Oba pa se bosta predstavila v nedeljo na osrednji prireditvi ob 22. dnevu slovenskih hmeljarjev v Braslovčah.

TONE TAVČAR

Zadnja delovna izmena za brigadirje na Kozjanskem

Brigadirsko poletje na Kozjanskem se vse bolj bliža koncu in znani so že tudi prvi delovni rezultati. Vodstvo akcije meni, da bodo delovni načrti za letošnje poletje doseženi, če ne celo preseženi in da bo tudi letošnja zvezna mladinska delovna akcija Kozjansko zaključena uspešno.

V nedeljo so prišli v brigadirsko naselje Jože Percič v Sentvid pri Planini zadnji brigadirji, ki bodo letos pomagali na Kozjanskem. Tretja delovna izmena se je torej že pričela in z novimi brigadirji je na akcijo prišel že tudi tretji komandant. Prav kadrovske težave pa so letos tiste, ki najbolj peče mladinsko prostovoljno delo na Kozjanskem.

Zaradi prometne nesreče, ki jo je imel evidentirani komandant Zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko Jože Artnak, je bilo potrebno v zelo kratkem času izbrati drugega kandidata za to odgovorno mesto. Prav tu pa so se pričele težave. Tako je bil prvi komandant akcije Sentjurčan Edi Peperko, drugo delovno izmeno je vodil Boris Petek iz Šmarja, sedaj pa je komandant akcije Danilo Cikoveš. Vse te menjave komandantov seveda ne potekajo brez zapletljivosti in kljub temu, da nobenemu komandantu ne moremo očitati malomarnosti in slabega dela, bi bilo za samo mladinsko

skop prostovoljno delo veliko boljše, da bi akcijo vodil skozi vse tri izmene en sam komandant. Le-ta bi imel boljši pregled nad že opravljenim delom in bi lahko tudi bolje koordiniral posamezna dela. Tako pa vsak nov komandant izgubi nekaj dni že samo s spoznavanjem svojih nalog in uvajanjem v delo.

V tretji delovni izmeni na Kozjanskem bodo delali brigadirji iz Višegrada v Bosni in Hercegovini, Lebanov v Srbiji, pionirska delovna brigada iz Jesenic, v kateri sodelujejo pionirji iz vse Gorénjske, in bratska brigada vseh pobratenih mest Jugoslavije, ki jo je pripravila občinska konferenca mladih v Hrastrniku.

V tretji delovni izmeni so brigadirji pričeli z deli na dveh novih deloviščih v laški občini. Tako bodo odslej delali v Jurklostru in na Marofu, nadaljevali pa bodo tudi še z izkopom trase za vodovod Kapsl-Dobje in polaganjem električnega kablovoda v Hruševju.

Pa se za konec še enkrat povrnimo v drugo delovno izmeno. Brigadirji so uspešno opravili svoje delo, delovni načrti so bili po prvih izračunih preseženi in vse brigade razen Kranjčanov, so bile tudi nagrajene z vsemi možnimi priznanji akcije. Kranjčani so ostali praznih rok zato, ker je na akcijo prišlo le šest brigadirjev tamkajšnje

občinske konference. Mladinsko delovno brigado so sicer številčno popolnili z mladimi iz Gračanice, tako da je na sami akciji dosegala prav tako dobre delovne rezultate. Pa vendar ostaja kljub temu grenak priokus.

Vprašamo se lahko, ali je res tako malo zanimanja med mladimi za mladinsko prostovoljno delo. In, če je to res, zakaj je tako. Ali pa se zamislimo nad izjavami mladih Kranjčanov, ki so povedali, da je bilo informiranje za odhod v mladinsko delovno brigado, ki je v pripravljalnem obdobju glavna naloga vsake občinske konference, zelo slabo. Prav tako brigadirji za na samo akcijo niso dobili potrebne opreme in pripomočkov za popoldanske interesne dejavnosti. Vendar povsod, kjer so imeli letos številčno nepopolne brigade, vendarle ni bilo tako.

Brigadirsko poletje na Kozjanskem se torej za letos počasi bliža koncu. In prav zato je potrebno opozoriti na številne težave, ki se kljub prizadevnosti, pojavljajo. Menjave komandantov akcije, nepopolne brigade in še nekaj takšnih težav je na Kozjanskem, če seveda ne upoštevamo težav s pitno vodo v začetku akcije in premajhne jedilnice.

IVANA FIDLER

Obletnica ustanovitve Šlandrove brigade

V vojašnici Jožeta Me-niha-Rajka so v soboto proslavili obletnico ustanovitve 6. slovenske udarne brigade Slavko Šlander. Na proslavi je imel uvodni govor komandant Ratko Cvijanovič. Orisal je pot brigade med narodnoosvobodilnim bojem. Vojakom, ki so se najbolj izkazali pri posameznih dejavnostih kot je šport, udeležba na športnem prvenstvu LJAO in podobno, je podelil značke Primerne vojak. Na proslavi so bili tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij celjske občine. Ob tej priložnosti so poslali tudi pozdravni telegram predsedstvu SFRJ, predsedstvu CK ZKJ ter družbenopolitičnim organizacijam povezanim z njihovim delom.

VIDA JAKOP

Samo z obljubami ni mogoče telefonirati

Sentjurčani so očitali občinskemu vodstvu, da je nesposobno

Krajanje iz krajevnih skupnosti Sentjur-center, Sentjur-okolica in Blagovna so se zelo razburili, ker je podjetje Pap iz Ljubljane, ki gradi v Sentjurju telefon, brez obrazložitve umaknilo z delovišča svoje delavce. Šli so celo tako daleč, da so očitali občinskemu in krajevnim vodstvom, da so neučinkoviti, nesposobni in premalo zainteresirani za razvoj občine. Zato je krajevna skupnost Sentjur-center sklicala sestanek, ki so se ga udeležili tudi predstavniki ljubljanskega podjetja in PTT iz Celja.

Predstavniki ljubljanskega podjetja so povedali, da so prestavili delavce na delovišče v Titovo Velenje zato, ker niso imeli dovolj potrebne materiala, da bi lahko

nadaljevali delo v Sentjurju. Obljubili so, da bodo do 30. avgusta končali vsa dela v krajevnih skupnostih Sentjur-center in Blagovna ter v Hruševcu, kasneje pa bodo končali z delom v Novi vasi, Črnlci, Botrišnici in na Kamenem.

Krajanje so večkrat zahtevali ustrezen odgovor tudi od PTT, ki pa jim ga ni mogel dati, ker je do zakasnitve prišlo po krivdi ljubljanskega podjetja, ki ni izpolnilo obveznosti in predalo objekta v dogovorjenem roku. Predstavniki PTT so na sestanku obljubili krajanom, da bodo dobili priključke že septembra, če se bo Pap tokrat držal dogovora.

Na sestanku so predstavniki krajevnih skupnosti zahtevali tudi natančno dokumentacijo o vseh podražitvah, ker hočejo na ta način preprečiti, da bi zaradi zakasnitve, ki jo je zakrivilo ljubljansko podjetje, plačali več, kot je bilo dogovorjeno. Pap je obljubil, da bo dostavil vse račune in da bo ustrezno obrazložil podražitve. Sentjurčani so tako zopet bogatejši za nekaj obljub, če si bodo lahko z njimi kaj pomagali, pa bodo videli že čez nekaj tednov.

V. E.

22. Dan hmeljarjev v Braslovčah

Zaključek Dneva hmeljarjev in pravzaprav višek prireditve bo v nedeljo ob 15. uri v Braslovčah, ko se bosta obiskovalcem predstavila hmeljarski starešina in njegova spremljevalka, prikazali pa bodo tudi stara hmeljarska opravila. Ob koncu bo še demonstracija Sipovih kmetijskih strojev, nato pa seveda zabava do jutranjih ur z ansamblom Veseli hmeljarji, ki bo obiskovalce Braslovč zabaval tudi že v soboto zvečer. Med več drugimi prireditvami v sklopu letošnjega Dneva hmeljarjev velja omeniti tudi srečanje hmeljarskih tehnologov Slovenije, ki bo jutri.

JANEZ VEDENIK

6. AVGUST 1984

Višje plače kljub izgubi

Delavci Potrošnika iz Sentjurja bodo prikrajšani za regres, socialno pomoč...

V prvem polletju je delovna organizacija Potrošnik, sozd Merx iz Sentjurja ustvarila nekaj manj kot štiri milijone izgube. Kljub temu so, v primerjavi z istim obdobjem lani, povišali osebne dohodke za 45 odstotkov. Trenutno pokrivajo izgubo s sredstvi rezervnih skladov tozda, tako da delavcem ne grozi zamenjava osebnih dohodkov.

Sentjurski izvršni svet je že po prvem trimesečju razpravljalo o nesorazmernosti med izgubo in razmeroma visokim povišanjem osebnih dohodkov, vendar si kolektiv očitno ne lahko dovoli, ker je pač del sozda Merx. V Potrošniku pa pravijo, da so hoteli zagotoviti svojim delavcem socialno var-

nost in da so kljub povišanju njihovih osebnih dohodkov še vedno pod povprečjem sozda. Poleg tega navajajo številne vzroke, ki so povzročili izgubo. Med njimi so po njihovem mnenju najvažnejši: fizično padanje prometa, padanje razlike v ceni, veliko povečanje obveznosti zaradi obresti, slabi plačilni pogoji, veliko število enot, ki že vrsto let delajo z izgubo in precejšnja fluktuacija prodajnih kadrov. Skratka gre za vrsto težav, ki jih ima trgovina v celoti in niso posledica slabosti tekočega poslovanja. Toda po vsej verjetnosti tudi teh slabosti ne manjka, kajti tozda Trgovina sentjurskega kmetijskega kombinata se srečuje s povsem enakimi težavami, pa je vendar v prvem

polletju ustvaril nekaj več kot štiri milijone ostanka dohodka. Zato je vprašanje, kako so si lahko v kolektivu dovolili 45-odstotno povišanje plač, ki si ga zastavljajo Sentjurčani, na mestu.

Kljub temu, da delavci Potrošnika ne bodo prejeli zajamčenih osebnih dohodkov, jih bo izguba po svoje prizadela. V kolektivu ne bodo ob koncu leta oblikovali nobenih skladov, niti sklada za splošno in skupno porabo. To pa pomeni, da bodo delavci prikrajšani za vrsto ugodnosti kot so regres, socialne pomoči, stanovanjski krediti in druge. Poleg tega kolektiv že leta ne namenja nobenih sredstev za razširjeno reprodukcijo, letos pa ne bo ostalo dovolj denarja niti za nujne rezerve. V Potrošniku pričakujejo, da bodo ob koncu leta poslovali s pozitivno nullo.

Drugače pa je kolektiv v prvem polletju povečal celotni prihodek za 48 odstotkov, v primerjavi z istim obdobjem lani in presegele plan za 9 odstotkov. Povprečni osebni dohodek delavcev pa znaša po povišanju 18.465 din.

VILI EINSPIELER

Mobilizacija ali ekonomski ukrepi?

V sredstvih javnega obveščanja smo se lahko te dni seznanili s stališči Zvezne konference SZDL do nekaterih pomembnih vprašanj uresničevanja dolgoročnega programa ekonomske stabilizacije. Eno od stališč se je glasilo: v vsaki organizaciji združenega dela mobilizirati vse delovne samoupravne in poslovodne organe ter strokovnjake za zmanjšanje materialnih stroškov, še zlasti režije in neproduktivnega dela.

Vprašanje, ki takoj sledi: ali smo se z dolgoročnim programom opredelili za neekonomsko, politično ali za administrativno preprečevanje ali pa smo se opredelili za selektivne ukrepe ekonomske politike, ki bi ustvarili pogoje, da bi organizacije združenega dela zasledujoč lasten ekonomski interes uresničevale širše družbene interese, katerih eden je lah-

ko tudi zmanjšanje režije in neproduktivnega dela ter materialnih stroškov? V dolgoročnem programu je točno zapisano, da bi realizacija takšnega interesa morala biti rezultat ekonomske prisile in ne neekonomskega, političnega prepričevanja oziroma mobilizacije.

PREJELI SMO

V zmanjšanje režije in neproduktivnega dela bodo organizacije združenega dela prisiljene takrat, ko bodo morale obračunavati realni dohodek, v katerem ne bo več vrednosti osnovnih sredstev kot posledice nizke amortizacije, materialnih stroškov delovne skupnosti, plačilnih terjatev ipd. - z eno besedo: fiktivnih vrednosti. Takrat se bo zgodilo, da bo zaposlovanje naraščalo hitreje, kot bo redno rastele razpoložljivi dohodek, posledica tega pa bo tudi nižja poraba na delavca. V tem primeru bodo delavci še kako zainteresirani za čimbolj skraćeno režijo in neproduktivno delo, saj bo od tega odvisna njihova osebna poraba.

V nižje materialne stroške bodo organizacije združenega dela ekonomsko prisiljene takrat, ko bomo imeli realno obrestno mero, realen tečaj dinarja, ko bo trg določal vrednost vložnega dela in, ko bodo osebni dohodki delavcev odvisni od upravljanja z družbenimi sredstvi.

Za realizacijo ekonomskih interesov je torej potrebno kreirati ekonomsko politiko in njene ukrepe. To pa je veliko težje kot izvesti mobilizacijo. Seveda so tudi rezultati obeh pristopov hudo različni. Samo prvi pristop pa zagotavlja racionalno zaposlovanje organizacij združenega dela, zato smo se zanj tudi odločili v dolgoročnem programu. Kaj naj SZDL torej zahteva? Mobilizacija ali ustrezno ekonomsko politiko in ukrepe od tistega, ki jih je dolžan dati? Mislim, da dileme tu ni!

DUŠAN JEREB

Nove razmere terjajo nove manire

Prišli so časi, ko tudi mesarji bolj na tenko režijo meso, ga bolj malo izsekavajo, ker pajek že po prene-kateri denarnici mreže spleta. V Celju je oni dan ženica prosila:

»Petnajst dek mesa za golaž. Pa prosim, gospod mesar, res samo petnajst dek.«

V eni od treh laških prodajalnih mesa je stara ženica povpraševala po kurjih perutničkih. Pa je oseba za pultom pogruntala domisljico, rekoč:

»Perutničke so odrčale. Kupite bedrce!«

Sala na žalost ni vžgala. Iskric vlag v očeh so podkrepile polglasno opravičilo in zadrego:

»Za bedrca pa nimam denarja.«

Nove razmere terjajo nove manire. Dokler pa katerih še traja, je pri drugih vrag šalo že odnesel. Žal.

EC

40 milijonov ostanka čistega dohodka v Topru

S kolektivnega dopusta so se vrnilo delavci celjskega Topra in v zadovoljstvu dobrih poletnih rezultatov nadaljujejo z delom. Po besedah direktorja Zvoneta Dežnaka so v šestih mesecih ustvarili za 40 milijonov čistega dohodka, kar se jim še ni zgodilo v zadnjih dvajsetih letih.

Proizvodnja sicer malenkostno zaostaja (0,4 odstotka), dohodek pa je bil 67 odstotkov, izvoz je malo pod načrtom, vendar bodo to nadoknadili do konca leta.

Ker imajo trenutno polna skladišča gotovih izdelkov so se odločili za posebno akcijo, ki jo bodo izpeljali še do konca avgusta in domače trgovine napolnili z novimi izdelki za zimsko sezono 1984/85. Redno izpolnjujejo izvozne načrte za Češkoslovaško, medtem ko se je zataknilo pri izvozu v ZR Nemčijo. Vendar v Topru upajo, da bodo tudi to ugodno rešili.

T. VRABL

Gostišče Hum v Laškem podirajo

Pred dnevi so v Laškem dali dokončno oceno o upravičenosti naložbe v nadomestno gradnjo gostišča Hum.

Nov objekt bo dvignjen s sprednje strani, da bo v isti višini kot novo križišče. V kletnih prostorih bo pivnica z 80 sedeži, v pritličju pa restavracija in točilnica s 180 sedeži. Tu bosta tudi recepcija in turistični biro. V podstrešnem delu bodo sobe s skupno zmogljivostjo 50 ležišč.

Naložba v hotel znaša okoli 60 milijonov. Pokrila jo bo temeljna organizacija gostinstva Savinja z lastnimi sredstvi, nekaj s pomočjo interne banke SOZD Merx in s sredstvi nekaterih delovnih organizacij iz Laškega. Izvajalec del, Ingrad, zagotavlja v pogodbi, da bo hotel dokončan v desetih mesecih.

V. M.

Kakšno mleko pijemo in v kakšni embalaži

Pojasnilo Hmezd Celjske mlekarne zaradi pakiranja mleka v embalažo PURE PACK in njegovega trajanja

Z nabavo polnilnih strojev za mleko ameriške firme PURE PACK za novozgrajeno regijsko mlekarino v Arji vasi ter pričetkom poskusnega obratovanja nove mlekarne, je DO Celjske mlekarne dala prva v Sloveniji na trg mleko v PURE PACK kartonski embalaži. Ker omogoča sodobno polnjenje na novih strojih v ustrezno embalažo polniti mleko s podaljšanim trajanjem, je DO Celjske mlekarne dala v novo embalažo tudi »pasterizirano, delno posneto in homogenizirano CELEIA mleko« tipizirano na 2,8% mlečne maščobe. Celeia mleko uvrščamo v kategorijo mleka, ki ga določa pravilnik, in sicer: - konzumno pasterizirano mleko s podaljšanim rokom trajanja 4 dni in več.

Zaradi te kategorije mleka je v mlekarini poostrejena od-bira mleka po kakovosti, v bakteriološkem pogledu. Tako odbrano mleko nato v tehnološkem postopku v mlekarini predhladi in opravi-mo takoimeno frakcionirano pasterizacijo. To po-meni, da je mleko pasterizirano po kratkotrajnem postopku na 72 °C v času 15 sekund. Vendar je mleko s podaljšanim rokom pasterizirano dvakrat, kar daje mleku večjo trajnost. Pri tem pa opozarjamo, da mleko s tem ni sterilizirano in ga ne moremo primerjati s steriliziranim mlekom (alpsko mleko).

V proizvodnji CELEIA mleka je vključena poleg dvakratne pasterizacije še kvaliteten postopek dezodorizacije in homogenizacije mleka. S postopkom dezodorizacije odstranimo vse eventuelne tuje vonjave mleka (vonj po silaži, vonj po hlevu), s postopkom homogenizacije pa razpršimo to-lščobne kroglice mleka tako

na drobno, da se v embalaži tudi v podaljšanim trajanju ne izloča mlečna maščoba na površini v obliki smetane ali celo manjših grudic v mleku. Tako ima CELEIA mleko po organoleptičnih lastnostih zelo podobne karakteristike kot sterilizirano mleko.

Dvakrat pasterizirano, dezodorirano in homogenizirano mleko polnimo v kartonsko embalažo PURE PACK ter mleko do v trgovske mreže držimo na 4 °C. Ob zagotovitvi »hladne verige« do potrošnika ima tako mleko trajnost 4 dni, kar zagotavlja proizvajalec z označevanjem trajnosti ob polnjenju mleka. Pripomniti pa seveda moramo in trgovsko mrežo ter potrošnike opozoriti na zgoraj omenjeno »hladno verigo«, da ima CELEIA mleko zagotovljeno trajnost le ob spoštovanju navodil, ki so tudi na embalaži, da mora biti mleko hranjeno nepretrgoma do potrošnje na temperaturi, ki ne presega 8 °C.

To želimo opozoriti predvsem zato, ker vse prehitro pozablamo na pravilno hranjenje mleka na nizki temperaturi, oz. zaradi primerov, da so CELEIA mleko shranjevali na temperaturi okoli 10 °C, skupaj s sterilnim mlekom in se je zato kisalo. Povečana kvaliteta pridelave mleka, poostren nadzor pri odbiru surovega mleka, dvojna pasterizacija, polnjenje mleka v kvalitetno kartonsko embalažo in zagotavljanje »hladne verige« so prav gotovo postopki, ki opravičujejo in zagotavljajo višjo higiensko kvaliteto mleka, s tem pa tudi trajnost. Poudarjamo, da to mleko ohranja še vse značilnosti pasteriziranega mleka in s tem prednosti pred steriliziranim mlekom zaradi polnejše biološke vre-

dnosti. Organoleptično pa predstavlja znatno boljšo kvaliteto konzumnega mleka. Mleko je biološko visoko vredno živilo s številnimi vitamini ter ustrezno količino lahko prebavljivih beljakovin. Kvalitetna homogenizacija preprečuje združevanje maščobnih kroglic ter izločanje teh v obliki smetane na robovih embalaže, mleku samemu pa poveča prebavljivost in da značilen polnokus.

Zaenkrat dajemo v promet mleko v kartonski PURE PACK embalaži z osnovno ploskvijo 70,0 x 70 mm z vsebino 1 l, ki je izredno primerna za hlajenje v hladilniku in tudi zelo stabilna. Nadvse dobrodošel in nepriemerljiv s plastično embalažo pa je enostaven in praktičen način odpiranja embalaže.

Obenem pa je še veliko bolj res, da je v sodobnem svetu, polnem razprtij, medsebojnih obtožb in tudi vojn med državami, hvalevredno, da ni presahnila pripravljenost pogovarjati in dogovarjati se o stvarih, ki so življenjskega pomena za človeštvo. Kratko rečeno: o tem, kako bomo - živeli, kako preživeli.

Mi, ki smo srečni, da nam ni treba otepati lakote, ki nam ni treba hoditi kilometre daleč po vodi, ki imamo zdravnika pri roki, otroke v šoli, včasih ne razumemo ali gledamo nekako od daleč trpljenje in tegobe velike ve-

vost in da značilen polnokus.

Način odpiranja embalaže.

POGLED V SVET S KOVINOTEHNO

Kako živeti in preživeti

Nemalokrat je slišati bolj ali manj jezna mnenja, da so mednarodne konference največkrat zapravljanje časa in denarja, da prinesejo malo ali nič koristi, včasih pa celo škodo. Takšna mnenja je slišati tudi zadnje tedne, ko so se zvrstile kar tri konference v bistvu na sorodno temo: o prehrani v Afriki, o afriških beguncih in sedanja svetovna konferenca v mehiškem glavnem mestu o prebivalstvu.

Takšne kritike vsebujejo seveda do-bršno dozo pretiravanja, porojenega bodisi iz nepoznavanja stvari ali iz ka-kih nedobronamernih namenov. Obenem je - kot večkrat ob pretiravanju - v tem tudi trohica resnice. Res je: prej-kone bi bili lahko sadovi takih medna-rodnih in svetovnih posvetov večji.

Obenem pa je še veliko bolj res, da je v sodobnem svetu, polnem razprtij, medsebojnih obtožb in tudi vojn med državami, hvalevredno, da ni presahnila pripravljenost pogovarjati in dogovarjati se o stvarih, ki so življenjskega pomena za človeštvo. Kratko rečeno: o tem, kako bomo - živeli, kako preživeli.

Mi, ki smo srečni, da nam ni treba otepati lakote, ki nam ni treba hoditi kilometre daleč po vodi, ki imamo zdravnika pri roki, otroke v šoli, včasih ne razumemo ali gledamo nekako od daleč trpljenje in tegobe velike ve-

čine ljudi na zemeljski obli. Bolj ali manj se skušamo vživeti v številke, ki govore, recimo, o tem, da je samo v afriški državi Mozambiku v zadnjih dveh letih od lakote umrlo 170.000 ljudi. Skušamo si predstavljati, kako je v Etiopiji, v enem samem taborišču s kočami iz blata in s slamnatimi strehami zbranih 365.000 ljudi in da za njihovo zdravje skrbi - en sam zdravnik.

PIše: JOŽE ŠIRCELJ

Televizija kaže podobe otrok s trebuški, napihnjenimi od podhranjenosti, z ugaslimi pogledi oči, v katerih se zrcali bližnja smrt. Skušamo se vživeti v podatek, da dnevno od lakote in podhranjenosti na svetu umre 40.000 ljudi - obenem pa se rodi več kot 200.000 otrok.

Afrika je pri tem največkrat navajani primer: sorazmerno največ beguncev, najhujše suše (ali uničujoče poplave) divjajo na tej celini, visoko rast prebivalstva spremlja sorazmerno nazadovanje kmetijske pridelave.

V razvitem svetu, od koder prihaja pomoč v hrani in zdravilih in podobnem, je ponekod slišati, da je takšna pomoč (še zmerom sicer premajhna za odpravo najhujšega) pravzaprav potu-

ha ubogim ljudem: namesto da bi sami skrbeli za hrano, obdelovali zemljo, se rajši zatečejo v taborišča in čakajo, kdaj jim bodo dodelili skodelo polente ali odejo zoper mraz... Takšna mnenja in očitki so v stilu tistega rekla, da sita vrana lačni ne verjame. A kot rečeno: ponekod očitke drži.

In prizadete vlade, vsaj mnoge med njimi, ne zatiskajo oči pred dejstvom, da je samopomoč najboljša pomoč. In tako so na afriški konferenci o prehrani v glavnem mestu Zimbabveja Harareju tudi sprejeli izjavo, ki vsebuje 17 točk, med katerimi je še zlasti pomembna tista, v kateri je rečeno:

»Povsem se strinjamo, da sta razvoj našega kmetijstva in podeželja odvisna predvsem od prizadevanj naših vlad samih in naših ljudstev.«

Pomoč, še veliko večja kot doslej, je kajpada nujno potrebna. A naj bi bila predvsem takšna, da bi spodbujala voljo vlad in ljudi prizadetih držav, da sami pridelajo več hrane, vzredijo več živine. Zato pa je potreben denar, semena, kmetijsko orodje, za agronome in veterinarje, pa tudi za sole, ceste, ambulante.

Takšne mednarodne konference so enkrat bolj, drugič manj uspešne. Pomembne pa so predvsem zato, ker na njih sklepajo o življenjsko pomembnih rečeh: kako živeti in kako preživeti.

Močno povečan izkop

Velenjski rudarji so v sedmih mesecih nakopali za 382 tisoč ton premoga več kot v istem obdobju lani, kar pomeni eno mesečno proizvodnjo. Ta rezultat je dokaz, da so pri svojem delu uspešni in da se jim tudi letos ni bati, da ne bi izpolnili letnega plana.

Tako so v sedmih mesecih (163 delovnih dni) nakopali 3 milijone 175 tisoč ton premoga (poprečno na dan 19 tisoč 479) in s tem presegli osnovni načrt za 11,4 ter delovnega za 6,5 odstotka. Lani so nakopali 2 milijona 793 tisoč ton in je tako letošnja proizvodnja kar za 13,7 odstotka višja od lanske.

Julija so velenjski rudarji delali 21 dni, nakopali kljub dopustom za poletni mesec solidnih 392 tisoč ton, kar je poprečno na dan 18 tisoč 667 ton. S tem so presegli juljski osnovni načrt za 8,2 ter delovnega za 0,4 odstotka. T. VRABL.

Ob 170 letnici KIL novi stroji

«V sedmih mesecih v našem gospodarstvu razen nekaterih malenkosti nismo imeli posebnih problemov in težav,» je začel pogovor direktor Keramične industrije Liboje Franjo Tilinger. «V primerjavi s sedmimi meseci lani smo letos povečali fizični obseg proizvodnje keramike za 17 in grafita za 6 odstotkov. Izvoz smo dosegli z indeksom 111. Največ smo izvažali v Anglijo, Italijo, Zvezno republiko Nemčijo in Sovjetsko zvezo.»

KIL pa se je s svojimi izdelki pojavil tudi na zanj novem tržišču in sicer Novi Zelandiji, kamor so že izvozili prve pošiljke gospodinjske keramike in so bili z njo kupci zadovoljni. Prvi rezultati kažejo, da gre za dober odziv in perspektivno tržišče.

Da je vse nemoteno teklo gre zasluga tudi dovoljnim količinam surovin, včasih pa je bilo občutiti pomanjkanje električnih in kemičnih materialov, kar pa se je hitro uredilo. Zaradi solidnega

izvoza nimajo tudi težav z uvozom, vendar pa imajo težave z bankami, kjer morajo predolgo čakati na odobritev kreditiva.

Poprečni osebni dohodki v šestih mesecih so bili 27 tisoč 230 din in po mnenju direktorja Franja Tilingerja sicer niso najboljši, slabi pa tudi ne in so delavci z njimi še kar zadovoljni.

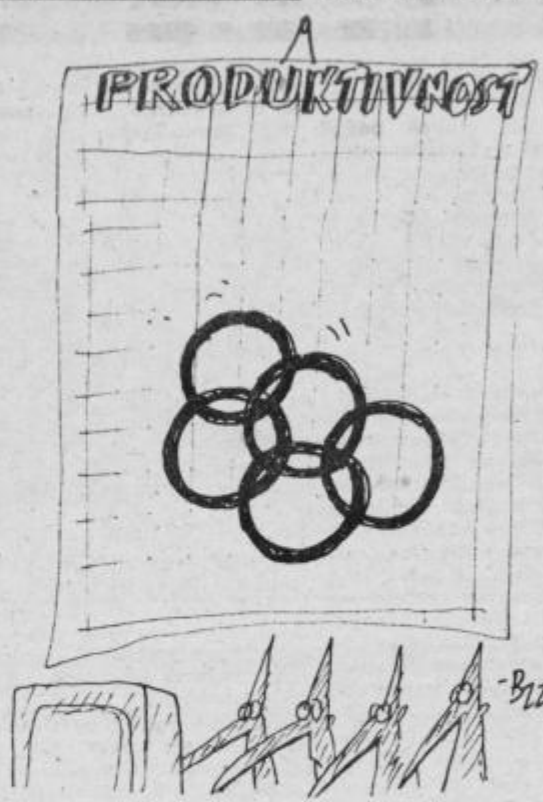
V Keramični industriji Liboje bodo prihodnje leto slavili 170 letnico tovarne. Kakšno bo praznovanje?

«Pravzaprav ne bo nobenega praznovanja,» je bil odločen Franjo Tilinger. «Obletnice se bomo spomnili skromno, kot smo se vseh dosedanjih. Želimo nadaljno ureditev tovarne in imamo naročene nekatere nove stroje (dobili jih bomo iz Nemške demokratične republike in Italije) s katerimi bomo zamenjali stare in dotrajane. Posebne brošure ne bomo izdajali, pač pa bomo samo »prilepili« listič k brošuri, ki jo je lani izdal celjski muzej ob otvoritvi sobe s prikazom keramike na celjskem, tam pa je zelo lepo opisan nastanek in razvoj tudi naše tovarne. 170 letnico KIL bomo združili s proslavo praznika občine Zalec, ki bo prihodnje leto julija v naši krajevni skupnosti Libojah. Predvsem bomo pri obeležitvi obletnice čimbolj finančno in tudi sicer racionalni, saj vse to od nas zahteva tudi sedanja gospodarska situacija.»

TONE VRABL.

ZRCALO

Riše Bori Zupančič

Kora ne more tekmovati z velikimi

Hlito prilagajanje tržišču je gotovo temelj za uspeh

Delež Kore v izvozu občine Laško ni velik in se ne more primerjati z deviznimi prihodki izvoznikov kot sta TIM in Papirnica, vendar 20-odstotni delež proizvodnje za izvoz pomeni za Koro enega največjih uspehov pri uresničevanju zastavljenih nalog.

Vedeti moramo namreč, da je Kora pričela z izvozno dejavnostjo konec lanskega leta in je že ob polletju presegla načrtovani izvoz. Z Zahodno Nemškimi partnerjem sodeluje preko Unitekse iz Ljubljane. Spoštovanje dogovorjenih rokov in kvaliteta izdelkov sta glavna aduta v rokah korinih šivilj za povečanje izvoza.

Letos so si v Kori zastavili cilj, da na mesec nemškemu naročniku dobavijo 2000 parov ženskih hlač, ob tem pa se ne smejo zanemariti oskrbe domačega tržišča z otroško konfekcijo. Kajti, tudi v osvajanje domačega tržišča so v Kori Radeče v zadnjih letih namenili veliko pozornost in tako prodali v vse naše republike in nikakor ne želijo, da bi na oznako Kora kupci pozabili.

Istočasno pa se v tej delovni organi-

zaciji zavedajo, da z obstoječim strojnimi parkom, ki ne dohaja več sodobne konfekcijske proizvodnje ter s številom zaposlenih, ki se že nekaj let nazaj ne povečuje, ne bodo mogli dohajati vse večjih izvoznih načrtov in povpraševanja doma.

Z novim obratom v Njivicah so se sicer močno izboljšali pogoji dela. Prostorji so veliki, svetli, delajo le v dopoldanskem času, uspeli so nekoliko dopolniti tudi strojni park, žal pa je še premalo delovnih rok. Zanimanja ni za ta poklic na širšem radeškem območju. Od načrtovanih 186 delovnih mest, je zasedeno 178. To pa je v zadnjih štirih letih le pet delavcev več. Zato ohranjajo in bodo v bodoče tudi še razširili kooperantsko mrežo. Trenutno dela za Koro šest obrtnikov in 54 šivilj na domu. Delež teh v proizvodnji te delovne organizacije znaša 43 odstotkov.

«Pričakujemo, da se bodo razmere na tržišču še bolj zaostrile tako pri kakovosti, izbiri kot tudi cenah,» meni direktor Srečko Brilej. «Zato moramo biti nenehno pozorni na gibanja na tr-

žišču kateremu se bomo morali znati prilagajati. Če sedaj opažamo, da je večje povpraševanje po športni krojni konfekciji, ki je cenejša, praktična in primernejša za najrazličnejše priložnosti. Ta gibanja bodo spričo vse nižje ravni osebnega standarda ostala tudi v prihodnjih nekaj letih.»

S polletnimi rezultati so v Kori zadovoljni. Celotni prihodek so povečali za polovico v primerjavi z lanskim polletjem, dohodek za tri četrtine. V primerjavo z rastjo celotnega dohodka in prihodka pa so uspeli zmanjšati stroške, čeprav cene surovinam in reproductivnim materialom niso mirovale.

Borba za tržišče in obvladovanje tega pa poleg že omenjenega pogojuje tudi kvalifikacijska raven zaposlenih, ki jo bodo izpopolnjevali z dodatnim usposabljanjem, nadalje organizacija in priprava dela in sprotne tehnološke izboljšave. Vse to je zapisano tudi v izhodiščih za prihodnje srednjeročno obdobje. VIOLETA V. EINSPIELER

Trgovska »iznajdljivost«

V eni izmed trgovin na širšem celjskem območju sem konec prejšnjega tedna doživela neprijetno presenečenje. Presenečenje, ki meji že na vse kaj drugega kot nedolžno presenečenje ali celo malomarnost. Verjetno pa se takšne stvari ne dogajajo samo v tej trgovini...

Stara pesem postaja nenehno negodovanje, da tega in onega ni na prodajnih policah. Navadili, nekateri prej nekateri pa kasneje, smo se že tega in samo z nasmehom še pospremimo kakšno pikro na račun slabe ponudbe v naših trgovinah. To, da manjka nekaterih proizvodov zato ker proizvajalci ne dobijo potrebnih surovin, ker smo sprejeli omejitve v uvoznih politiki in ker se zavzemamo za čimvečji izvoz, še nekako razumemo in sprejemamo. Ampak, ko se zatakne pri trgovcih in njihovi blago rečeno malomarnosti, pa se tudi to razumevanje porazgubi.

Na to, da je ponudba kozmetike in toaletnih potrebščin v naših trgovinah zelo skromna in iz dneva v dan bolj okrnjena, smo se že tudi, radi ali ne, navadili. Ampak, da je proizvodov te vrste zmanjkalo na policah omenjene trgovine, so krivi trgovci sami. Na vprašanje zakaj omenjenih stvari nimajo, je sicer prijazna trgovka ležerno odgovorila, da bodo imeli sredi avgusta inventuro in da zaradi lažjega in preprostejšega popisa prodajnih artiklov, že nekaj časa ne naročajo več novih pošiljk. Vse lepo in prav. Poskušam razumeti, da tudi trgovcem pri njihovem delu ni lahko. Vse prevečkrat morajo odgovoriti, da željenih stvari nimajo, ampak ne razumem, zakaj se potem sami »trudijo«, da tudi tistih stvari, ki bi jih lahko prodajali, ne naročijo.

IVANA FIDLER

Skoraj preveč dela, pa premalo zaslužka

Mizarstvo iz Rogaške Slatine poslej tudi na tujem tržišču

Mizarstvo, delovna organizacija iz Rogaške Slatine, se lahko pohvali z obilico dela, ki ji ga zaupajo naročniki, delavci pa ob tem lahko upravičeno negodujejo nad osebnimi dohodki, ki so bili še pred kratkim pod povprečjem občine Šmarje pri Jelšah, za katero pa je znano, da precej caplja za republiškimi povprečjem. To sta pravzaprav dve glavni značilnosti tega delovnega kolektiva iz Rogaške Slatine, kjer je zaposlenih dobrih sto delavcev.

Dela je v Mizarstvu toliko, da komaj zmorejo sproti uresničevati zahtevna naro-

čila. Na srečo so zaposleni v glavnem kvalificirani mizarji in tehniki, ki so kos najrazličnejšim nalogam. Delo njihovih rok je najti v najrazličnejših objektih, ne le v domači občini, marveč po vsej Sloveniji in v sosednji republiki Hrvaški. Tu je oprema v Hotelu Donat, v hotelu Sava Zdravilišča Rogaška Slatina, v osnovni šoli v Rogaški Slatini.

Mizarstvo je opremilo znano gostišče Šmarski hram v Šmarju, glasbeno šolo v Celju, pošto v Sevnici in Krapini, pisarniške prostore v Zdravilišču Laško ter v Papirnici Radeče. V teku so de-

la pri izgradnji telovadnice pri Rogaški osnovni šoli, izdelava opreme za novo gostišče in zagajnico v Kozjem, podpisana je pogodba z Merxom za opremo novega tr-

Zaradi preobilice dela, dobrih delovnih rezultatov in podpoprečnih osebnih dohodkov, so ob polletju povečali osebne dohodke za 15 odstotkov, kar pa še vedno ni dovolj za vloženo delo strokovnih delavcev. V drugem polletju so se odločili za novi način nagradjevanja, ki vključuje normiranje dela ob upoštevanju kakovosti. Ovira pri ustreznem povečanju osebnih dohodkov so stroški proizvodnje, saj se je reproductivni v letu dni podražil v poprečju za 40 odstotkov, cene storitev pa so ostale pretežno na lanskem nivoju.

govskega centra v Radečah. Delavci Mizarstva opremljajo zdravstvene prostore, turistične objekte in se vključujejo v blokovno izgradnjo. Delovna organizacija se

namerava v kratkem vključiti tudi v mednarodno delitev dela. Zato se je povezala s celjskim LIK Savinja, s katerim namerava podpisati petletno pogodbo o sodelovanju. Izdelke Mizarstva iz Rogaške Slatine, predvsem masivno pohištvo iz jesena, bodo predvidoma izvozili v Veliko Britanijo, Francijo in Združene države Amerike. S tem bi si delovna organizacija zagotovila potrebna devizna sredstva za nakup reproductivnega materiala in orodja za proizvodnjo, ki ga pri nas ni mogoče kupiti.

Da se stvari, kljub težavam, odvijajo nemoteno, je precejšnja zasluga osnovne organizacije sindikata v Mizarstvu in delavskega sveta, ki spremlja vsa dogajanja in aktivno sodeluje pri vseh odločitvah. Zavedajoč se pomembnosti družbenopolitične aktivnosti nameravajo v kratkem ustanoviti osnovno organizacijo Zveze komunistov, osnovna organizacija ZSMS pa je pred kratkim že pričela delovati. MARJELA AGREŽ

TUŠ z garniturami v Italiji

V Tovarni usnja v Šoštanju je bil izvoz v šestih mesecih letos večji kar za 100 odstotkov od izvoza v celotnem lanskem letu. Del zasluga za tako uspešen izvoz gre tudi novemu tržišču v Italiji, kamor izvažajo nov program usnjenih sedežnih garnitur primernih za zunanje prostore. Vsa konfekcijska dela opravijo doma, kupec v Italiji garnituro doda aluminijaste dele in to izvozi v ZDA. Junija so izvozili tisoč in julija dva tisoč garnitur, lahko pa bi jih še mnogo več, če bi bili za to tudi tehnično usposobljeni. Na še boljše dosežke računajo v avgustu.

TV

Mednarodni delovni tabor v Trebčah

Nadaljevanje s I. strani

Vse, kar človek počne prvič, zahteva veliko truda, potrpljenja, znanja. To je veljalo tudi za nas »novinarke«. Delovni dan se je začel za nas enako kot za ostale taborjane. Najtežje je bilo jutranje vstajanje (po resnici prebujanje) ob šesti uri.

Cepprav smo se na zboru taborjanov vsak večer posebej odločili, da bomo na avtobusu ob 6.30, nam to ni nikoli uspelo. Zvečer ja pač težko govoriti, kakšno bo jutro, kajne? Nikdar nisi vedel, če boš »žuriral« do štirih ali »samo« do dveh. Iz tega sledi, da so bili večeri v taboru res prijetni in zabavni. Res, zjutraj je bilo težko vstati. Se sedaj se sprašujem, kako to, da nihče od taborjanov ni odšel zjutraj v štab in »malce izprašil hlače« interesniku. Le-ta nas je ob določeni uri »vljudno pozival« naj vstanemo, ker nas zajtrk že čaka ter nam v isti sapi zaželel lep dan. Kakšen »lep dan« neki, če ti nekdo razbija s kladi v glavi v taktu Bandiere rosse. No, tudi budnico smo preživeli in zaspani hite-li proti avtobusu. Marsikdo je 15-minutno vožnjo izkoristil, da je še malce zadremal, vendar je bilo prebujanje se

težje, saj revež ni vedel, kje je. Našo vožnjo do Spomin-skega parka Trebče lahko na kratko opišem z znano pes-mico »Po klančku gor, po klančku dol«.

Pričakovati, da bo delo na trasi igrica, je bila utvara z velikim U. Delovišča so bila po našem mnenju še kar do-bro pripravljena, kar pa ne bi mogli trditi za orodje, da o zaščiti pri delu sploh ne go-ovorimo. Če prideš na traso, prideš zato, da boš tam šest ur delal, in to je veljalo tudi za nas. Na trasi smo kopali jarke, se znojili pri nalaganju zemlje ali gramoza v samo-kolnice, posipavali pa smo tudi cesto in pot do senika. Delo ni bilo težko, toda ka-korkoli že, šest ur fizičnega dela nas je le izčrpalo. V de-žu (ne premočnem) in soncu smo »novinarke« bolj ali manj učinkovito delale in včasih tudi polenarile (seve-da smo se pri lenarjenju po-skušale uskladiti z ostalimi taborjani).

Enotedensko bivanje med taborjani ter delo na trasi nam je zapustilo lepe in sla-be spomine. Spomin na delo je nekaj žuljev na rokah, raz-padajoče teniske ter nekaj od množice posnetih foto-grafij. Dobra stran bivanja na taboru so številna poz-

Tudi med delom veselega obraza.

Na mednarodnem taboru Trebče so bila tudi dekleta iz Nemčije, Finske in Francije.

Pohod planincev-železničarjev

Ob koncu julija je skupina planincev, ki sta jo vodila Pi-tanec in Ratej, prehodila lep kos slovenske transverzale. Pot je potekala iz Logar-ske doline mimo Rinke, pre-ko Okrešlja, Kamniškega sedla, do vrha Ojstrice (2349 m), nato preko Škarij do Kremenčkove koče in končno v Logarsko dolino. Zahtevnost poti je precej-nja (marsikomu je bil na-hrbtnik odveč), saj so višin-ske razlike med vrhovi za spust okoli 600 m. Pot je izredno lepo zavarovana in odlično markirana. Pripo-rodiljiva je planincem z dobro kondicijo. Skupina, ki pre-hodi to pot, mora vložiti pre-cej napora, vendar se ves-trud bogato obrestuje z do-živetji in enkratnimi vtisi ob pogledih na čudovito lepoto narave. Kondicijski pohod - pri-prava na Titov vrh v Make-doniji - je odlično uspel, k-berner pa je pripomoglo tudi čudovito vreme.

JOŽICA BOŽIČ

Marjan Jerin

Sredi poletja in nekaj mesecev pred tem, da bi dopolnil sedemdeset let izredno razgibanega in aktivnega življenja, se je od nas poslovil. V terek ponoči je sredi belih in ti-hih zidov celjske bolniš-nice za vedno zaspal Mar-jan Jerin, upokojeni upravitelj 1. osnovne šole v Celju ter aktivni udele-ženec NOB.

Končana je bila pot člo-veka, ki se je rodil 18. de-cembra 1914 v Podčetr-tku kot sin naprednega podeželskega učitelja. Tr-novo pot je Marjan Jerin skupaj s starši, bratom in sestrama okusil že leta 1941, ko so bili vsi izgnani v logor v Slavonsko Pože-go. Maja 1942 so ga kot naprednega in poštenega sprejeli v zvezo komuni-stov, začel pa je tudi z ak-tivnim delom na terenu vse za uresničitev ciljev NOB. V partizane je odšel 8. julija 1943.

Bil je v Kalniškem in Kozjanskem odredu, v udarni brigadi Toneta Tomšiča, v štabu 4. opera-tivne cone ter po osvobo-ditvi v personalni upravi 5. vojne oblasti.

Njegova pot je vodila vse od borca preko opera-tivnega oficirja bataljona do komisarja bataljona, komandanta Kozjanskega odreda in načelnika štaba brigade.

Po demobilizaciji leta 1950 je postal predavatelj na takratni nižji gimnaziji v Bistrici ob Sotli, od ko-der je januarja 1956 prišel v Celje in ostal vse do upokojitve leta 1970 upra-vitelj 1. osnovne šole.

Tudi ko je izpregel ak-tivno delo v šoli je še ve-dno našel dovolj časa za delo v družbeno-politič-nih organizacijah in sa-moupravnih organih, kra-jevni skupnosti, Občin-skem odboru ZZB NOV Celje, bil pa je tudi pred-

nanstva, izmed katerih se jih je veliko prelevilo v trdna prijateljstva ali v nežne zve-ze. To velja zlasti za prve dni našega »novinarskega tabor-janstva«. Zadnje dni pa je bi-lo ravno obratno.

Kje in zakaj je zaškrtno, je vprašanje zase. Dejstvo pa je, da je postal odnos do nas - udeleženk novinarske šole s strani nekaterih tabor-janov in članov štaba prav odbijajoč, kajti po njihovem nismo nič drugega delale, kot samo pisale prispevke za bilten. Niso pa se vprašali, komu je namenjen. Čeprav smo si ob koncu vsi prijateljsko stisnili roko, pa je nepri-jeten spomin le ostal. Tako smo se že na začetku srečale s tisto drugo platjo novinar-stva. Pa vendar: pozabili bo-mo neprijetne trenutke in se spominjali lepih. Zato smo se zbrali na delovnem taboru in takega se bomo spomi-njali.

VIDA JAKOB

sednik združenja borcev Dolgo polje.

Za svoje med in po voj-no delo je dobil več dr-žavnih odlikovanj.

V zadnjem času mu je aktivnost preprečilo zdravje, kateremu žal ni bil več kos. Zmogel je do-biti velike in zapletene bitke, pri boleznih je oma-gal. Od priljubljenega to-variša in prijatelja Marja-na Jerina se bomo poslo-vili danes, 9. avgusta ob 14.30 na Mestnem poko-pališču v Celju.

TONE VRABL

TEDNIKOV INTERVJU

Prave pripadnosti planinstvu je malo

Dušan Gradišnik, pred-sednik Planinskega društva Celje in eden izmed pobu-dnikov gradnje novega planinskega doma v Logarski dolini, precej kritično raz-mišlja o planinstvu ter or-ganizaciji, še posebej v naši regiji. V prijetnem okolju planinskega doma v Logar-ski dolini ter ob živ-žavu mladih planincev iz tabora ob domu se je razvil pogo-vor o planinstvu, Logarski dolini ter delu z mladimi planinci.

ko rekli, da je bolj dosegljiv turistom kot planincem?

Slovinci se radi potr-kamo po prsih, češ da smo narod planincev, saj je v Planinsko zvezo Slo-venije včlanjenih več kot sto tisoč organizira-nih planincev. Precej pa je tudi takih, ki hodijo v hribe in niso člani Pla-ninske zveze. Kako se to odraža pri organizaciji planinstva pri nas?

»Množičnost neke organi-zacije vsekakor pogojuje nje-no raznolikost in razgibano de-javnost in Planinska zveza Slovenije pravgotovo je taka organizacija. Posamezne pla-ninske poti so postale prava romanja planincev, le malo-katera dežela se lahko poh-vali s tolikšnim številom pla-ninskih domov kot jih ima-mo mi, seveda glede na veli-kost in tudi število markira-nih poti je v naših gorah izre-dno veliko. Kljub vsemu pa prinaša množičnost v našem planinstvu tudi nekatere ne-gativne strani.«

Katere so te negativne strani in kako jih posku-sate reševati?

»Množičnost planinske or-ganizacije je pri nas prinesla tudi vprašanje pripadnosti planinski miselnosti kot ta-ki. Ni vsak takšen planinec kot bi moral biti, tudi če ima planinsko izkaznico. Tudi na to področje je namreč pro-dr-la naša potrošniška misel-nost. Marsikateri planinec misli, da s tem ko je plačal članarino, lahko zahteva od organizacije vse. Tu mislim na usluge v planinskih do-movih, organizacijo izletov, markacijo poti in podobno. Pri tem pa pozabljajo na eno izmed osnovnih vodil pla-ninstva, da je treba ohraniti naravo nedotaknjeno. Po-glejmo samo kako so naše gore onesnažene z različni PVC vrečkami, steklenica-mi, pločevinkami in drugim. Menim, da je treba pripa-dnost organizaciji privzgoji-ti. To je seveda težko naredi-ti pri starejših. Zato moramo dati tem večji poudarek pri vzgoji mladih planincev.«

V celjski regiji je v zad-njem času precejšen po-udarek pri vzgoji mladih, ki jo je omogočil tudi po-letni tabor mladih planin-cev, ki je ob novem domu v Logarski dolini. Kakšne rezultate so dali ti tabori?

»Zelo dobre. Vsako leto obišče te taborje več kot sto mla-dih planincev iz tistih društev naše regije, ki so pokazali zani-manje za takšen način vzgo-je mladih planincev. Tu ti dobijo pravo šolo o obnašanju v go-rah, spoznavajo njihove lepote in seveda njene zakonitosti. Prav gotovo je treba s to pra-kso nadaljevati in po možnosti vključiti vanjo čimvečje šte-vilo mladih.«

Planinski dom v Logar-ski dolini, ki je bil dokon-čan pred tremi leti, je eden redkih tovrstnih objektov v dolini in skorajda bi lah-

»Res je, da je ta dom ob cesti in da se lahko do doma pripelje tudi z avtomobilom. Toda dom je namenjen predvsem planincem in je tako tudi ure-jen. Res pa je tudi, da bi marsi-kateri turist rad prebil v tem domu dalj časa. Toda kot sem že rekel, ta dom ni namenjen za stacionarno turistično de-javnost.«

Oskrbovanje planinskih postojank je z možnostjo helikopterskih prevozov tovorov precej olajšano. Ali se tega poslužujete tu-di pri vašem društvu?

»Skorajda ne. Ti prevozi s helikopterjem so namreč pre-dragi, saj stane enkratni pre-voz nekaj ton tovara več deset tisoč din. Seveda je treba vse to vračunati v ceno storitev, ki pa potem postanejo že zelo drage. V zadnjih letih ugotav-ljamo, da planinci zelo malo trošijo in da skoraj vse kar po-trebujejo, prinesejo s sabo. To seveda posredno vpliva tudi na stroške vzdrževanja teh ob-jektov in letos dvomim da bo-mo pozitivno zaključili bilanco oskrbovanja vseh domov, ki jih vzdržujemo.«

Uspešno delo planinskih domov je vsekakor odvi-sno od oskrbnika. Teh pa v zadnjem času primanjku-je. Kako v naši regiji obču-timo to?

»Prav gotovo so oskrbniki ti-sto področje našega dela na ka-terega imamo najmanj vpliva. Zanimanja za to delo namreč skorajda ni. Mladi se le red-ko kdaj odločijo, da bi prevzeli kak dom v oskrbo, starejši pa raje vzamejo stalno zaposlitev. Mi pa ne moremo zagotoviti dohodka, ki bi lahko pokrili ce-loletni osebni dohodek teh lju-di. Če sem že rekel, da med mladimi ni zanimanja za to de-lo, moram tudi povedati, da mladi vseeno radi priskočijo na pomoč tam, kjer je treba. Tako pogosto brezplačno pre-našajo tovore do planinskih postojank in tudi pomagajo pri postrežbi v domovih ob koni-cah, ko je veliko ljudi.«

Za Logarsko dolino pra-vimo, da je biser sloven-skih gora. Kljub temu pa je premalo izkoriščena. Ali menite da bi jo lahko boljše izkoristili in ali so po vašem mnenju možnosti za razvoj zimskega turi-zma v tem kraju?

»Menim, da so možnosti za razvoj zimskega turizma v Lo-garski dolini bolj pičle. Pozimi je namreč ta dolina skorajda v senci in težko je pričakovati, da bo nekdo prišel sem samo zaradi narave in pa eventualno še smučarskih tekov, ker ti pri nas še niso toliko razviti. Za alpsko smučanje pa zaenkrat v Logarski dolini ni po gojev. Verjetno bi se dalo podaljšati sezono spomladi in delno tudi jeseni, toda v to bi bilo treba vložiti tudi precej sredstev, ki pa jih je sedaj težko zbrati.«

F. P.

Celjski Stari grad vabi

Ena priljubljenih celjskih točk je tudi Celjski stari grad. Poslovodkinja restavracije Marija Mlakar nam je povedala, da v tem času grad obišče izredno veliko ljudi. Dosti več kot lani. Sezona se je začela že nekako aprila, v juliju pa so grad obiskali skoraj izključno tujci, ki so se vračali, ali pa odhajali na morje. Na gradu je na voljo hladna kuhinja, kjer so cene enake kot v mestnih restavracijah. Restavracija posluje od devetih do dvajsetih, prav tako od devetih do približno sedemnajst, si lahko ogledamo Friderikov stolp. Odprta je tudi razstavna soba z načrti gradu in izkopaninami. Možen je tudi nakup spominkov - lesenih krožnikov s sliko gradu, vžgalic s podobno sliko, značk ter razglednic. Do gradu lahko pridemo po Pelikanovi poti, do vrha pa vodi tudi urejena cesta. Pod Friderikovim stolpom je prostorno parkirišče, tudi za avtobuse, ki jih je bilo letos že dosti, kot je povedala Mlakarjeva.

Disco pa so zaprli že lani. Obisk je bil zadovoljiv, bilo pa je preveč izgrediv.

Kljub temu je ponudba na Starem gradu lahko dober vzgled ostalim podobnim izletniškim točkam, ker povsod ni tako.

ČRT VOLFAND

Na obisku MDB »4. JULIJ« v Beogradu

Na tradicionalnih srečanjih ZZB NOB iz sedmih občin v različnih republikah in pokrajinah naše države sodeluje tudi mladina.

Doslej je bilo že sedemnajst takih srečanj v počastitev dneva borca v tisti republiki, kjer srečanje poteka.

Letos je bilo takšno srečanje v Zvezdnem gaju v Beogradu, udeležili so se ga tudi predstavniki občinske konference ZSMS iz Celja.

V štabu brigade »4. JULIJ« so jih pristrčno sprejeli ter jih seznanili z rezultati dela in z dejavnostmi v prostem času.

Dogovorili so se tudi o prihodnjem srečanju, ki bo drugo leto v Celju.

ZDENKA ZIMŠEK

Domov s Kobanskega

V soboto so se vrnili z delovne akcije Kobansko 84 celjski pionirji. Za svoje delo so dobili štiri udarniške značke, kljub temu, da načrt ni bil v celoti izpolnjen. Marsikomu bodo krampi in lopate in delovne počitnice ostale v prijetnem spominu...

VIDA JAKOP

Šentjurski brigadirji uspešni

Brigadirji mladinske delovne brigade Miloš Zidanšek so se konec prejšnjega tedna vrnili z Zvezne mladinske delovne akcije Požeška kotlina. Kljub težavam, ki so potekale v zadnjih dneh priprav na akcijo, in kljub temu, da je brigada odšla na delovišča številno nepopolnljena, so šentjurski mladinci dosegli prvo mesto v skupni uvrstitvi brigad druge delovne izmene akcije Požeška kotlina.

Šentjurski brigadirji so pomagali pri kmetijskih delih in sicer so okopavali sojo in lomili koruzne vršičke. Kadar pa je bilo vreme neprijetno za kmetijska dela, so brigadirji kopali jarke za vodovodno omrežje in pogozdovali. Na delovni obisk je teden dni pred koncem izmene odpotovala tudi skupina šentjurskih mladincev, ki so v zadnjih dneh pomagali vrstnikom na trasi. Še posebno dobro so se šent-

jurčani izkazali na področju popoldanskih interesnih dejavnosti, kjer so že vse od začetka izmene krepko pressegali druge brigade.

Kljub dobrim rezultatom, ki so jih dosegli šentjurski brigadirji, pa vendarle ne smemo pozabiti na težave s katerimi so se spopadali pred odhodom na traso. Po tragični prometni nesreči konec maja je namreč šentjurska mladinska delovna brigada ostala brez precejšnje števila brigadirjev. Kljub temu, da je bilo število mladih, ki so se prijavili in so

želeli oditi v brigado tudi še po nesreči, še vedno nekaj nad normativi, pa šentjurskim le ni uspelo zapolniti prostih mest v brigadi. Zataknilo se je pri sporazumevanju z delovnimi organizacijami, ki seveda tudi ne morejo kar tako pustiti mladincev za mesec dni z dela. Posebej še zato, ker so to ponavadi delovni in prizadevni delavci. Pohvaliti pa velja vse predstavnike šentjurskih družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine, ki so ob tej priložnosti mladincem pomagali. IVANA FIDLER

Lučki dan letos v novi preobleki

Prizadevni turistični delavci iz Luč letos pripravljajo že petnajsto zapovrstno prireditvev Lučki dan, ki pa so ji to-

krat nadeli novo preobleko. Tako so letošnjo osrednjo prireditev poimenovali »Od štanta do štanta«.

Na stojnicah bodo obiskovalce pričakale dobrote stare kmečke kuhinje in gornjesavinjske specialitete, med katerimi seveda ne bo manjkalo savinjski želedec, pa žlikrofi in žganci. Poleg teh dobrot se bodo za stojnične pulte preselili tudi vsi lučanski gostinci, na prodaj pa bo tudi nekaj spominkov in okraskov, ki so jih posebej v ta namen izdelali učenci likovnega krožka na tamkajšnji osnovni šoli.

Zamisel o tako preoblikovani turistični prireditvi, ki bo seveda vključevala tudi prikaz starih običajev in kmečkih del vsaj tistih, ki danes žal tako hitro tonejo v pozabo, se je porodila med mladimi turističnimi delavci. Še ni dolgo tega, kar se je lučko turistično društvo zelo pomladilo in prav zato je razveseljivo, da so prvi rezultati njihovega dela že pred vrati. Kako pa bodo uspeli se bomo lahko prepričali v nedeljo, na 15. lučnem dnevu. IVANA FIDLER

Pevski zbor bi radi pomladili

Društvo upokojencev v Celju vabi nove člane v njihov mešani pevski zbor, ki ga vodi pevovodja Jože Kink. Zdaj bi radi ta zbor »pomladili«, zato vabijo nove člane, da se prijavijo v društveni pisarni do 15. septembra. Poleg upokojenec so zaželeni tudi tisti, ki bodo kmalu stopili v njihove vrste in žele tako preskusiti svoje glasove.

M. A.

V Taboru nova cesta

V nedeljo so v krajevni skupnosti Tabor zaključili večdnevno praznovanje krajevnega praznika, ki ga vsako leto praznujejo 5. avgusta v spomin na leto 1941, ko je bila ustanovljena prva odporniška skupina.

Na slavnostni seji skupščine krajevne skupnosti je o doseženih uspehih v minullem obdobju govoril predsednik skupščine krajevne skupnosti Janko Drča in med drugim dejal: »Uspeli smo asfaltirati cestni odsek Pondor-Čeplje v dolžini 1,3 km. Dela so izvajali delavci Cestne kanalizacije Celje. Omeniti velja, da je vrednost tega odseka 5 milijonov dinarjev. Pri izgradnji so se izkazali tudi krajanji z udarniškim delom in denarnimi prispevki. Režijski odbor je vodil Viktor Drolic in mu gre vse priznanje. Končna situacija še ni poravnana, zato si tudi ne upamo pričeti z ostalimi deli. Za vzdrževanje višinskih cest kaže veliko skrb GG Celje, TOK Vransko in SKIS Žalec. Morda nam bo kdo očital, da v Taboru vse preveč govorimo o cestah. Toda, moram poudariti, da je ta problem zelo pereč, saj si nikakor ne smemo dovoliti, da bi ostale višinske kmetije odrezane, obenem pa smatram, da bo marsikje mogoče še bolj iz-

Janko Drča

koristiti predele, primerno za živinorejo. Dokončno je bil urejen vodovod na Hudmarje in Dol.

Za naprej je naša naloga povezava višinskih domačih Grajska vas-Topovšek, Kobar-Šešebal in cesta proti Klobuku. Podelili so tudi priznanja OF, ki so jih prejeli: Milan Lesjak, Franc Florjan, Karel Eremita, Ivan Pošebal in GD Loke. Po seji so odprli asfaltirano cesto Pondor-Čeplje, namenu pa jo je predal Erik Veber. V tednu praznovanja so pripravili trim kolesarjenje, šahovski turnir, lovsko strelsko tekmovanje, turnir v malem nogometu in gasilsko tekmovanje.

TONE TAVČAR

Poštar, ki se ga psi boljijo

V Lesičnem smo ga srečali, vedrega nasmejanega, polnega iskrivih domislic. Jože Strgar je poštar, stari znanec teh krajev, prijatelj z ljudmi, ki jih vsak dan srečuje in jim prinaša dobre in slabe novice, zlasti pa je dobrodošel okrog prvega v mesecu. Takrat se ga najbolj razveselijo starejši občani.

Pravi, da je poleti prijetno, težko pa je v zimskem času, tam, kjer so poti slabo plužene. In ker je Jože pri ljudeh priljubljen gost, ga poleti ne muči žega in pozimi mraz. Kozarček »ta pravega« na hitro obrne in že odprvi dalje. Vesel je, ko zasliši od daleč: »Poštar prihaja«. Nanj so zlasti pozorna dekleta, ki ponavadi najtežje čakajo.

Bol za šalo, ali pa morda tudi zares, je povedal, da težav s psi nima, da se ga celo bojijo, kar je brez dvoma poštarška redkost. Je pa Jože Strgar lahko tudi jezen. Ne gre mu v račun, da je uradno dostavljalec, ko pa je naziv poštar veliko lepši, zlasti pa bolj domač in priljubljen. »Nisem se slišal, da bi kdo rekel, da pride dostavljalec, ampak da pride poštar,« razlaga svoje negotovanje nad to »novostjo«. Sicer pa je najbolj pomembno, kako mu pravijo ljudje, smo ga potolizili in menda kar uspeli, saj je bil zopet dobre volje, takšen, kakršnega poznajo po teh lepih kozjanskih krajih.

M. AGREŽ

Mato Sabljak

Ko se živo srebro povzpne do trideset stopinj in čez, tarnamo nad vročino. V istem času je Mato Sabljak v tovarni, ob odprtini peči v steklarni »Boris Kidrič« v Rogaški Slatini. Tam je takrat temperatura 50, 60 ali celo več stopinj Celzija. Mato je mojster steklopipač, polnih šestnajst let je že povezan s steklom in steklarno.

Če mu je avgusta ob pe-

či vroče, bi bilo pravzaprav smešno vprašati. Da ima steklo rad, da je z njim že kar čustveno povezan, pa bi bil lahko odgovor na vprašanje, kako zmoro premagovati izredno težke delovne razmere. Pa pravi, da so sedaj pogoji v steklarni dobri, da je bilo včasih veliko težje delati, da je za delavce lepo poskrbljeno in da na vsakem koraku čutijo pozornost, pomoč. In, če so ob vsem dobri tudi osebni dohodki, potem res ni kdove kakšnega razloga za negotovanje, priporoča Mato Sabljak.

Med razgovorom več-

krat poudari visoko zavest delavcev, ki dobro vedo, kaj za steklarno pomeni izvoz in da je začeta velika naložba pravzaprav stvar vseh delavcev in velika obveza hkrati.

Mato Sabljak je prišel v Slovenijo iz Vukovara, končal steklarsko šolo v Rogaški Slatini in se zaposlil v tamkajšnji steklarni »Boris Kidrič«. Priti od pomočnika do mojstra ni bila lahka pot.

OBRAZI

Ves čas se je bilo treba z delom dokazovati, se aktivno vključevati v družbenopolitično delo.

»Pred šestnajstimi leti sem se zaposlil v steklarni, se nato poročil z domačinko, od tovarne sem dobil stanovanje, imam otroka. Danes je težko priti do poklica in prav prijeten je občutek, da naše otroke čaka delo v steklarni, da lahko ostanejo doma«, pripoveduje. Sploh pa je teh šestnajst let hitro minilo, tako da se mu danes zdi, kot da je včeraj prišel v Rogaško, v steklarsko šolo.

Kam na zaslužen od-dih? »Hišo gradiva in časa za to je vedno premalo, zato bom del dopusta preživel na domačem gradbišču. Seveda pa si bom privoščil urice ribolova, šli bomo na družinske izlete, na kopališče v Podčetrtek, pa na bazenu v Rogaški se bomo kopali.« In ko se bo Mato septembra vrnil na delo, bo že manj vroče. Sicer pa to zanj sploh ni tako pomembno.

M. A.

9. AVGUST 1984

Z dvignjenim palcem, pa z mladim srcem

Preden sva dobila prvi štop, je mlmo naju odpeljala reka avtomobilov

V času bencinske krize, visokih cen bencina in ječlenih konjickov, se vedno radi ustavljamo mladim avtomobilom urejenega videza. Na UNZ smo tudi izvedeli, da pri nas avtostop ni prepovedan.

V času, ko se odpravljamo na dopust, se mladi dostikrat odločajo za avtostop. To je poceni, oziroma zastojni prevoz do željenega kraja. Pa tudi med letom dosti solarjev iz šole domov prihaja z avtostopom. Do-

Tako nama je kooperant Hmežada povedal, da rad ustavlja avtostoparjem, predvsem v slabem vremenu. Razume mlade, poleg tega pa mu avtostoparji krajšajo čas na njegovih voznjah v okolici Celja. Bil je tako priazen, da naju je v Levcu na najino prošnjo odložil. Celo počakal je, da sva ga »pritisnili«.

Malo za tem, sva dobila stop do Sempetra in se do tja tudi peljala. Ustavil nama je Ivo Serdoner iz Ločice pri

Polzeli, prav tako z lastnim tovornjakom. Prijeten možakar ustavi vsakemu, ki ima lep obraz oziroma, ki izgleda pošten in urejen. Pravi, da se premalo zavedamo, da je

Bogdanovič, ki je bil tudi sam nekoč avtostopar, pravi: »Turistična sezona vam bo spet propadla. Prav prodajate se! Kolikor dam, na primer tu pri vas za zajtrk in dobro večerjo, dam pri nas samo za pijačo. »Verjetno ni edini izmed zdomcev, ki tako misli.

mladim potreben vsak dinar in da ne dela razlik med spoloma tako, da bi dekletom rajši ustavljal. Včasih je kadil, sedaj pa se je odvadil in tudi v kabini ne dovoljuje kaditi. Se nikoli ni imel slabih izkušenj z avtostoparji, kar je bil nekoč tudi sam. V Sempetru sva ga slikala, nato pa se obrnila proti Celju.

Prav kmalu je **Predrag Bogdanovič** ustavlil odličnega avto. Bogdanovič je zdomec, drugače Beogradčan, živi v Avstriji - že 27 let, družina je na počitnicah v Španiji, sam pa se je vračal z dopusta iz Umaga v Gradec. Kot direktor podjetja, ki projektira in opremlja bolnišnice, mnogo potuje in pravi, da povsod ustavlja štoparjem. Kljub te-

mu pa še nikoli ni imel težav z njimi. Žal Bogdanovič ni prenesel fotoaparata in ni dovolil, da bi napravila posnetek.

S smerjo proti Ljubljani sva končala in se odpravila do avtobusne postaje za Laško, pri mostu preko Savinje. Tu se je pojavila nelojalna konkurenca, v obliki uslužbenca PIT, ki ga je pred fotoaparatom rešil avtobus, na katerega se je odpravil. Nedolgo za tem, nama je z golfom ustavljal **Jože Puntar**, trgovski predstavnik Žita Ljubljana, iz Krškega. Tudi on večkrat ustavlja mladim, ima pa že tudi slabe izkušnje. Iz avtomobila so mu avtostoparji že odnesli torbico z dokumenti, ki so mu jih kasneje vrnil, suknič ter klobuk. Pravi, da so to bili predvsem dolgolasci. In čeprav ima sina dolgolasca, le tem ne ustavlja več. Pravi tudi, da je sedaj že kar psiholog in da kar na hitro ugotovi, na kakšnega je natelet. Če ni zadovoljen, ne ustavi. Večkrat so se avtostoparji tudi grdo obnašali, ko jim je

sicer hotel ustaviti. Pokazal jim je, da bo ustavljal malce naprej, njegovo kretnjo pa so narobe razumeli in z nelepimi kretnjami tudi odgovorili. Pravi, da štoparji dostikrat štopajo tako, da vznik nima kje ustaviti, ali štopajo v koloni... Prav tako mu ni všeč, da ko ustavi, mladenič ali mladenka, ali pa tudi oba skupaj najprej vprašata: »Kam pa greste?« S potniki se Puntar pogovarja o vsem. Nekoč je bil glasbenik, tako da lahko z mladimi načne tudi to temo, dostikrat pa je tema pogovora tudi seks. Sicer pa dostikrat ustavlja starim ženičkam. V Laškem sva izstopila, kot dober trgovski predstavnik, pa nama je ponudil Žitov proizvod - rulada.

Spet sva se obrnila proti Celju. Ponovno se nas je zbralo nekaj podobnih in tako so proti Celju moleli trije iztegnjeni palci. Kot nama je kasneje povedal **Miro Stipič**, sva bila midva najbolje postavljena in da naju je samo zato vzel. Ostali štoparji so bili skoraj v križišču in

tam ni mogel ustaviti. Drugače bi gotovo vzel moškega, ker misli, oziroma ve, da dekleta lažje dobijo štop. Stipič, ki ima v Laškem obrt, splošno ličarstvo, je prav tako v še mlajših letih štopal. Sedaj tega ne počne več. Tudi on ustavi štoparjem, ki izgledajo urejeni in poštenu. Povedal je, da ima avto in štoparje zavarovane in da po tej plati ni ovire, da ne bi ustavljal štoparjem.

Omenil pa je žalostni primer nekega znanca, ki se je s svojim kolegom odpravil na morje. Doživela sta nesrečo, sedaj pa ga bivši kolega tožari na sodišču. Zdi se mu tudi, da ljudje ne ustavljajo več toliko kot včasih. To naj bi bila posledica cen bencina in avtomobilov, čeprav smo uvodoma drugače napisali - mnenja so različna ter verjetno tudi strahu voznikov pred nesrečami. Tako smo po kratki vožnji prišli v Celje. Ob Savinji sva Mira še »posnela« in s tem je bila najina akcija zaključena.

ČRTOMIR VOLFAND
NATAŠA GERKEŠ

Janez Mastnak: »Štoparjem ustavljam predvsem takrat, ko je slabo vreme.«

Ivo Serdoner: »Ustavljam zato, ker vem, da si mladi štopom prihranijo kakšen dinar.«

ma mislijo, da imajo njihovi sinovi in hčerke mesečne vozovnice za avtobusni prevoz. Solarji pa se vedejo »stabilizacijsko« in ta denar raje porabijo za kaj drugega.

Tako sva se s sodelavko najprej odpravila na znan avtostoparsko mesto pred miličniško postajo. Po petnajstih minutah sva opazila na novo postavljeni znak - prepovedano ustavljanje. Pred miličniško postajo nihče ne tvega. Odpravila sva se proti Plavi laguni. Z obvoznico je ta cesta proti Ljubljani dosti manj obremenjena. Tako sva se čez nekaj časa, ko nama ni nihče ustavljal, odpravila čez železnico na obvoznico. Ko sva našla primeren prostor, kjer bi lahko vozniki ustavili, sva začela. Ni dolgo trajalo in **Janez Mastnak** nama je ustavljal z lastnim tovornjakom. »Do Lačca, če se vama izplača.« »Seveda, seveda...« sva odgovorila. Zlezla sva v kabino in se kar na hitro predstavila.

Prgišče nasvetov: Štopajte malo pred mestom, kjer se lahko voznik z avtomobilom umakne s ceste. Nikoli ne štopajte na križiščih ali v koloni. Raje ne dvignite palca, če niste šli prej k frizerju in če niste solidno oblečeni. Obvezen je nasmešek in vljudnost. Bodite tudi vi malo psihologa in ocenite voznika. Ali je pri volji za pogovor, ali bi raje molčal, malce dopustite, da sam vodi pogovor, da načne temo, ki ga zanima. In da vam slučajno ne pade na misel, da bi prevzeli vlogo njegove žene in začeli: »Pazi, kamen!« »Prehitro voziš!« V takem primeru bi morali iskati novega voznika. Priporočljivo je tudi, da štopate v skupinah največ po dva.

Torej štoparji le na cesti, z dvignjenim palcem! Do Sempetra ali Laškaga imate zagotovljen prevoz.

Bogatih sedemdeset let Staneta Kurnika

»Bogato je življenje. Številne radosti pa tudi preizkušnje sem preživel v teh letih«, nam je ob obisku dejal **Stane Kurnik**, veder in priazen sedemdesetletnik z Vrha nad Slivnico. Res, že po nekaj besedah, ki nam jih je povedal Stane, smo spoznali, da je za njim bogato, polno življenje, ki ga je vseskozi sam oblikoval in doprinal vanj tisti sok, ki daje na stara leta občutek sreče in zadovoljstva.

Vojaško življenje

Vse kaj drugega bi pripisala Stanetu kot pa to, da je konec tridesetih let našega stoletja oblekel vojaško uniformo in s činom častnika starojugoslovanske armade prišel z vojaškim življenjem. Pa vendar je že kot vojak pričel s pisanjem. Pisanje je pravzaprav tisto, kar nas je napeljalo do tega, da ga obiščemo.

Prvi objavljeni članki, ki sem jih napisal, so bili natisnjeni v »Naši armiji«. Loteval sem se predvsem strokovnih tem, ki so pomagale mladim vojakom, da se čimprej navadijo na vojaško življenje, je dejal in v njegovih besedah je bilo čutiti kar precejšnjo mero nostalgije po mladih letih.

Druga svetovna vojna je vse bolj grozeče širila obseg fronte in kmalu so se znašli na bojišču tudi pripadniki starojugoslovanske armade. Armada je razpadla, vojaško življenje, tokrat veliko bolj težko in odgovorno, pa se je za Staneta nadaljevalo v partizanski vojski. »Veliko hudega smo prestali v tistih letih. Je pa že tako, da mi sedajle prihajajo v misli le tisti, malo bolj smešni in lepi dogodki,« je spet zavela nostalgija iz njegovih besed.

Spominjam se številnih srečanj z bosanskimi ženami, skoraj ves čas sem se namreč bojeval na tem področju, ki so vselej zatrjevale, da so njihovi možje in sinovi v vrstah »vaše« vojske. Hudo je bilo, moških ni bilo doma, vse delo so morale opravljati same, poleg tega pa so tudi ves čas živele v strahu in negotovosti. Pa z veliko dobrote in požrtvovalnosti sem se takrat srečal. Nikoli nam ljudje niso odrekli pomoči, velikokrat so z nami podelili zadnjo skorjo kruha, zadnje ostanke moke, ki so jih zamešali v polento...«

Da, težko je bilo v letih vojne, a vendar se je Stanetu potem, ko je slekel uniformo, še velikokrat stozilo po starem načinu življenja. V domovini se je pričela široko zasnovana akcija obnove in izgradnje in za dobro in usklajeno delo je bilo potrebno postaviti prave ljudi na prava mesta. Tako je tudi Stane z dekretom pristal na mestu župana občine Kalobje.

Županstvo in občina Kalobje

»Kar nekam negotovo sem se počutil v začetku. Revščina, ena sama velika revščina, bi lahko opisal takratno Kalobje. Zaostalost in nerazvitost sta tako bodli v oči, da človek kar ni vedel, kje bi se lotil dela,« je Stane razpredal misli o tistih težkih časih. Že res, da Kozjansko tudi dandanes ni vzor razvitosti in napredka in da je potrebno v teh krajih še veliko dela in prizadevanj, da bi se vsaj malo bolj približali slovenskemu povprečju, ampak primerjava s takratnimi časi je nemogoča.

Bilo je težko in le počasi, korak za korakom, je šlo naprej. No in tako, spet korak za korakom, sem se tudi sam bližal novi zaposlitvi. Z delom sem pričel v celjskem Emu in tam

ostal vse dotlej, ko se me je lotila bolezen. Zadel me je kap in moral sem se upokojiti. Kar malo hudomušnosti se je skrivalo v teh besedah, kot da hoče Stane povedati, da se ne preda kar tako.

Upokojitev

Čeprav se je Stane moral po prestani boleznii upokojiti, pa je vendar dokazal, da je prava korenina. Že dvaintrideset let je odtlej, ko je tudi »kap poglaval v kozji rog«. No zdravje mu res ne služi preveč dobro, težko hodi in tudi roke niso več tisto, kar so bile nekoč, a z ženo Antonijo še vedno obdelujeta malo kmetijo.

Najhujša so bila prva leta po upokojitvi. Nisem prav vedel, kaj bi počel s časom, ki ga je bilo naenkrat veliko preveč. Prej redna zaposlitev, številne funkcije in s tem povezani sestanki, pa delo na terenu, potem pa kar naenkrat bolezen, postelja in ležanje. Hudo je, če izgubiš stik z ljudmi, z življenjem, ki teče naprej,« se mu glas nekoliko zatrese. Prav zato je Stane takoj, ko je spet lahko vstal, nadaljeval z življenjem, ki ga je bil vajen. Žaživel je s krajem, sosedom pisal razne prošnje, svetoval, in pomagal, kjer je pač lahko. Spet je našel čas za pisanje in branje, čas zase, za stvari ki jih je najrajši počel.

In kako živi danes?

Pravi, da je zadovoljen. Srečen je, ker ima pridno ženo, hčerko in kup veselja z dvema vnukoma. Ima pa še eno veselje. Pisanje o svojem kraju, o Slivnici in Vrhu nad Slivnico. »Vesel sem, da gre razvoj naprej, da se tudi v naših krajih pozna napredek in mišlim, da je prav, če tudi drugi ljudje zvedo za te spremembe. Prav zato sem tudi vesel, če mi prispevke, v katerih pišem o tem, objavite,« je skromno komentiral sodelovanje z našo redakcijo. In res, skoraj da ni kakšnega pomembnega dogodka, o katerem Stane ne bi napisal nekaj vrstic in tako opozoril tudi druge, da gre čas naprej.

IVANA FIDLER
foto: EDI MASNEC

Širjenje pevske kulture

V Kulturno prosvetnem društvu iz Gorice pri Slivnici se trudijo, da bi čimbolj razvili pevske kulture. Tako sedaj aktivno deluje moški pevski zbor, do konca leta pa nameravajo zbor pomladiti in ustanoviti še mešani pevski zbor.

Poleg pevskega zbora delujeta v Gorici pri Slivnici še folklorna skupina in dramska sekcija. Kulturno prosvetno društvo dobro sodeluje s tamkajšnjo osnovno šolo in nekaj časa že tudi z enoto vzgojno-ustvarstvenega zavoda. Skupaj pripravljajo programe za posamezne prireditve, veliko osnovnošolcev pa je tudi vključenih v društvo. Na žalost se to sodelovanje z mladimi pretrga takoj, ko zapustijo osnovnošolske klopi. Predsednik društva, **Jože Tajnšek**, meni, da je temu krivo predvsem to, ker se mladi vozijo v šole in že s samim prevozom izgubijo veliko časa, nekaj pa je tudi takšnih, ki v času šolanja živijo izven domačega kraja. Tako v kulturno prosvetnem društvu Gorica pri Slivnici delujejo predvsem malo starejši, ki so s šolanjem že končali, in najmlajši, ki še drgnejo osnovnošolske klopi. Seveda se pri delu odsotnost mladine zelo pozna in v društvu si prizadevajo, da bi to vrzel zapolnili.

Pred leti so v Gorici pri Slivnici dobili tudi nov kulturni dom, ki daje tamkajšnjim kulturnikom veliko boljše možnosti za delo. Seveda pa pomenijo novi in lepi prostori tudi finančno obremenitev za društvo, saj zahteva vzdrževanje veliko več denarja. Kljub temu pa lahko zapišemo, da je verjetno tudi ta pridobitev pripomogla k ponovni poživitvi kulturne dejavnosti v kraju.

IVANA FIDLER

Jana
takšna kot vam je vseh

Prijave iz vse Slovenije

Udeležba -fajtonarjev- na Zlati harmoniki bo letos rekordna

Še dobre 14 dni nas loči od letošnjega tekmovanja harmonikarjev z diatoničnimi hamonikami Za Zlato harmoniko Ljubecna 84, ki bo letos 25. in 26. tega meseca na Frankolovem in v Ljubecni. Zanimanje za to tekmovanje -fajtonarjev- je tudi letos izredno, saj se je prijavilo že okoli 60 harmonikarjev iz vse Slovenije.

Med prijavljenimi naj omenimo samo nekatere najbolj zanimive. Prijavil se je namreč že lanskoletni zmagovalac Mitja Kapš iz Mengša in drugouvršeni z lanskoletnega tekmovanja Sandi Majcen, ki služi trenutno vojaški rok v Horgošu. Verjetno bo najstarejši harmonikar 91-letni Ivan Čepin iz Mežice, najmlajši pa komaj 4-letni Marjan Rozman iz Štor. Prijavo je potrdila tudi

ekipa harmonikarjev iz Italije, čakajo pa se na potrditev prijave skupine harmonikarjev koroških Slovencev iz Avstrije.

Samo tekmovanje bo letos nekoliko drugačno, kot je bilo prejšnja leta. Tekmovalci bodo razdeljeni v več starostnih skupin, ki jih bo ocenjevala strokovna komisija. Ta bo tudi podelila najvišje priznanje, to je Zlato harmoniko. Letos bodo glasovali tudi obiskovalci te prireditve in sicer bo na osnovi njihovih glasov naše uredništvo podelilo najboljšemu posebno nagrado **majoliko**.

Tekmovanje se bo pričelo na Frankolovem, kjer bo v soboto popoldne predtekmovalje, na katerem se bo vsak harmonikar predstavil z eno skladbo. Na Frankolovem pripravljata tamkajšnje

kulturno društvo, ki je organizator tega predtekmovalja, tudi spreved nastopajočih, po tekmovanju pa še ples.

Na zaključno prireditev, ki bo naslednji dan na Ljubecni se bo uvrstilo 25 tekmovalcev in pa veterani, to je tisti harmonikarji, ki štejejo več kot 65 let.

Organizator, to je Kulturno društvo Ljubecna, pričakuje letos rekordno udeležbo in pa tudi dobro igranje, saj ta prireditev postaja republiško prvenstvo -fajtonarjev-.

Celotno prireditev bo posnel tudi Radio Celje, ki bo pripravil nekaj posebnih oddaj, posamezne harmonikarje pa bo predstavil tudi v oddaji iz domačih logov.

»Šolsko varčevanje«

Nova knjiga treh avtorjev

Državna založba Slovenije je izdala knjigo, ki s svojo vsebino posega v mladinsko varčevanje na Slovenskem. Avtorji te knjige so: France Ostanek, Andrej Vovko in Aleksander Videčnik.

Varčevanje na Slovenskem ima globoke korenine in dolgoletno tradicijo. Slovenski narod je moral v borbi za svoj obstoj že od nekdaj varčevati. O začetkih in ustanavljanju pionirskih hranilnic pred 150 leti piše v prvem delu knjige France Ostanek.

Varčevanje ne pomeni samo omejevanje na denar, ampak se za njim skrivajo širši interesi: možnost pomagati drugim in vzgojni pomen varčevanja. Že prvi pobudniki varčevanja na Slovenskem so se zavzemali za te širše vzgojne cilje varčevanja.

V drugem delu knjige nam dva avtorja Aleksander Videčnik in Andrej Vovko približata povojno obdobje, ko se je mladinsko hranilništvo zelo razvijalo.

Iz potrebe po enotnosti denarnega poslovanja je nastala Narodna banka, ki je s svojimi podružnicami začela

uvajati tudi varčevanje v šolah.

Po ustanavljanju poznejših Komunalnih bank se je ta dejavnost po šolah še širila in predvsem na celjskem območju se kaže prava ustvarjalnost pri delu v pionirskih hranilnicah. Prva pionirska hranilnica je bila v Podčetrtku, od tu so se razširile naprej na Celjskem, potlej po vsej Sloveniji.

Nastajale so cicibanske, pionirske in mladinske hranilnice, kar je pomenilo »tako za pionirje, za osnovno šolo in mladino kot tudi za banko podlago za širšo varčevalno dejavnost«, pravi v uvodu Tilka Blaha.

Knjiga Šolsko varčevanje bo dober pripomoček vsem, ki se ukvarjajo z delom v takih hranilnicah, saj vsebuje še paleto koristnih napotkov.

To delo, ki so ga začeli učitelji in delavci iz Ljubljanske banke je rodilo resnično lepe uspehe in ima v tej knjigi mesto, ki mu tudi še danes pripada. Tehtno je poudarjen vzgojni pomen varčevanja za mlade, za kar gre predvsem zahvala preudarnosti treh avtorjev.

BENO PODERGAJS

Predpremierni filmi v kinodvorani Union v Celju

Že od ponedeljka dalje je v kinodvorani Union v Celju revija filmov distribucijskega podjetja Kinematografi iz Zagreba, ki prinaša vrsto predpremiernih filmov.

S temi filmi so želeli v Kinopodjetju Celje popestriti letno filmsko ponudbo tudi z nekaterimi kakovostnejšimi filmi. Tu naj omenimo ameriško dramo Frances, ki je že bila na sporedu. V soboto bodo predvajali kanadski film Nizki udarci, ameriško dramo Rabsodba pa v nedeljo.

Po obisku sodeč gledalci niso najbolje sprejeli teh filmov, saj je bila dvorana le redkokdaj polna, čeprav so vrteli tudi takšne filme, kot je ameriški glasbeni film Jezus Kristus superzvezda in francoski erotični film Vroča Cecilija.

F. P.

PRIREDTIVE

Lučki dan v Lučah

V nedeljo popoldne bo v Lučah tradicionalni 15. Lučki dan. Na osrednji prireditvi z naslovom Od štanta do štanta bodo prikazali stare kmečke običaje, pripravili pa so tudi degustacijo starih kmečkih jedi.

Zdravilišče Rogaška Slatina

Nocoj, ob 20.30 se bodo v Kristalni dvorani predstavili glasbeniki Mariborske opere s solističnim koncertom. V soboto ob isti uri pa bo v tej dvorani nastopila Terez Kesovija.

Celjske poletne prireditve

V okviru Celjskih poletnih prireditev bo v ponedeljek 13. avgusta, v SLG nastopil folklorni ansambel iz Sovske zveze s predstavo Zr ptica.

Pokrajinski muzej Celje

V Pokrajinskem muzeju je odprta razstava Antične ostaline iz Stanetove ulice v Celju.

Knjižnica Edvarda Kardelja

V avli knjižnice Edvarda Kardelja je odprta razstava literature o okrasnih in zelenjadnih vrtovih.

Avla Ljubljanske banke

V avli Ljubljanske banke v Vodnikovih ulici razstavlja likovna dela Jure Šarlah. Razstava ima naslov Umetnost samoupravljalcev.

Avla hotela Dobrna

V avli hotela Dobrna razstavlja likovna dela na platnu perorisbe in impregnacije usnja Toni Zmajda, samostojni amater iz Celja.

Kino Vojnik

V nedeljo bodo ob 17. in 19.30 vrteli ameriško komedijo Železni šampion.

MERX

KMETIJSKA ZADRUGA
LAŠKO

SOZD MERX KMETIJSKA ZADRUGA LAŠKO TOZD TRANSPORT

Komisija za delovna razmerja
objavlja
prosta dela in naloge

1. AVTOMEHANIKA 2. POMOŽNEGA DELAVCA

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

Pod 1.: KV AVTOMEHANIK

Pod 2.: POLKVALIFICIRAN DELAVEC

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Poskusna doba traja 3 mesece.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi na naslov: Kmetijska zadruga Laško, Kidričeva 2, LAŠKO.

Izletnik Celje novice

● TURISTIČNA AGENCIJA IZLETNIK CELJE

vas tokrat vabi na
avanturistično – turistično
KRIŽARJENJE po
romantičnih vodah
južnega Jadrana

Odhod iz Celja 24. 8. 84
zvečer

Povratak v Celje 2. 9. 84
zjutraj

Relacija: Split–Makarska–Lopud–Dubrovnik–Mljet–Korčula–Hvar–Brač–Split
CENA le 15.885,00 din na osebo

V ceni je vključeno:

- prevoz z vlakom II. raz. Celje–Split–Celje,
- 6 polnih penzionov, 1 polpenzion,
- takse in organizacija

Vse informacije – prijave v vseh Izletnikovih poslovalnicah.

● K SODELOVANJU VABIMO:

- varnostnega inženirja v DSSS,
- referenta za izlete v TOZD Turistična agencija in
- več kuharjev in natakarjev v TOZD Gostinstvo Celeia.

T. TAVČAR

V Gotovljah radi pojejo

V Gotovljah delujeta dva pevska zbora in sicer moški, ki deluje že vrsto let in ženski, ki je pričel s svojim delom pred tremi leti. V zboru je trideset pevk, vodi pa jih **Valerija Dolar**. Članice zbora so zelo zagnane, pridno in redno vadijo, temu primerno pa so tudi njihovi uspehi. Nastopajo na vseh krajevnih proslavah in priložnostnih prireditvah, imele so tudi že svoj koncert in sodelovale so na revijah.

Polovična zasedenost v celjskih hotelih

Hotela Merx in Celeja sta zasedena polovično, v hotelu Evropa pa je izkoriščenih le petindvajset odstotkov zmogljivosti. Tudi nekaj tujcev gostuje v Celju.

V hotelu Merx je zasedba polovična. Polovica je domačih, polovica pa tujih gostov. V primerjavi s preteklim letom letos ni več gostov. V Merxu gostom ne nudijo praktično ničesar, razen tednov domače kuhinje. Tudi glasbe na vrtu zaradi računice (ki je ni bilo) ni več. V dvoposteljni sobi stane polni penzion 1600, v enoposteljni pa 1800 dinarjev. Hotel Merx v Celju je najdražji, ker tu v ceni polnega pensiona nimajo tako kot drugod - menuja, temveč gostje jedo à la carte. To pa seveda ni poceni.

V hotelu Celeja je v teh dveh mesecih zasedenost malce padla, vendar imajo še vedno polovico postelj zasedenih. Tujih gostov je približno deset odstotkov. Cena polnega pensiona - po ležiščih je 1037 dinarjev. V hotelu Celeja je tudi disco.

Hotel Evropa je najslabše zaseden, deset do petindvajset odstotno, od tega je pet do deset odstotkov tujih gostov. Gostom je na voljo disco ter klavirska glasba v restavraciji. Prav tako na željo gostov organizirajo izlete, na primer v Logarsko dolino... V dvoposteljni sobi stane polni penzion 1073 dinarjev, v enoposteljni pa 1323 dinarjev. Tujci plačujejo dražje. Dvoposteljna soba stane 1383 dinarjev, enoposteljna pa 1523 dinarjev. Skupine imajo popust - polni penzion stane 923 dinarjev, za tuje goste 35 mark, polpenzion pa 773 dinarjev - tuji gostje plačajo 30 mark.

Z obvoznico pri Zalcu se večina tujcev izogne Celju. Le še stari gosti, ki že več let zapored prihajajo v celjske hotele, spet pridejo. V Celju pa je dosti stvari, ki bi jih morali izkoristiti, zanje bi moral nekdo poskrbeti, kaj organizirati in morda bi reko tujcev spet usmerili na staro pot skozi mesto.

Č. VOLFAND

Ljubenci splavili štiriindvajseti flos

Flosarski bal je v Ljubno znova privabil množico radovednežev

Odkar so Ljubenci sklenili, da poklic, ki je desetletja rezal kruh generacijam v Gornji Savinjski dolini, ne bo šel v pozabo, so na tradicionalnih flosarskih balih udri že 24 flosov. Zadnjega so z glasnim »ho-ruk!« spravili v vodo minulo nedeljo.

Pri tem se niso izneverili starim šegam in običajem, ki so jih poznali še tisti flosarji, ki so s splavom zares pluli do Save in Donave. Najbolj so si seveda vedno privoščili novince na flosu. Potem, ko so dobro preverili njegovo znanje, je moral prestati še krst - ko so mu skozi rešeto na glavo počasi zivali poln škaf vode. »Če te mi ne bomo krstili, boš pa s flosa padel,« so mu rekli botri. Potem pa so še pristavili: »Flosar pa mora biti moker tudi od znotraj!« in so mu ponudili kozarec vina.

Vesolja torej v nedeljo na flosarskem balu ni manjkalo in pijače tudi ne. Skratka ob Savinji je bilo še pozno v noč živahno.

Ljubenci pa na prireditvi niso pozabili tudi na svoja najzvestejša turista. To sta

»Ho-ruk! Dajmo fantje, počasi in previdno!«

zkonca Sprung iz Zagreba, ki že 24 let prihajata k družini Lesjak. »Poleg gostiteljev so za najino zvestobo Ljubnemu zaslužni vsi prijazni krajani,« zatrjujejo dolgoletna gosta.

N. K.
Foto S. ŠROT

Ivan Ivakič

Božo Ramšak

Ivan Pozinek

Jerca Pozinek

Logarski dolini je premalo zabave

Je manj pa je tudi stalnih gostov te čudovite alpske doline

Logarski dolini smo skali cinkarniški počitni dom, ki je trenutno rajda popolnoma zaseden. Gostje so zadovoljni z nom, hrano in prenoči-pogrešajo pa zabavo.

Trago Ivakič: »V Logarsko dolino hodim že več let. Zadeva naravno in dom, je pa zelo lepo, tudi hrana je izletnikovem domu zelo blaga, pogrešam pa zabavo. Logarski dolini so se očitno malo polenili. Hodimo na izlete na nižje vrhove okolici. Sem prihajam z ženo, ker tu ustreza zrak in hčerki, ki je srčni bolničar. Letovanje za nas Cinkarje ni drago, ker imamo regresirano hrano, tudi nočišča so poceni.

Logarski dolini imajo na podjetja svoje počitni domove, pa bi lahko organizirali družabna srečanja. To pa se zapiramo drug drugemu. Večere preživimo tako, da sedimo pred ognjem, pa spijemo kozarec vina, kdo pove kakšno šalo ali je vsa zabava. Če je slaba vreme se držimo bolj ko igramo razne družabne igre, karte, človek ne jezi se, pijemo kavico in poklepetamo. Letos proslavlja ta tridesetletnico, zato mi

je žal, da ni nihče poskrbel za reklamo, saj menim, da še mnogo delavcev iz Cinkarne, ne ve, kako prijeten dom imamo tukaj. Zato bom z družino prišel sem tudi prihodnje leto, če bosta dopuščala zdravje in denarnica.

Božo Ramšak: »Tukaj preživljam dopust že petindvajseto leto. Privlači me narava, planine in dobro počutje. Ker sem tu zelo zadovoljen, bom prihajal tudi v prihodnje. Sem star planinec, zato obiskujem tudi okoliške planine. Tudi družina je tukaj zelo zadovoljna. Sem prihajam raje kot na morje, ker imam tukaj mir.«

Mateja in Saška: »V Logarski dolini nama ni dolgčas. Tu se igrava, pogovarjama. Tudi ko je slabo vreme, se ne dolgočasiva. Zunaj igrava badminton in mečeva leteči krožnik. Tudi na Okrešlju sva že bili, pa je bilo precej strmo. V soboto greva že domov, čeprav bi midve še kar ostali. Na plesu pa že ne hodiva, ker ni glasbe. Mogoče bi tudi kaj zaplesali, samo fantov pa še nimava. Tudi na morju sva že bili, vendar je tukaj lepše kot na morju.«

Mateja in Saška

Ivan Pozinek, oskrbnik: »V juniju in juliju je okoli osemdeset odstotkov zmogljivosti doma zasedenih, drugače pa je pozimi, ko je odstotek precej nižji, okoli trideset odstotkov. Tu sem oskrbnik že osem let in, če bi govoril za vso Logarsko dolino, bi lahko rekel, da se številu gostov zmanjšuje. Predvsem manjka razvedrilo. Tega vprašanja se bo treba resno lotiti in nekaj ukreniti. Reklame sploh ni dovolj. Za Logarsko dolino lahko dobite le razglednice, drugačne propagande pa ni. V našem domu se gostje ne pritojujejo, vsaj meni osebno ne.«

Jerca Pozinek - oskrbnikova žena: »Jaz sem tukaj domačinka in lahko rečem, da smo pred leti imeli več stalnih gostov, sedaj pa jih ni. Morda je temu krivo tudi pomanjkanje zabave. Edino kar lahko tukaj turisti počno, je hoja v hribe. Sama se ukvarjam s turizmom. Doma oddajam pet sob, ki so trenutno vse zasedene. Pozimi ne jemljem gostov, razen za praznike. V cinkarniškem domu večkrat pomagam in moram reči, da se z gosti dobro razumemo.«

NATAŠA GERKEŠ
GORAN OBREZ

Takole postaneš flosar.

LETNI KINO

vsak petek in soboto ob 20.30 uri na zelenici za bazenom 10. in 11. avgusta, ameriški fantastični film ZVEZDNE POTI.

Predstava je ob gostinskih mizah z zelo solidno postrežbo in osvežilno pijačo.

Zavod Golovec ponovno odpira svoje objekte.

- keglišče odprto od 13. avgusta od 15. do 22. ure

- dvorana odprta od 13. avgusta od 8. do 22. ure

- tenis - asfalt vsak dan od 8. do 20. ure

- tenis - peščeno igrišče od 13. avgusta od 8. do 20. ure.

Rezervacije pri varnostniku - telefon 33-098.

- balinanje od 13. avgusta od 8. do 20. ure

- bife od 13. avgusta vsak dan od 13. do 22. ure

- avto sejem - vsako soboto od 8. do 12. ure

Vabljeni!

Le kakovost »prodaja« hmelj

Letos lahko pričakujemo srednje dobro letino

Teško je vnaprej ocenjevati, kakšna bo hmeljska letina. Po svoje imajo seveda prav stari hmeljarji, ki pravijo, da avgust hmelj da ali pa ga vzame. Pri tem mislijo na morebitna neurja s točo, ko lahko v nekaj urah izničijo ves trud pridelnih hmeljarjev.

Tako je bilo tudi lani, ko je bil pridelek slab in je v Sloveniji znašal le okrog 3300 ton. Kako pa bo letos? O tem smo se pogovarjali s predsednikom izvršilnega odbora poslovne skupnosti za hmeljarstvo SRS Edijem Omladičem.

E. Omladič: »Pričakujemo srednje dobro letino, seveda pa je težko napovedovati, koliko hmelja bomo letos zares pridelali.«

Kako so dosedanje neugodne vremenske razmere vplivale na letošnji pridelek?

E. Omladič: »Poškodovanih je bilo kakšnih 280 hektarov hmeljišč. Upamo lahko le to, da kakšnih večjih neurij sedaj ne bo več.«

Slovenski hmeljarji izvo-

zijo precejšnje količine hmelja. Koliko in kam vse?

E. Omladič: »Približno tri četrtine količin izvozimo. Prav ves izvoz pa gre na konvertibilno tržišče. Naš hmelj kupujejo v zahodnoevropskih državah, Združenih državah Amerike, na Japonskem in še bi lahko naštevali.«

Kako bo z letošnjo prodajo, saj vemo, da so svetovne zaloge hmelja kar precejšnje?

E. Omladič: »To je res. Velike zaloge hmelja na svetovnem tržišču so predvsem odraz izjemno dobrih letin v letih 1980, 1981 in 1982. Zaloge so se tako nakopičile, kar je imelo za posledico nižje cene za hmelj na svetovnih tržiščih.«

In kako se sedaj v tem znajdete slovenski hmeljarji?

E. Omladič: »Mislim, da je pametno, ker smo se slovenski hmeljarji odločili za to, da pogodbe o prodaji sklepamo za nekaj let vnaprej. To pomeni, da imamo cene že vnaprej zagotovljene. Če ne bi sklepali pogodb vnaprej, bi dobili za hmelj vsaj polovico manj kot dobimo sedaj. Ne glede na to pa bi rad povedal, da je edini porok, ki velja vse večne čase, predvsem v kakovosti hmelja. In prav kakovosti moramo nameniti vso pozornost, ker potem problemov s prodajo ne bo. V svetovnem merilu pridelamo Slovenci dva odstotka hmelja.«

JANEZ VEDENIK

STROKOVNI NASVETI

Zaščita krompirja

Kljub temu, da gre vegetacija krompirja v večjem delu Slovenije že proti koncu je redna zaščita pred plesnijo zelo pomembna, saj le tako lahko računamo na pridelek zdravih gomoljev, ki bodo sposobni daljšega skladiščenja.

V višjih predelih, kot so Notranjska, Gornja savinjska in Savska dolina, Idrijska planota in drugod v višjih legah in pri poznih sortah pa je krompirjevka zelena tudi še v septembru. Proti koncu vegetacije uspešno ščitimo nasade s klasičnimi pripravki, v rednih 10 dnevih presledkih.

Kot zadnji ukrep za preprečevanje okužb gomoljev s plesnijo pa je kemično uničenje cime z desikanti (reglon) kak teden do 10 dni pred nameranim izkopom. To škropljenje uniči tudi zeleno maso plevela in olajša izkop.

Dobro pridelek lahko pričakujemo le v nasadu, ki ima dolgo vegetacijo ter lepo razvito listno površino, zato morajo biti vsi ukrepi namenjeni predvsem zaščiti listne površine v čim daljšem obdobju.

KMETIJSKI INŠTITUT SLOVENIJE

Višje cene so spodbudile kmete

Odkup pšenice letos v vseh občinah celjskega območja kasni, ker se je zaradi slabega vremena zavlekla žetev. Tako so Šentjurski začeli žeti s polno paro šele konec prejšnjega tedna. Kljub temu je TOK šentjurskega kmetijskega kombinata odkupil že več kot polovico načrtovanega pridelka.

Doslej so oddali pšenico le tisti zasebniki, ki so želi s kombanjem, medtem ko jo bodo ostali oddali do konca meseca. Slabo vreme pa ni vplivalo le na odkup, ampak tudi na kakovost pšenice, ki je imela na začetku tudi prek 20 odstotkov vlage. Zdaj je odstotek vlage v pšenici že manjši in se giblje od 14 do 18 odstotkov. Drugače pa v Toki ugotavljajo, da ne bodo dosegli načrtovanih 220 ton in sicer predvsem zato, ker je pšenica slabo prezimila. Največ težav so imeli južni predeli občine, ki zajemajo Slivnico, Prevorje in Planino, tako da bodo v Toki šteli za uspeh že 80-odstotno izpolnitev načrta.

Šentjurski tudi ugotavljajo, da nimajo pravih pogojev za pridelovanje pšenice, zato morajo pospeševalci vložiti v delo

veliko več truda kot drugje, kjer so pogoji ugodnejši. Pri kujejo da bo bolje, ko bo letna melioracija Vogla, na doline, ki pa je zaenkrat še fazi priprave. Dokler ne bo melioracija uresničena, pa bodo morali potrpeti, ker Slove primanjkuje pšenice, brez k ha pa ne gre. Tega se v kom natu zavedajo in so zato pristopili k akciji za večji delek pšenice, kljub temu, je njihova osnovna dejavn pridelovanje krme.

V Sloveniji so tudi spre dogovor o višjih odkupnih nah pšenice, tako da zdaj odkupna cena za kilogram p nice 30 dinarjev in je za oko dinarjev višja kot v ostalih publikah. Za tak korak so odločili, ker so želeli vsaj p bližnjo izenačiti cene pšenice ceno koruze in na ta način seči večji pridelek. V To pravijo, da so pripravlj kmetje zaradi višje cene odd več pšenice in da je ne nan njajo več toliko za krmilje živine kot prej. Tako bo letnji odkup manjši od načrtov nega dejansko predvsem za di slabe prezimivte pšenice. V.

Vreme popravilo kakovost pšenice

V TOK Šoštanj imajo zaposleni v prvih avgustovskih dneh največ opravka s tremi nalogami: spravilom in odkupom pšenice, povračilom nadomestil za nastalo škodo po toči ter pripravi na obiranje hmelja.

»Toplo vreme je izboljšalo neugodno situacijo, ki je nastala na poljščinah po zadnjem neurju s točo. Poljščine so bile dovolj navlažene in so se v toplem vremenu lepo opomogle. To še posebej velja za pšenico, kjer smo bili v začetku povsem črnogledi, kako bo. Z žetvijo smo že končali v zadržnih enotah

Smartno in Šoštanj, medtem ko je ponovno neugodno vreme v ponedeljek začasno preprečilo žetev v zadržni enoti Velenje. Pridelek je nad pričakovanim: v Smartnem smo od načrtovanih 37 ton odkupili 50, v Šoštanju pa od 48 kar 60 ton. V enoti Velenje načrtujemo 52 ton, odkupljenih pa je že polovica. Tako ni bojazni, da ne bi odkupili od kooperantov načrtovanih 125 ton ter temu dodali še lastno proizvodnjo (tudi ta še ni požeta v okolici Raven) 20 ton. Kvaliteta zrnja je dobra, kar še posebej velja za področje Šoštanja. Ob oddaji pšenice se je v kooperantske odnose vključilo še najmanj deset kmetov, katerim smo s kombajni poželi pšenico. Vsi so kot plačilo zahtevali koruzo. Dobro polovico smo je že »izplačali«, ostalo bomo še v naslednjih dneh.

Letos smo opustili nekaj manjših površin sejanja pšenice v gorskih predelih, kamor ni bilo možno priti s kombajnom. To pa se vseeno ni poznalo na končni količini pšenice.

V Saleški dolini je pomemben tudi hmelj, ki ga bodo letos zaradi neugodnega vremena začeli obirati kasneje, verjetno okoli 25. avgusta.

»V družbenem sektorju imamo 13.76 hektarov hmelja, kjer pričakujemo proizvodnjo 24 ton, v kooperaciji pa še enajst hektarjev, kjer naj bi pridelali nadaljnjih trinajst ton. Kljub toči (ta je hmelj prizadela tudi lani) pridelek letos ne bo manjši in bistveno slabše kvalitete od lani.«

T. VRABL

REKLI SO:

Martina Krajnc, SOZD Hmežad, Kmetijska zadruga Savinjska dolina: »Odkup pšenice v naši občini dobro poteka in kakšnih posebnih problemov zaenkrat ni. Do danes smo poželi in oddali že 85 odstotkov pšenice. Pogodbeno zasejanih površin s pšenico smo imeli 210 hektarov. Kot novost lahko omenim to, da imajo kmetje letos možnost, da ure, ki jih je opravil kombajn odplačajo tudi z ustreznimi količinami pšenice. Kmetje se v veliki meri odločajo tudi za to, da namesto denarja za pšenico vzamejo koruzo, kar je tudi razumljivo, saj je precej kmetov v naši dolini živinorejcev.«

JANEZ VEDENIK

Traktoristi so tekmovali

Aktiv mladih zadržnikov pri Kmetijski zadrugi Savinjska dolina je pripravil regijsko tekmovanje traktoristov. Nastopilo je 12 ekip iz petih občin. Tekmovali so v oranju, spretnostni vožnji in testiranju.

Pri oranju je zmagal Vinko Zupanc iz Petrovc, pri testiranju Andrej Kramer prav tako iz Petrovc in pri spretnostni vožnji Tone Špital iz Šoštanja. Ekipno je zmagala druga ekipa Šoštanja, pred Braslovčami, Petrovcami itd. Najboljši posamezniki se bodo udeležili republiškega tekmovanja.

T. TAVČAR

Polne klavnice, ponudba slaba

Sindikat naj ne bi prodajal svinjskih polovic

Reklama mariborske mesne industrije »Košaki« o prodaji svinjskih polovic za brezobrestno posojilo je imela svoj odmev tudi na Celjskem in v nekaterih delovnih organizacijah so tudi že začeli zbirati naročila. O tej prodaji svinjskega mesa pa je razpravljali tudi celjski občinski sindikalni svet.

Občinski svet je menil, da posamezne osnovne sindikalne organizacije naj ne bi bile posredniki pri takem načinu prodaje. Že zaradi higienskih pogojev. Sicer pa

imamo tudi v Celju že dve leti nazaj dobro organizirano akcijo »ozimnica«, v okviru katere Celjska mesna industrija prodaja tudi svinjske polovice. Posojila naj bi zagotovili pri banki in iz blagajne vzajemne pomoči v posameznih delovnih organizacijah. Sicer pa so na sindikatu menili, da bi bila akcija Košakov dobro sprejeta, če bi prodajo organizirali v trgovinah.

Občinski sindikalni svet je tudi odsvetoval posameznim osnovnim organizacijam, da bi se na lastno pest oskrbo-

vale z ozimnico in na ta način povzročale motnje v trgu, poleg tega pa je ta čin le navidezno cenejši.

Dejstvo je, da je akcija šakov dvignila precej prah kot je tudi dejstvo, da so h dilnice v Mariboru in Celj prepodne mesa, posamezn trgi pa so kljub temu še zaprti; kot v časih, ko je m sa primanjkovalo. Ob tem je »zanimivo«, da se ponu ba kljub prepolnim hladiln cam ni skoraj nič izboljša in na kavljih v mesnicah še vedno kakovostno ze slabo meso.

Občinski sindikalni svet je ob tej priložnosti dotaknil tudi takimenovanih sivi sporazumov, ki so jih mesa ji sklenili z večjimi odjemaci in ki pomenijo za te velik kupce višje cene, kot pa v lja v maloprodaji. Po višji cenah plačujejo meso tu vrtci, šole, delavske men in bolnišnice. Na sestank so menili, da je čas, da m sarji ukinejo to prakso zviš vanja cen (ki so proti vsal ekonomski logiki, saj pot sod po svetu dajejo pri ve jih količinah popuste, ne p višje cene kot v tem prim ru) še posebej, ker se na t način siromaši (ali pa draž prehrana otrok, delavcev i bolnikov in ker so se za to odločili tudi v nekaterih dru gih krajih v republiki. Ra zlog več pa je tudi dejstvo da je Celjska mesna industri ja polletje končala brez iz gub.

S. ŠRO

Tudi žene znajo kositi

»Krajani se še spominjajo, kako sva z možem vsak dan kosila na naši majhni kmetiji na Zagrebenu pri Zabukovici, ki leži nekoliko višje kot ostale. Zato so me tudi povabili, da sodelujem v košnji na tekmovanju na Homu«, nam je povedala Karolina Brecl, ki je tudi letos zmagala v košnji žena. Ugnala je veliko mlajših tekmič, ki so urno vihtele kose, prek 500 ljubiteljev lepe narave pa jih je ob tem burno spodbujalo. Pri Karolini imajo danes tako traktor kot kosilnico, kljub temu pa je z dolgimi zamahi edina pokosila določeno mejo trave v manj kot dveh minutah. Sledile so ji Marija Drole iz Matk (na sliki), Marija Bukovec iz Gornje vasi in druge. Moški so pomagali potem še v grabljenju, pa v trošenju, vendar pa vse kaže, da so za ekipno zmago največ le prispevale kosice, saj so zmagali predstavniki Matk, pred Gornjo vasio, gostilno Gasilec, Grižami in tekmovalci iz Pongrace. Takšna tekmovanja so bila še pred drugo svetovno vojno stalna oblika srečanj društev kmečkih fantov in deklet, v spomin na te dogodke pa jih vsako leto pripravlja planinsko društvo iz Griž, pokrovitelj pa je bil žalski občinski sindikalni svet.

EDI MASNEC

Ljubečna Celje

klinker
keramične
ploščice

telefon: 33-421, 31-865

Ljubečna Celje

hlevit

tlak za hleve

telefon: 33-421, 31-865

Radio Celje ob morskih valovih Pirana

Javna radijska oddaja je bila v znamenju preboldske črne mačke in izvrstnega razpoloženja dopustnikov

Radijska tehnika Bojan Pišek in Mitja Tatarevič ter vođa ansambla Šik iz Titovega Velenja so nekaj minut pred oddajo skorajda izgubili živce. V ozvočenju je namreč nekaj neznansko šumelo in nihče ni vedel, od česa. Neutrudni Mišo je začel razdirati ozvočenje, sredi dela pa ga je ustavila novinarka Stopa Bogi Pretnarjeva ter ga povprašala, če mikrofoni morda ne love zvok ladje, ki je ravno takrat plula mimo Pirana v koprsko pristanišče. Mišo, Bojan in Mitja so se spogledali in planili v smeh. Da, to je bilo. Bil pa je to pravzaprav tudi edini zaplet na javni radijski oddaji, ki smo jo prejšnji petek pod pokroviteljstvom tekstilne tovarne Prebold pripravili pred njenim počitniškim domom v Piranu, nastopajoči pa so privabili domala vse, ki v tem slovenskem obmorskem mestecu preživljajo svoj dopust.

Zapisati je treba, da so prav vsi nastopajoči navdušili veliko množico obiskovalcev javne radijske oddaje. Dostojno se je predstavil mlad celjski ansambel Cmok. Fantje ansambla ŠIK iz Titovega Velenja so napravili takšen show, da so na zahtevo obiskovalcev morali igrati še dolgo v noč,

oziroma rano v jutro. Sicer pa so bili takšni, kot jih poznamo z njihovih številnih nastopov. Do konca profesionalni in za vzgled prenekaterim.

Humorist Celjski Poldek je poskrbel za smeh, novinar Tone Vrabl pa za nagradne igre, ki so jih poleg tekstilne tovarne Prebold prispevali še polnilnica Coca Cole v Zalcu, uredništvo žalskega občinskega časopisa Savinjski občan, likovna umetnika Adi Arzenšek in Aco Marković ter celjska Libela.

Posebno pohvalo si zasluži voznik Izletnikovega avtobusa Ernest Zidanski, ki nas je varno vozil v Piran in nazaj. Ves čas je bil dobre volje in nasmejan ter ob koncu dejal, da le redkokdaj vozi tako veselo in razigrano družino.

O Eldi Viler in Otu Pestnerju takoali tako ni treba zapisati ničesar drugega kot to, da sta lahko vsem Slovincem v velik ponos. Za ubrano domačo pesem so tokrat poskrbeli člani vokalnega kvinteta Frankolovčani, vse skupaj pa je povezoval novinar Janez Vedenik.

Zanimivi so bili tudi razgovori z direktorjem tozda Tkani-

ne preboldske tekstilne tovarne Zvonkom Brinarjem in upravnikoma doma preboldske in polzelske tovarne Malči Babičev in Vojkom Becom.

Ko je bilo radijsko snemanje že zdavnaj mimo, se je po Piranu še kar razlegala ubrana pesem iz ust Ota ter dueta Elde in Vlada Rancigaja. Predsednik turističnega društva z Vranskega Vlado Rancigaj namreč nikakor ni mogel, da z Eldo ne bi zapel dolg venček slovenskih narodnih pesmi. Družno so potem obiskovalci zaplesali in celo eden izmed miličnikov, ki nas je prišel v ljudno opozoriti, da je treba poskrbeti tudi za nočni mir, si ni mogel kaj, da ne bi zamizal na eno oko in dovolil še nekaj minut zabave.

Kakor koli že - tisti, ki so bili prejšnji teden v Piranu, so prav gotovo preživeli lep poletni večer. Ne samo po zaslugi radia Celje in nastopajočih, pač pa tudi v veliki meri po zaslugi tekstilne tovarne Prebold. Ob vsem tem pa seveda ne gre prezreti tudi prijaznih gostiteljic, delavk, ki skrb za prijetno počutje v počitniškem domu tekstilne tovarne Prebold. Pa na svidenje prihodnje leto!

JANEZ VEDENIK
Slike: EDI MASNEC
LJUBO KORBER

Upravnika počitniških domov tekstilne tovarne Prebold in tovarne nogavic Polzela Malči Babič in Vojko Bec sta novinarju Janezu Vedeniku zaupala, da se tako trdo delo, od jutra do večera, vsak dan, tudi ob sobotah, praznikih in nedeljah ni odveč, ko vesta, da se delavci dobro počutijo na dopustu.

Zvonko Brinar, Tekstilna tovarna Prebold: »Mislim, da je prireditev navdušila prav vse obiskovalce, ki so vztrajali vse tja do jutra. Ponosen sem, da smo jo omogočili delavci naše tekstilne tovarne, ki se je tudi na ta način dostojno predstavila.«

Ansambl Šik iz Titovega Velenja je tudi tokrat navdušil.

Oto Pestner, filmske melodije in seveda navdušenje obiskovalcev.

Elda Viler je tudi tokrat dokazala, da sodi med najboljše jugoslovanske pevke.

Humorist Celjski Poldek se je tokrat predstavil kot tekstilna delavka Leopoldina

V fotoreporterjev objektiv je bilo nemogoče zajeti vso množico obiskovalcev, ki so se zbrali pred počitniškim domom tekstilne tovarne Prebold.

Novinarka Stopa Bogi Pretnarjeva je Tonetu Vrablu že popoldne priskočila na pomoč pri dekoraciji prostora, kjer je bila zvečer javna radijska oddaja.

V Punatskem zalivu na Krku otoček Košljun, v ozadju obrobje kraja, posejan pretežno z vikendi

Krk – otok za Slovence

Od tistega malo, kot jih dopustuje, jih je veliko prav tam

Največji otok v Jadranu, seveda tudi v Jugoslaviji, je s svojimi 400 kvadratnimi kilometri Slovenecem najbližji, če izvzamemo Brione in tiste zaplate in čeri ob istrski obali. Ima velikost poprečne slovenske občine in je še kar gosto naseljen s svojimi 16.000 prebivalci. Odkar je čezenj speljano več cest, ki jih s kopnim povezuje naš največji in najvišji most – Titov imenovan – pravijo nekateri, da Krk sploh ni več otok. Pa je in bo še dolgo. Če piha močna burja, ta pa je to doma, ustavijo promet čez most, pa je Krk kar zanesljivo otok.

Ko je bil Krk še Kerk

Na zemljovidu slovenskih dežel in pokrajin, ki ga je 1853. leta izdelal in na svetlo dal Peter Kozler, je Krk upravnopolitično pripadal tržaški pokrajini in nadškofiji, ki je obsegala Slovensko primorje, vso Istro in otoke Cres ter Lošinj s pripadajočimi otoki. Bogvaruj, da bi zaradi tega prišli na misel o kakšnem slovenskem Krku. Saj ima otok zgodovino, ki bi jo v kopijah zapisali vsem otokom in primorsko-dalmatinskimi krajinami. Naseljen od neolitika, zanesljivo s ilirskimi Liburni, pa z Grki, Rimljani in naposled s Hrvati, ki so obdobja neodvisni na njem, deloma pa pod beneško in dolgo, kot tudi mi, pod avstrijsko nadoblastjo. Po svoje tragična vez med Celjem in Krkom je svaštvo med celjskimi knezi in Frankopani, hrvaškimi velikaši, ki so bili tudi krški knezi. No saj vemo; Frankopanka Elizabeta, Friderik in Veronika Deseniška.

Krk je bil za turizem pozno odkrit – šele z razvojem množičnega turizma. Med mondeno Opatijo in Rabom je bil Krk kmečko-ribiški, s svojo prvo škofijo na jugoslovanskih tleh otok ponižnih in skromnih ljudi, ki pa se zdaj, odprti svetu, hitro ogledujejo po dolarjih in markah. V sezonskih mesecih se čez Titov most v moderni obliki ponavlja prizor selitve narodov, ko se število prebivalcev v Krku, Baški, Omišlju, Vrbniku, Silu, Malinski in Punatu podvoji. Da niso zlizano uglajeni kot v

nekaterih tradicionalnih turističnih središč jih izdaja tudi nekatere začetniške nerodnosti, največkrat v lastno škodo

Kavarnica gre s kurami spat

V Punatu, ki ima eno največjih naravnih marin v svojem zaščitenem zalivu, je polno takih protislovij. Prva, da marina, ki privezuje več sto jacht, nima svojega črpalšča za gorivo. Seveda morajo tudi avtomobilisti po bencin v Krk. Ko vas vrže na zadnjo ob obali, boste spet zama-

iskali po trafikah in kjerkoli v kraju film za foto-aparat. Prijazno te napotijo v Krk, če bo kaj sreče, sicer pa za gvišno v Reko. Je kaj čudnega, če motorizirani turisti privlečejo vse s seboj, tudi česen, ki je tam na Krku pri kramarjih po 10 novih dinarjev glavica.

Pri vsem prepričevanju, ugotavljanju, samoupravnem analiziranju in dogovarjanju, je v Punatu na slikovitem prostorčku, prav tako čudovita kavarnica s slaščičarno, ki jo zapirajo ko gredo kure spat, ko turisti prilezejo iz svojih sob, prikolic in šotorov, okinčani in kot na raznjo ožgani, da bi po 'šetališču' ali kje ob njem razkazovali svoj anonimni jaz. Zaproti! Sorry. Finito. Auf wiedersehen! Potlej ti konditorajka pove, da bi ji skoraj še stekleni pult odnesli s slaščicami vred in ti se vprašaš, zakaj nisi spekli peciva več in če gostince sploh kdo sproti obvešča o plimi turistov, ki tja v julij in avgust narašča kot vzhajajoče testo. Polenili so se celo kosovski in makedonski slaščičarji. Kar naenkrat so baklave nekaj nedosegljivega, čeprav so si jih

tudi tujci od lani zapomnili in jih zahtevajo. Eh, kaj! Preveč dela!

Dvakrat dobrodošlo laško pivo

Kar zadeva pivo je Krk kozmopolitski. Karlovačko, ožujsko, unionsko, talisovo in, bog mi šovinizem odpusti, tudi laško. Prišežem pri Marxovi bradi, da sem na lastne oči videl, kako pripelejo laško pivo s prikoličarji v skladišče v Matuljah naravnost iz Laškega. Potlej ga razvažajo vse dol do Velikega Lošinja, do Karlobaga, na Rab in tudi na Krk...

...na plači v kampu v Punatu sem ga srečal prijatelja v evro-steklenici, rumenega zlatorogovca, ohlajenega in ga, čeprav nisem nor na pivo, pogoltno stresel vase. In veste po čem? Po šest starih jurjev steklenico. Za starega jurja ceneje kot v Laškem, kjer ga varijo. Bravo! Komu se v Laškem peni diferencialna renta (če Marxova kritika kapitalizma sploh še ima kaj početi pri nas)? Gostincem z maržo, občini z

davkom? Kar z besedo na dan. Za ožemanje potrošnika pri nas še nikogar nismo na pranger djali

Hopsasa drajsasa v borovem gaju...

Je pa nekaj v tem Punatu, kar bi za razumevanje terjalo hud možganski napor. Vsaj večer, od sredine junija in baje do oktobra, je ob hotelu v idiličnem borovem gaju paviljon, v paviljonu vsak večer glasba za ples, včasih tudi kakšna pevka »klapa« ali plesna skupina. Pod borovci dolge veseliščne mize in klopi iz desk in okroglih rant, ob paviljonu samopostrežna točilnica in žar. Nobene vstopnine, cene normalne. Natakarji samo pobirajo steklenino in posodo. Od devetih do polnoči s kratkimi, zares kratkimi odmori. Kdo plača godbo? Baje si to delijo hoteli, kamp in turistično društvo iz turistične takse. Nezaslišano?! In jasno, da se tam kar tare ljudi, zlasti mladega sveta. Po glasbi se pozna, kdo vse na plesni ploščadi krili z rokami po zraku, tresoriti, razgibava stopala in slani pot poti. Najpogosteje je čuti polke, valčke, če zanemarimo glavno »rihto«, popularne popevčice in plesne viže.

Franciškani so pristavili svoj lonček

Zaliv Puntarski ima otoček, ki so ga podedovali sedanjí franciškani od benediktincev, le ti pa od nekdanjega rimskega velikaša, ki je imel tu svoj vikend. Nacionalizirali so ga najprej Vzhodni Goti, za njimi pa Hrvati. Otok je pravi čudež narave. Na šestih hektarjih otoške ploščadi, okrogle kot krožnik je kloster, dve cerkvi in gozd z zbirko drevja, grmovja in druge podrast, kar si je morete zamisliti. Baje je celo okoli 100 vrst gob, kot trdi znan franciškanski biolog, ki je napisal knjižico o Košljunskem (Košljun se otočić imenuje) rastlinstvu.

Franciškani, ki imajo precej podmladka, in kateri v kavbojkah pod kuto po otoku molitve žebrajo in skrivaj po čednih turistkah škilijo, so s kulturno dediščino, ki jo je njihov red zbral, pomembna »TOZD« krškega turizma. Z etnografsko, numizmatično, in ribiško muzejsko zbirko, s sakralnim muzejem, v katerem so dragocenosti samostana od 14. stoletja sem, se menda kar lepo preživljajo. Vsak dan vozijo na otoček čolnarji, patri, pa se udinjajo za vodiče in čuvaje in seveda, kar je prav, kasirajo. Ne koč je bila tu tudi gimnazija, kjer so bistrili hrvaškim buč-

manom pamet, pa tudi sicer je otok pomnik hrvaške literarne, črkopisne zgodovine. Kot priča slovita baščanska daritvena plošča, je bil Krk središče glagoljstva.

V skrajnem kotu zaliva je bazilična starokrščanska cerkva Sv. Donata, menda ena prvih krških cerkva na hrvaškem tlu. Sploh pa je Krk škofija zase in kar nekam simpatično deluje v svoji skromnosti, saj škofjski sedež v mestu Krk ni večji in razkošnejši od kakšnega večjega slovenskega farova. Po starosti, silni enovitosti pa seveda mnogo izvirnejši in umetnostno bogatejši od razkošnih palač v Trogirju, Splitu in Dubrovniku. Ker je bila cerkvena oblast približno enako organizirana kot posvetna, je bil tudi tu vpliv mešan. Eden zelo čislanih škofov Srebrnič je bil doma iz Tolmina.

O otoku za Slovence

Celje ima v Baški, čeprav je bilo nekaj pionir turizma, že svoje težave. Baje bi celjsko otroško kolonijo radi zrinili na obrobje, kajti, roko na srce, ima res prelep položaj ob plaži. Mariborčanom v Punatu kaj takega še ne grozi, ker so bolj ob strani, proč od slikovite plaže. Je pa otok poln slovenskih počitničarjev. Prav v vseh krajih so domovi, v vseh kampih pa prava prikoličarska naselja. Slovensčina bo ob hrvaščini in nemščini brzkone tretji jezik poletnih dni na Krku. Krčani nas pravzaprav kar obračajo, se potrudijo spregovoriti tudi kakšno slovensko besedo samo zato, da bi s tem izkazali svojo pozornost, kar pri Dalmatincih bolj na jugu ne doživijo, narobe, zanje smo nekakšni »furešti« (tujci) v istem košu z Nemci, čehi in drugimi.

Krk ima s svojo dolgo, po vnanji strani za turizem ugodno obalo, bodočnost pred seboj. Zdajle je sicer vsak pogovor o investicijah hudo grešen, toda tudi tu bi se investicije obnesle, če so se v Crni Gori. Tembolj, če pomislimo, da bi se kombinacije poletje-zima lahko pokrivala s sprego zimski in obmorski turizem. Visoka matematika? Se nimam hišnega računalnika, pa samo namigujem. Goste zveze, štiri ure z avtom, pa vendarle otok z otoškim vremenom, je vendarle zanimiva prilika tudi za podaljšane vikende Slovencev.

In sploh če imajo prav Cigani z reklamo, da za dežjem (krizo) sonce sije.

JURE KRAŠOVEC

Eni največjih marin v zalivu, varovani pred vsemi vetrovi, manjka bencinska črpalka pa morajo jachte v Krk.

V luninem sij, v senci pod boriči se z deklinami vrtijo fantiči. Brezplačno, ples je vstet v turistično takso.

Pečat smrti da vrednost življenju

Milja iz Štor s šestimi otroki ob dveh nesrečah vztraja in se bori dalje

čas našega obiska Milja Knežević ni bila solze. Pričakovali smo jih, ko je bila o svojem pokojnem »mužu«, o svoji za lastno življenje in zdravje. Ali takrat, ko je govorila o bodočnosti otrok, ki so se ob obisku veselili na njeno msko trsje ob oporo.

»Mno živi dalje. Z lastno voljo in podružinskih članov, ki jo v obeh ne niso zapustili. Bedijo nad njo in nje otroci, saj so »njihovi.«

možem, ki je bil livar v železarni v Ljubljani, je Milja pred štirimi leti prišla v Slo- venijo. Prijedora v Bosni.

prah sta si ustvarila prijeten dom, kjer so se igrali otroci, eden za drugim.

nej hčerka Jelena, ki ima dvanajst let, je eni stopila v četrti razred osnovne šole. Z njeno mamo, eno leto mlajši od sestri- sta bila ob našem obisku odsotna, ker je Jelena počitnice v Baški, kamor sta njunimi prijatelji.

Sladžani je sedem let in bo letos končal šolski prag, sledijo ji še šestletna Milica, štiri letna Jelena in triletni Darko.

Nesreči v enem letu

Kneževićeve družine, na katerem so sedeli otroci, ki smo jih našli, se je ob enem letu osul. V prometni nesreči je umrl oče Knežević. V Zalcu ga je ubil povozil avto.

Milja, takrat stara devetindvajset let, je bila v tistem času v Ljubljani, kjer je delala v železarni. Sledila ji je bila še ena nesreča, ko je prišla v trgovino, kjer je delala.

Medtem, ko klepetamo, se peč prijetno razgreje, po vročem čaju pa mi toplota prijetno zagomazi po udih.

»Najbrž morate večkrat takole sušiti in greti prezeble goste?«

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

»To najbrž pomeni, da ljudje radi prihajajo na Korošico?«

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

ga moža sta jo spremljali povsod. Zdržala je, ob pomoči gospodinjske pomočnice, ki ji jo je dodelilo socialno skrbstvo. Ves čas so jo obiskovale tudi sestre, tri ima v Sloveniji, in tudi moževi sorodniki.

Na njo niso pozabili niti moževi delovni tovariši iz Železarnice, ki so ji ob tragičnem dogodku sporočili: poiščite nas, če nas boste potrebovali.

Milja vse do zdaj ni potrebovala njihove pomoči, dobro pa se ji zdi, da nanjo in na njene otroke niso pozabili.

Milja se še od ene nesreče ni opomogla, že je prišla druga. Ko je šla v trgovino, streljal od doma, jo je na pločniku podrl motorist in jo hudo poškodoval, predvsem po glavi. To se je zgodilo 20. avgusta lani, od takrat je Milja še vedno v bolnišnici.

Pred nesrečo je bila zaposlena v Topru kot priučena šivilja, poleg kot čistilka. Zdaj čaka na zdravniške izvide, rada bi že šla na delo. Malo zato, ker njena »bolnišnica« ne znaša več kot 7.000 dinarjev, največ pa zato, ker bi ob delu vsaj za nekaj časa pozabila na skrbi, ki jo čakajo doma.

Veliko se jih je v tem času nabralo, od šoloobveznih otrok do najmlajšega Darka, ki matere ne spusti izpred oči.

Pomoč tudi iz Topra

Pokojnina po možu in otroški dodatki zneso Milji mesečno tri stotine milijonov. Če k temu prištejemo njeno plačo ali trenutno nizko »bolniško« je to znesek, ki je komaj dovolj za mesečno preživetje, zlasti, ker mora Milja vse kupiti.

Pred nesrečo je še obdelovala vrt, zdaj pa ji zdravje tega več ne dopušča. Pravi, da pomoči ne rabi, dobro pa se ji je zdelo, ko so ji delovne organizacije poslali zavoj otroških oblek, ki jih s pridom uporablja. Ne smemo pozabiti, da je v Topru Milja dobra delav-

ka, radi jo imajo in radi ji bodo tudi pomagali, če bo potrebno.

Tudi ta občutek je nekaj, dodatek za moč, ki jo potrebuje, če jo kdaj napadajo črne misli. Hitro jih odžene, ker ve, da v življenjski borbi mora zmagati. In tudi zmaga, čeprav ji zdravje to komaj dopušča.

»Imam šest otrok, petnajst mesecev sem sama, nočem drugega moža«, izpove v telefonskem pogovoru sedanjost počinje. Slovenska beseda ji gre težko iz ust, po slovensko pa čeblijo njeni otroci, za katere pravi, da so

»Kaj se pravi to - umrl? Kaj je umrlo? Ali je umrlo moje spoštovanje do moža, moja ljubezen do njega, tovariša, moj spomin na njegovo delo? Ali je umrlo to delo, ali so izginila čustva, ki jih je zbujal v mojem srcu, ali je razbita moja predstava o njem kot o možatem, poštenem človeku? Ali je vse to umrlo? To, najboljši v njem, ne bo zame nikoli umrlo, vem, da ne...«

Zdi se mi, da se nam preveč mudi reči o človeku: umrl je. Mrtva so njegova usta, njegova beseda bo pa živel v srcih živih ljudi!« (Maksim Gorki: Mati)

ubogljivi in nagajivi. Takšni kot vsi drugi otroci, le s to razliko, da jim mati Milja hkrati nadomešča še očeta. Le starejši ga še pomni, mlajši o njem pripoveduje mati.

Izredno čisto Miljino stanovanje in snažni otroci so dokaz, da je njena borba v življenju uspešna. Še krepak stisk roke ob slovesu in mili pogled na četico, ki jo vzgaja z dvojno ljubeznijo - vse to je porok, da je Miljin pogled v bodočnost svetel in le za hipce kdaj pa kdaj prekrit s kopreno žalosti. To odpihne, ker šestero temnolasih glav potrebuje njo - mater.

ZDENKA STOPAR

Mati Milja, Sladžana, Milena, Jelena, Darko.

motna kočica ni osamljena

Planšek iz Luč je že šest let oskrbnik na Korošici

je sicer nekoliko rosilo, a vzrok, da bi se ustrašila me je doletela: povzpeli Korošice. Srečko je prev-

fotografija in vodnika, pa da na vrhu je bilo vreme in prijazno, pot pa tako sem potihno že obžalovala.

g. Končno sva le zagledala pričakovani cilj - kočico. Je bila varljiva: čeprav se

o, da bi se sive, kamnite u kotanje skorajda lahko z roko, se je pot nad ro-

- kakor imenujejo planšer - vlekla še kar precej točena obleka se mi je le-

to, razbesneli veter me je z, z otrplimi rokami sem

ala nahrbtnika in z zadnji premikala utrjene je pač, kadar se ljubite-

n spravi v visokogorje.

inšek, upokojenec, ki že bi za kočico na Korošici, je česa, pa naju je vendarle

ogledal, ko sva se prika-

pa vidva v tem vremenu? sem prepuščala spremle-

pa sem se olajšano zruši-

ob peči, ki jo je Tone pravil zakuriti.

Medtem, ko klepetamo, se peč prijetno razgreje, po vročem čaju pa mi toplota prijetno zagomazi po udih.

»Najbrž morate večkrat takole sušiti in greti prezeble goste?«

6000 planincev

Kočica na Korošici ima devetdeset ležišč, čeprav včasih prespi v njej mnogo več gostov. Takrat si pomagajo z zasilnimi ležišči in žimnicami. Vsako leto obišče to postojanko približno 6000 planincev.

»Ja,« se zasmeje. »Včasih se nabaše v to jedilnico toliko mokrih, da je notri prav soparno. No, več jih vendar pride v lepem vremenu. Posebno ob petkih in sobotah. Včasih morajo zvečer v kup vse žimnice, kar jih premoremo, pa po dva spita v eni postelji. Zvečer moramo prav paziti, da koga ne pohodimo, tako so natlačeni, celo po hodnikih.«

»To najbrž pomeni, da ljudje radi prihajajo na Korošico?«

»O, pa še kako! Tovariši Marinc je vsaj enkrat na leto pri nas. Lani smo imeli na obisku nekega lovca, ki je prepotoval že pol sveta. Bil je v Ameriki in Afriki, tako lepega kotička, kot je Korošica, pa pravi, da še ni videl.«

Tudi Tone je vzljubil ta kotiček. »Če bi do sem vodila avtomobilska cesta, potem me tu ne bi videli,« zatrdi. »Rad imam prave planince in takšnih pride sem gor največ. Z njimi se lahko pogovarjam ure in ure, ne da bi nam zmanjkalo teme za pogovor. Včasih pozno v noč prepevamo in klepetamo.«

Tone je sicer že večkrat obljubil, da bo šel za zmeraj v dolino. Toda Korošica, kamor se je prvič povzpela leta 1936, ga je menda neustavljivo ommila. Tako ga vsako leto znova pričajo, da ostane.

»Včasih mi je kar nerodno,« se zasmeje. »Pridejo planinci, ki me poznajo in pravijo, ja, Tone, kaj si še vedno tu? Kaj hočem, težko je najti oskrbnika za takšno kočico. Uro in pol do doline, pa še malo več nazaj, je kar precej, če moraš tovoriti kot kakšen osliček.«

Res, da zadnja leta skoraj vse pripe-

lje helikopter, ampak kruh, jajca in druge hitro pokvarljive stvari morajo še vedno znositi do kočice na ramenih.

»Vsakič, ko grem gor nabašem v nahrbtnik, kolikor gre vanj.«

Tone jo mahne v dolino vsak teden. Prej je hodil dol vsake štirinajst dni, zdaj pa pogosteje, ker obiskuje ženo v zdravilišču.

Pri preskrbi mu pomagajo tudi fantje iz Luč. Kadar pridejo, niso nikoli prazni.

»Kljub temu se zgodi, da nam česa zmanjka. Letos spomladi še enolončnice nismo mogli skuhati, ker nismo imeli ničesar. Tudi kruha ni zmerom na pretek, zato ga ne morem gostom ponuditi toliko, kot bi ga želeli.«

Tone si silno želi, da bi usposobili novo radijsko postajo, ki je še v skatlah.

»Pred časom smo imeli radijsko zvezo z dolino, a je enkrat delala, drugič pa ne. In, kot se to najraje zgodi, je odpovedala ravno takrat, ko smo jo potrebovali.«

Če bi imeli dobro zvezo, bi sporočili v dolino, kaj potrebujejo, pa bi jim kdo, ki je namenjen gor, prinesel potrebno. Prav pa bi prišla seveda tudi takrat, ko se kdo ponesreči.

»Na srečo, se to ne dogaja pogosto, zgodi pa se,« pravi Tone. »Takrat moram prositi koga od planincev, da pomaga ponesrečencu v dolino. Več je takih, ki zaidejo, vendar tudi to ni tako nedolžno, kot se zdi na prvi pogled. Reševal sem dve takšni dekleti, ki sta na večer omagali in ostali nad skalnim previsom. Ponoči bi lahko zgrmeli dol, če ju ne bi našel.«

Skoraj 100 let tradicije

Prvo kočico so na Korošici postavili že leta 1887. Ta je bila lesena in je pogorela. Leta 1912 so postavili novo, ki so jo potem večkrat prenavljali in dograjevali. Dokončno zunanjo podobo je dobila leta 1936. Kasneje je doživela še nekaj notranjih preureditev.

Tone mora torej dobro paziti - na to kar se dogaja v koči in tudi na to, kar se dogaja zunaj nje.

»O, ja. Paziti moram, da zunaj ne kurijo ognjev, lahko bi prišlo do požara, kadar je suša. Spomladi pa organiziramo tudi čistilno akcijo. Ne vem, zakaj se ljudje ne morejo in ne morejo naučiti tega, da ne bi odpadkov puščali kjersibodi. Planinske poti sicer še niso ne vem kako onesnažene, v plezalnih smereh, med skalovjem pa je polno tetrapakov in papirja.«

V koči pa...

»Ja, vse moram znati narediti. Pri kuhi in strežbi mi sicer pomagata še dve dekleti. Petnajst let sta stari, solarki še, a sta res pridni. Sam pa moram kar naprej popravljati to in ono. Koča je že stara, pred dvanajstimi leti so jo zadnjikrat obnovili... Ne vem, kako dolgo že opozarjam na streho, ki pušča na vseh koncih. Danes smo znosili na podstrežje vso posodo, da prestregamo deževnico, ki kaplja noter. Na društvu pa kar obljublajo... Saj vem, denarja ni ravno na pretek, ampak zdaj bi zadostovalo, če bi le streho na novo prekrili, če pa bomo dolgo odlašali, bo propadlo še ogrdje. Potem bodo stroški še večji...« se hujuje.

Tonetov delovni dan (delovni dnevi pa so zanj tudi nedelje) torej ne pozna počitka.

»Hja, za nas tu gori ni nobene ure. Vstanemo, ko slišimo, da se prebujajo prvi planinci, ležemo zadnji, razumljivo. Pa še ponoči prisluškujem, če ni morda še kdo prišel, da ga spustim noter. Zato najslajše spim, kadar grmi in treska. Takrat vem, da ne bo nikogar.«

»Pa ob vsem tem sploh še najdete čas za kakšen potep po okolici?«

»Bolj malo, res. Letos ga še nisem. No, res da tudi veliko lepega vremena ni bilo.«

Sicer pa dobro pozna vse vrhove in poti tód okoli, tudi tiste najbolj skrite. Veliko jih je tudi sam označil. Njegov najljubši konjiček je lovstvo, toda čeprav je lovec, divjadi ne lovi s puško ampak s fotoaparatom.

»Tu je ogromno gamsov. Kar čudno je, da se ni razpasla že kakšna bolezen. Tudi kozorogi pridejo prav do kočice, pa planinci zajci in belke - snežne jerebice. Celo divje prašiče sem že videl. Podlasico imamo pa skoraj udomačeno. Hranimo jo, ona pa nam lovi miši.«

Ko smo pogledali skozi okno, smo opazili, da se Mokrica sicer še vedno zavija v bele meglene tančice, a dež je le ponehal. Ura je tudi že pozna, zato se morava s Srečkom podvzati v dolino.

Ob slovesu se Tone hudomušno nasmeje:

»Pa je kar prav, da sta prišla danes sem gor. Vsaj vidita, kako je pri nas, kadar besnita veter in dež.«

Toda v njegovih očeh sije sonce, ko se mimogrede ozre na okoliške vrhove, sredi katerih je doma. Ta drobni žarek v njegovem pogledu mi prišepne, da bom Toneta na Korošici srečala tudi prihodnje leto, čeprav zatrjuje, da ga ne bo več. NADA KUMER

MEXX

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA

TEKO

Veleblagovnica T, SALON T, NOVOST, OBLAČILA
POSEZONSKO ZNIŽANJE CEN 40%– ženska, moška in otroška konfekcija,
pletenine, moške srajce in ženske torbice
od 13. avgusta do 25. avgusta 1984.

Ernest Tiran

Razbojnik Guzaj

31

In je v dokaz, da niso kar tako, dal še sam za nov bokal. Guzaj je pridno natak. Ven z njim! Eks velja! Nič se niso veliko pustili priganjati.

Skozi vrata, ki jih je krčmar pustil odprta za seboj, sta se zdaj prikradli v hišo še dve mladi mucki in v srce segajoče mlo klicali mater.

»Muc, muc, muc, na muc!« jih je Guzaj povabil bliže in jima porival s kroznika drobce mesa na tlak. V tem trenutku se je spomnil, da je orožnik malo prej rekel, da je v Podsredi mačk za izvoz! In kakor vse velike misli, mu je tudi ta čisto nenadejano šinila v glavo. Bomo še že zvedeli katero. Široko se je zasmejal in poklical krčmarja:

»Nič ne pomaga, zdaj bom pa moral iti. Koliko sem dolžan?«

Orožnika sta oba hrati obotavljaje se segla v smer žepa za denarnico in se oddahnili, ko je pristavil: »Vse skupaj gospod župan, gospoda sta bila moja gosta!« »To pa ne! To je pa preveč! Storila sva samo najino dolžnost!« »Je že v redu! Danes meni, jutri tebi, mar ni tako? Bosta pa vidva kdaj drugič plačala, saj se bomo še videli! Hahahaha! Kar lahko noč vsem skupaj!«

In je šel.

Komaj je bil zunaj, so vsi trije bušknili v smeh. »E, hude so naše ženske, hude kakor hren! E, ne dajo se kar tako, Podsredčanke!«

In župan je še pristavil:

»Nismo mi kar tako, ne, hahahaha!«

15. POGlavJE

Mačji sejem v Podsredi

Naj reče kdo, kar če, – maščevanje je sladko. Edinemu pametnemu človeku med samimi tepci se slabo godi. Mater, ki imajo doma otroke pri prsih naj ne hodijo daleč od doma. Po čem plačate mlade mucke? Hvaležnost je včasih nehvaležna.

Kakor je že po navadi, se je tiste sobote popoldne oglašil podsredski občinski birič Janez pri županu, da se pomenita zaradi preklica jutri po maši. Občinska pisarna je bila skozi lopo druga vrata na desno. Poleg vrat je visela v svojih mlajših letih temno zelena oglasna deska, na njej pa nekaj zavijanih, sčefranih in že davno orumenelih in zbledelih razglasov, pozivov, odlokov in vabil, opremljenih s štampiljkami in žigi in podpisanih od toliko rodov muh, bral jih itak ni nihče, na tem temnem hodniku bi jih ne mogel niti, če bi sploh brati znal. Sicer pa za pisarno sploh nihče nikoli ni spraševal, še župan sam je le poredkoma stopil vanjo, kvečjemu po pečat ali po živinski potni list ali kaj podobnega, ni bil prijatelj popisane papirja, vsa čast mu! Večinoma je vse občinske zadeve nosil kar v glavi in se je nanjo še najbolj zanesel. Pa tudi očala so mu otroci vedno kam zapravili ravno takrat, ko jih bi najbolj nujno potreboval in je bila potem vsa hiša toliko časa v alarmnem stanju, dokler se niso našla. No, takih nujnih primerov je bilo k sreči le prav malo, navadno je župan ob taki prilož-

nosti stranko pač prijazno povabil naj pride jutri danes, da zares nima časa, ker ima komisijo, ali pa naj malo počaka, čez dve, tri ure bo gotovo nazaj, saj je res, kar počaka naj!

Janez tudi ni prišel pravi čas. Župana ni bilo, v pisarni ga še iskal ni, pa tudi v mesariji ga ni bilo, niti na dvorišču, torej sploh ne doma. V gostilni je na klopi pri preči sedel s poličkom ob sebi samo stari Nejček, po poklicu revež. Tudi on je čakal nanj.

Občinski odborniki so mu bili po dolgem razpravljanju in oklevanju končno le priznali skromno podporo, le da v blagajni ni bilo denarja, da bi mu jo bili tudi res izplačali, pa je zdaj hodil vpraševati, kdaj bo kaj; drugega dela tako ni imel. Če že denarja ni bilo, gospod župan je bil dober človek in mu je skoro vsakokrat natočil poliček jabolčnika. Nejček je prišel, po vsej občini okrog in je vedel, ali lahko poizvedel marsikaj koristnega!

»Gospod župan bodo hitro nazaj, so rekli!«, je Nejček pozdravil biriča. Janez se je vsedel in se vdal v božjo voljo, da bo spet moral čakati do noči, žena pa bo sitnarila, da se dedci ne morejo in nikakor ne morejo odlepiti od gostilniškega stola. Pa je župan tokrat le držal besedo in bil res hitro nazaj, še pol ure ga ni bilo treba čakati.

»Aha, ti si! No, prav! Bova pa šla pogledat, kaj bo jutri kaj novega.«

Samo v mesariji je prej še skočil, potem sta pa šla. Ključ od pisarne je visel v kuhinji za vrati, o manjših zadevah je polnomočno zastopala moža kar mati županja in se ne bi niti moglo reči, da kaj manj sposobno in uspešno kakor on sam. Potem je župan odklenil pisarno in sta šla noter. Na zaprašeni mizi je ležalo kup razmetanih papirjev in župan je pobrskal med njimi, odbral dva ali tri.

»Nič posebnega ne bo. Strogi pasji kontumak, ta je kar naprej, pa tista stvar zaradi Boštjančkove njive, prisilna javna dražba. Še ena rubežen. In Gašper iz Pečice prodaja svinjo, prostovoljna licitacija, kaj veš, kako pro-

stovoljno! Davki mu tečejo v grlo! No, da, je že hudimar. Kaj pa je tole? Vidiš, vidiš, tole je pa menda danes prišlo. Pa pogledajmo notri.«

Vzel je pismo v roke, ga obrnil, še enkrat obrnil in z dvema prstoma odtrgal vogal, odprl ovitek, razgrnil pisanje, se spomnil, da nima očal, očala takoj našel. Začel polglasno brati:

»Slavno županstvo trške občine Podsreda...«, župan se je počaščno nasmehnil. »Aha. Drži. To smo mi.« Bral naprej, bral z vedno večjim zanimanjem, se začel najprej po tihem, potem pa na ves glas smejeti:

»Kaj takega pa še ne! Temu se je prav gotovo zmešalo! Na, beri še ti, Janez! Mačke kupuje! In po goldinarju da jih bo plačal! Naj mu jih čimveč priskrbimo! Hahahaha!«

Nejček je bil slišal županov krohot, pa je obstal in stopil v vežo, stopi bliže k vratom v pisarno, vrata je bil Janez pustil za ped široko odprta.

Janez je nekoliko slabo bral, zato pa toliko bolj na glas. Slavno... županstvo... prosim za preklicilo... na krajevno običajni način... žive mačke vsake barve... po goldinarju... v torek zvečer ob šestih... da bodo pripravljene... zvečer odpeljal... nagrada...

Nejček je vedel dovolj. Samo obrnil se je od vrat in po prstih previdno izginil... Še za podporo je pozabil vprašati župana kdaj bo.

»Gospod župan,« je Janez ugotovil, »to nas je pa nekdo hotel potegniti. Ali pa ni pri zdravi pameti. Čemu bi mu pa bile mačke? Saj jih lahko dobi zastoj, kolikor hoče! Se veseli bi bili ljudje, če bi se jih mogli znebiti!«

Župan ni bil tega mnenja in Janez tudi ni vztrajal pri svojem.

»Mogoče pa kupčuje z njimi? Kako se že piše? La-hsenberger. To ime sem že večkrat bral v časopisu. Kak krznar mora biti, se ne spomnim natanko, ime mi je pa znano, se mi zdi.« Pa se mu je zazdelo vse skupaj le preveč neverjetno:

»Bežite, bežite, ta je prazna. Bodite no pametni! Mačke po goldinarju, hahahaha!«

»I no«, je rekel župan, »kaj jaz vem! Me tudi nič ne briga! Samo če jih pošteno plača. Kaj pa moremo zato, če je trčen?!«

»Ljudje se bodo smejali, da bodo popokali, če jim dam to na znanje!«

»Naj se pa smejijo! Kar razglesi! Saj ni nič prepovedanega. Po goldinarju jih ne bodo več prodajali!«

Birič je skomizgnil z rameni:

»Kakor zapoveste, gospod župan, samo da jaz potem ne bom kaj kriv, če ne bo prav –«

»Nič se ne boj! To pa že prevzamem nase! Veš kaj, kar semle naj jih prinese, v občinsko pisarno. Tako preklič! Poliček ga bo prav vsak popil na tako kupčijo! Hehehehe!«

Janez je še enkrat skomizgnil z glavo, potem pa sta šla v gostilno in mu je župan natočil prvi poliček. Ko ga je popil, je spravil papirje v žep in odšel domov.

Na Nejčka se nista niti spomnila.

Nejček pa ni pozabil kaj je slišal. V torek je bil že navsezgodaj na občini. V roki je nosil staro ptičjo kletko, v njej sta bili dve veliki sivi mački. Župana je dobil v gostilni, ko je pravkar nekaj šaril med steklenino. Nejček se je ogledal po prazni gostilni in ga vprašal:

»Gospod župan, naj ne zamerijo... Kje pa so tisti gospod, ki mačke kupujejo? Joj meni, kako sem letel, čisto sam ob sapo!«

Župan ga je začudeno pogledal:

»Strela, – kaj ti tudi veš? Kdo ti je pa povedal?«

Šele zdaj je zagledal kurnik in se zarežal:

»Kje si jih pa dobil?!«

Nejček je bil nekoliko v zadregi, ni vedel prav z besedo na dan.

»E, gospod župan, saj vejo, da sem potreben... Starost pa naduha me daje, jojmene, in tako po črevih zavija že vse jutro – pa sem rekel, naj gresta služiti, ubogi živalci, povsod jima bo bolje, kakor pri moji bajti... Gospod župan, naj nikar nič ne zamerijo, ali bi mi dali enega na kredo? Tako me zavija, res da me! Saj bom vse pošteno plačal, samo da spravim živinče v denar...«

Župan se je naredil trdega:

»Saj imaš še od zadnjič tri groše, kdaj boš pa tiste poravnal?«

»E, hudimarček, gospod župan, naj no ne bojo taki! Kar dajo naj mi, saj sami vidijo, kako mi je hudo! Jim bom pa enega mačka tukaj pustil v zastavo!«

Župan se je muzal, se delal kakor da ne sliši, potem mu je pa le natočil frakeljček žganega: »No, naj pa bo, ker si ti! Veš, podpora bo drugi teden, le pridi spet vprašati!«

Nejček je zvrnil, kakor bi trenil, se očitno takoj bolje počutil, pobožno pobožal stekleničko v roki:

»Tale pa, tale! Kar še enega bi, gospod župan!«

Župan še videti ni hotel Nejčkove iztegnjene roke, Nejček pa tudi ni imel privezanega jezika:

»E spaka, saj pravim, da jim pustim mačka tukaj, če mi drugače ne verjamejo! Kar kurnik naj prinesejo, da ga bova predejala in prestavila, drugače nam mrha mačkinja zna še uiti, kdo ga bo potem lovil!«

»No, no,« je rekel župan, »saj ti verjamem, saj si pošten, kdo pa reče, da nisi. Boš že plačal!« In mu je natočil še enkrat.

Nejček je nežno obrisal frakeljček z dlanjo, preden ga je nastavil na usta:

»No, pa na njihovo zdravje, gospod župan! Da bi bila danes dobra kupčija!«

Mačji sejem v Podsredi.

9. AVGUST 1984

Predržno obnašanje in izživljanje izletnikovega voznika

Ko sem se v sredo 1. avgusta 1984 ob 18 uri vračal iz službe z Izletnikovim avtobusom, ki vozi na relaciji Celje-Kozje, sem doživel nekaj omembe vrednega. Voznik avtobusa CE 162-903 Ivan Kunej ni hotel ustaviti v Novi vasi, kjer bi morali izstopiti, temveč je svojo vožnjo trmoglavo nadaljeval. Naj vam na kratko opišem, kakšne stvari so se dogajale na tem avtobusu.

Na službenem sedežu zraven soferja, je kljub številnim praznim mestom v avtobusu, sedel njegov prijatelj, znanec, s katerim sta veselo izmenjavala svoja mnenja. Ko smo se približevali moji izstopni postaji, me je tovariš na službenem sedežu vprašal, če nameravam izstopiti. Odgovoril sem, da, na kar se je s ciničnim nasmehom oglasil sofer: »To bomo pa še videli, če bom jaz sploh ustavil!« Kljub dvakratnemu opozorilu sprevoznika, naj zaustavi, je voznik trmoglavo nadaljeval vožnjo. Prišla je naslednja postaja, Črnolica. Tu bi tudi moral izstopiti potnik. Zopet se je po avtobusu zaslil glas sprevoznika, ki pa na tem avtobusu ni imel velikega vpliva in pomena. Med to neprijetno vožnjo je voznik dejal, da nas danes zapelje na Slivnico, kjer se bova lahko oglasila na pijačo, nato pa se nazaj zapeljala z Ančko. Ta namreč vozi lokalni avtobus Celje-Slivnica. Linija je v

popoldanskem času že štiri-najst dni ukinjena, kar pa je seveda vedel tudi izživljajoči sofer. Pred izstopno postajo Slivnica je voznik še zagrozil, da naju drugič zapelje še postajo dlje, to je do Turnega, seveda če bova še kdaj stopila na ta avtobus.

Jezna sva s sopotnikom izstopila, si zapisala registrsko številko avtobusa. Tako sem pešal po dvanajsturni službi, že tam sem naredil precej kilometrov, še štiri kilometre nazaj v Novo vas.

To moje pismo bi zaključil z željo, da Izletnik odgovori z rezultatom soferjeve obravnave. Mislim, da tak sofer, ki v službi ne čuti odgovornosti in se ne zaveda posledic, ki bi po njegovem ravnanju morale slediti, ne more opravljati tega delovnega mesta, ki zahteva delo z ljudmi. Posebno pa, ker je zaposlen v podjetju, ki je za svoje usluge dobilo že najvišja priznanja.

B.S.

Še o nespodobnosti

Kar na vsem lepem je ta presneti, nepopoljšljivi Novi tednik zopet začel objavljati »nespodobne« slike. Jaz bi jih niti ne opazil, ko me na to ne bi opozorila bralka iz Rogaške Slatine. Zdi se mi pa, da urednika pri tem ne zadevajo niti najmanjša krivda, saj so vsi misijonarji pri divjakih v Afriki in torej tu pri nas doma ni žive duše, ki bi mu povedala, kaj je spodobno in kaj nespodobno. Sicer pa je še vprašanje, ali bi se ga takle nasvet sploh prijel. Mene pri vsem tem zanima samo to, kako se kaj počutijo ubogi divjaki pri afriški vročini v do brade zapetih oblekah.

Kar se tiče trditve, da obleka naredi človeka, menda še nihče ni trdil večjega nesmišlja. Jaz osebno imam stokrat rajši popolnoma golega poštenjaka, kot pa najbolj elegantno oblečenega lopova.

Novi tednik bo pa po mojem najbolje sprejeti takšnega, kakršen pač bo, saj odgovadati ga samo zaradi teh slik, bi bilo le malo preveč »nespodobno«.

CČE

Odgovor na »Presenečenja diskoteke M-klub«

Ostro naperjeno pisanje J. G. iz Celja, me je spodbudilo k naslednjim vrsticam. Ze omenjeni tovariš je po pisnu sodeč izredno nezadovoljen tako z vratarsko in redarsko službo, kot tudi nad izvajanjem in načinom izvajanja glasbe v diskoteki M-klub.

Pa naj preidem k dejstvom: izbrana vratarska služba ima nalogo da sprejema »dobre« in odklanja »slabe« goste.

Pod »slabe« goste spadajo predvsem vsi tisti, ki so že pred prihodom v lokal pregloboko pogledali v kozarec, pa tudi tisti, ki zaradi katerega koli drugega razloga niso dobrodošli med ostalimi gosti diskoteke.

Izbiranje gostov pred vrati lokala ima več prednosti, predvsem pa se s tem izognemo kasnejšim posledicam, ki jih sicer povzročijo vinjeni gostje. Istočasno lahko gostom v lokalu nudimo mir in prijetno, nenapeto vzdušje. Kot dokaz za to naj navedem dejstvo, da v štirih mesecih, kolikor je sedaj od-

prta naša diskoteka, v lokalu samem še ni prišlo do kakršnega koli izgreda. In kaj se je torej zgodilo z primerom J. G.

Da dva izmed obiskovalcev motita ostale plesalce, je tisti večer potožilo več gostov, ki so sicer navajeni na mir v lokalu. In res je ta dvojica, par mlajših let, kar preveč razigrano poskakovala po celi polovici plesišča in s tem ovirala ostale plesalce.

Ko pa jih je redar mirno opozoril na interni red in je že kazalo, da bo vse v redu, se je nekje iz ozadja prerinil tovariš J. G. in se sredi plesišča postavil proti redarju v pozi za kung-fu. To pa je bilo preveč za naključnega gosta, ki je poznavalca borilnih veščin odpeljal na svež zrak.

Tudi ta vinjenemu J. G. ni kaj prida pomagal, saj je še naprej bentil in preklinjal vse, ki so mu bili napoti. Enemu izmed navzočih pa vzdevek za iztrebek živali le ni bil prehudo všečen in je vročerkrežu pripeljal zausnico. Tako je torej bilo v zvezi s primerom J. G.

Sicer pa osebno menim, da pisanje po časopisu ni ravno najboljša reklama za uspešno delovanje nočnega lokala na nivoju, kot je diskoteka M-klub. Zato vabim vse, ki berete te vrstice, da se sami prepričate o kvaliteti in ponudbi našega nočnega lokala.

 BOJAN RAZDEVŠEK
HOTEL EVROPA

Naj najdražji telefon

Živimo v takem času, da telefon ni luksuz, ampak potreba. Krajane krajevne skupnosti Petrovče zanima, zakaj pride cena za priključek in prispevek cca 9 starih milijonov. Cena je bila postavljena na krajevni skupnosti Petrovče. Pogodba s krajevno skupnostjo pride 7 starih milijonov, potem pogodba s pošto 1,2 st. milijona, plus številčnica in napeljava ca. stari milijon. Mene zanima, ali tisti delegati, ki so sklepali o ceni izdobje telefona v naši krajevni skupnosti, imajo telefon.

Imam občutek, da posamezniki krojijo ceno po svoji

želji. Cena ni realna, saj vendar nismo na Triglavu

Kaj menijo o tem inšpekcijske službe.

T.J.

Koristno s prijetnim

Ob Dnevu vstaje slovenskega naroda, 22. juliju, so družbeno-politične organizacije Rogaške Slatine priredile spominski pohod po poteh XIV. divizije ter proslavo pri spomeniku padlim borcem na Boču.

O pomenu ljudske vstaje in današnjem političnem trenutku je govoril Alojz Krivec, predsednik ZB NOB, vlogo in delež borcev na tem področju pa je v preprostih besedah orisal njihov borec Luka Vidmar.

V kulturnem programu, ki ga je vodila učiteljica Tatjana Škorja ter ga povezovala z izbranimi recitacijami je nastopil še pevski moški zbor s Kostivnice, ki je pod vodstvom A. Kampuša lepo zapel nekaj borbenih in ljudskih pesmi.

Med programom so predstavili planinskega društva iz Rogaške Slatine položili venec na grob padlih borcev XIV. divizije. Po programu je bila razglasitev rezultatov tekmovanja članov društva rezervnih vojaških starešin, nakar so člani domače lovske družine postregli z okusnim golažem in drugimi okrepčili.

KS in SZDL sta popoldne poskrbeli še za prijetno razvedrilo na prostem, kjer so na ploščadi pred lovskim domom igrali za ples fantje s Kristan vrha.

Tudi tokrat so društveno-

politične organizacije iz Rogaške Slatine s številno udeležbo in izbranim programom lepo počastile praznik vstaje ter pokazale zgledno sodelovanje. Lepo vreme pa je številne pohodnike izvabilo tudi v bližnjo gobarsko okolico, kjer so imeli planinci še posebno srečo, saj je samo njihov vodnik Števar nabral gobanov in karljev za celo vrečko, da o drugih gobah in gobarjih niti ne govorimo. JOŽE GASPARIČ

Praznik v znamenju nogometa

V praznovanje krajevnega praznika Nazarje sta se vključila tudi športno društvo Dreta v Kokarjih in športno društvo Vrbovec v Nazarjih.

Najprej sta se med seboj pomerili gornji nogometni društvi, tekma se je končala v zadovoljstvo obeh in ni razočarala gledalcev.

Drugo nogometno tekmo v okviru praznovanja Gornje Savinjske doline sta odigrali nogometni društvi Dreta in Trnavče. Ta tekma je bila privlačna za številne gledalce, ker se je igra odvijala na novem igrišču.

Najbolj zanimiva je bila tekma med starima nasprotnikoma, med klubom Dreta Kokarje in nogometnim moštvom Vransko. Pred tekmo so se sestali veterani obeh klubov, ki so obujali spomine na stare čase. Iz Vranskega je prišlo v Kokarje poln avtobus navijačev, po končani lepi igri so se pozabavali na skupnem pikniku.

PERO GOLOB

CENA MALIH OGLASOV

- do 10 besed 300 din
- vsaka nadaljnja beseda 25 din

Hkrati obveščamo bralce Novega tednika, da bo mali oglas objavljen v tekoči številki v primeru, da ga naročite najkasneje do ponedeljka do 9. ure jutraj.

Naslovov oglaševalcev, ki so objavljeni pod šifro, v uredništvu nimamo. Vsi zainteresirani morajo oddati pismene ponudbe, skladno z vsebino oglasa in navedbo šifre v oglasni oddelek.

Naročniki Novega tednika imajo pravico do enega brezplačnega oglasa, do deset besed, na leto.

Računalnik prihaja

7. nadaljevanje

Društvo ZX

Popoldan so Mihec, Marko in Blaž sestavljali besedilo obvestila. Flik pa je stikal po kotih. Dolgo so tuhtali, se tudi malce pričkali, črtali, radirali pa spet pisali in nazadnje sestavili: ZBIRAMO STAR PAPIR. PRIŠLI BOMO PONJ JUTRI POPOLDNE.

HVALA

»Morali bi se podpisati«, je rekel Marko, ko je še enkrat prebral besedilo.

Ja, saj res! Kako bodo ljudje sicer vedeli, kdo so? Ampak kako naj se podpišejo?

MARKO, BLAŽ, MIHEC, FLIK?

Ne, to ni dobro.

»Izmisliti bi si morali kakšno ime za našo skupino,« je menil Marko.

Vsi so napeto tuhtali.

»Mogoče svinčeni vojščaki?« se je oglašil Mihec.

»Oh, ne! To diši po pravljicah.«

»Otroci prihodnosti!« je predlagal Blaž.

»To je že bolje, ampak še vedno ni dobro.«

Spet je v baraki zavlada tišina...

Nenadoma je vzkliknil Marko: »Že vem! Imenujmo se društvo ZX! Tako se imenujejo tudi nekateri računalniki.«

Mihec in Blaž bi sicer raje videla, če bi se kateri od njiju spomnil česa podobnega. Vedno je imel Marko najboljše ideje.

Prvič v zgodovini je imela skupina svoje ime. To je bila res pomembna stvar. Zato so morali spet napisati zapise.

»Grozno, oh, grozno,« je zastokal Blaž in obupano po-

gledal prijatelja. »Grozno! Sem hoče!«

»Kaj? Kdo?«

Kdo, kdo,« je nejevoljno odvrnil Blaž. »ONA vendar!«

ONA? No, to je bilo res grozno. Kdo je bila ta ona, Marko in Mihec seveda nista vedela, ampak dovolj je bilo to, da je bila ženska.

»Kako sem, kako ona? Kaj se ti meša?!« sta nenadoma vzkliknila.

»Nič se mi ne meša. Rekla je, da hoče biti tudi ona v društvu ZX.« Nezaslišano!

»Ampak, govori, človek!« sta zdaj Marko in Mihec skorajda zarjula.

»To je vse. Rekla je, da hoče ssem in pika. Drugače bo vse raztrabila doma.«

Marko je videl, da tako ne bodo ničesar opravili, zato je mirno rekel Blažu:

»Zdaj se pa zberi in povej vse od začetka.«

»No, našla me je, ko sem pisal ta obvestila. Skril sem jih, pa je bilo že prepozno. Potem je tako dolgo silila vame, da sem ji vse skupaj povedal.«

»Ampak KDO, za božjo voljo?«

»Kdo! Polonca, moja sestra vendar!«

Punca

Odkar so se poznali, so se Mihec, Blaž in Marko družili skoraj samo drug z drugim. Imeli so še nekaj bežnih prijateljev v šoli, ampak v njihovo barako ni smel vstopiti nihče drug. Samo še Flik. Pravzaprav nihče drug ni niti vedel za njihovo skrivnišče. Da pa bi vanj kdaj stopila kakšna ženska!... ne na kaj tako nezasišane se pomislili niso nikoli. S punca-

mi se sploh niso družili. Njihove sošolke so se jim zdele od prve do zadnje razvijane punčke, ki vse dneve prečepijo pri zvezkih, pa še tožarijo. In sploh, ženske... No, že res, očka je včasih Marku pripovedoval o pogumnih partizankah, ki so se borile med vojno, tudi na televiziji so jih videli, ampak takšnih deklet Mihec, Marko in Blaž niso poznali. Samo pomislite, kako bi bežala debela Majda, če bi na dvorišču za opečnim zidom zagledala trumo indijancev, ki drvi proti baraki! In Suzana - ta, ki se čmeri za vsako figo!... Ne, deklice tu res niso imele kaj početi. In vendar...

Tistega jutra je prišel Blaž s kupčkom obvestilc pod roko in bil je nadvse slabe volje. Se pozdravil ni.

»Madonča!« je rekel in to je bil višek vseh kletvic. Res je bil jezen. Mihec in Marko sta se spogledala. Blaž pa je godrnjaje sedel v kot in še enkrat rekel:

»Madonca!«

Tako jeznega nista prijatelja Blaža videla še nikoli. Marko, o, ta se je znal pošteno ujeziti. Toda bil je kot nevihta. Hitro se je tudi unesel. Mihec je dlje časa kuhal zamero, če so se sporekli. Blaž, ta pa je bil najbolj miroljuben med vsemi, če odštejemo Flika, ki se ni nikoli prepiral. Ponavadi je govoril tiho, skorajda preplašeno in vedno je rad vsem ustregel, če je le mogel.

Zgoditi se je moralo res nekaj pošastnega, če je bil Blaž tako togoten. Ampak, kaj???

ATELJE, TISKARNA, TRGOVINA, RAZGLEDNICE

Pionirji fotografirajo

Ne samo v Celju, tudi v vašem kraju se morda ponavlja takšna slika, ki jo je lepo upodobil Simon Rezar. Če ne, pa nam pošljite kakšno slikovito pokrajino, ki se poraja tam kje živite. Tu si včasih pomagamo s filtri, Simonu bi prišel prav rdeč, saj bi s tem še bolj poudaril sivino, dim, oblake. Vam pa priporočam, da uporabite rumenega, saj bodo oblački lepó izrisani, polja pa bodo nekoliko izstopala, skratka nekoliko več kontrastov boste dobili in seveda nekoliko povdarjene mehkoobe, ki se nam pri razvijanju včasih kar izgubi.

Naporna sezona z mnogimi uspehi

Končana je dolga in naporna sezona v kateri so bili uspešni tudi celjski plavalci združeni v PK Neptun. Čeprav končne ocene še ni pa je jasno, da so mladi celjski plavalci pod skrbnim vodstvom trenerjev in ob dobrem delu članov klubskega odbora dosegli več kot vsa zadnja leta skupaj. Iz prave anonimnosti so se takorekoč čez noč prebili v posameznih kategorijah med najboljše v Sloveniji in Jugoslaviji. Opozorili so na svoj talent, ki ga morajo ceniti vsi, ki se s plavanjem ukvarjajo.

Andrej Žnidaršič, trener celjskih plavalcev: »To je bila zelo naporna sezona z ozirom na pogoje, v kakršnih smo delali. Prav zato tudi menim, da smo od plavalcev, ki so sami otroci, verjetno preveliko zahtevali. Imeli smo daljše priprave v Splitu, teden dni smo se vsak dan vozili v Krško, najmlajši celo štirinajst dni v Titovo Velenje itd. Takšen sistem tre-

ninga s stalnimi potovanji in še tekmovalni zahteva veliko volje in znanja od otrok, ki so stari do dvanajst let.

Ob vsem tem so imeli otroci občutek, da veliko delajo, končnega željenega učinka pa, žal, ni bilo. Zlasti starejši plavalci niso uspeli ponoviti zimskih ekipnih uspehov, medtem ko so najmlajši (B) dosegli plan. Trenutno imamo šest plavalcev, ki so dosegli naslov državnega prvaka in postavili državne ter republiške rekorde, imamo Natašo Lavrič z zveznim razredom in še kaj. V bistvu gre za lep napredek.

Otroci so tekmovali iz nedelje v nedeljo in pri njih je problem, da so se kljub mladosti morali pojavljati na vseh tekmovalnih, tudi mladinskih in članskih, kajti za te dve kategoriji še nimamo tekmovalcev. Tudi zato je bila sezona izredno naporna.

Naredili smo veliko. Morda smo postavili tudi nerealne norme glede na pogoje dela ter od tekmovalcev za-

htevali več, kot so trenutno sposobni. Za novo sezono se bomo začeli pripravljati septembra s telovadbo na bazenu. Želimo si, da bi potem čimprej prešli v zimski bazen in da bi le tega v Golovcu odprli vsaj na začetku oktobra. Imamo perspektivno in marljivo ekipo in mislim, da

je to šele začetek resnega dela in nadaljnjih uspehov.

Vsega tega pa ne bi bilo, če ne bi imeli resnično poštvalnega odbora na čelu s predsednikom Dragom Vračunom, ki je storil vse, da so mladi plavalci lahko nemo-teno tekmovali.

TONE VRABL

Za zaključek še osem medalj

V Ljubljani je bilo zadnje letošnje uradno tekmovalje za državno prvenstvo v plavanju za mladince in mladinke, kjer je nastopilo tudi šest članov PK Neptun iz Celja: sestre Saša in Nataša Lavrič, Tanja Drezgic, Aleš Jašarevič, Dejan Tešović in Matjaž Stopinšek. Na ne preveč kakovostnem tekmovalju so se izkazale celjske pionirke:

Saša Lavrič je osvojila tri medalje: zlato na 400 m mešano, srebrno na 200 m delfin in bronasto na 100 m delfin.

Nataša Lavrič je bila trikrat druga (100 in 200 m prsno ter 200 m mešano) in

Tanja Drezgic srebrna na 400 m kravl (rekord SFRJ za pionirke do 12 let) ter bronasta na 800 m kravl, osvojila pa je še četrto mesto na 200 m kravl (rekord SRS za pionirke do 12 let).

Pionirji so osvajali mesta od petega do dvanajstega. Žal pa na tem tekmovalju ni uspelo Tešoviću in Drezgicvi osvojiti norme za doseg naziva »perspektivni 1. razred«.

T. VRABL

V Libeli brez bistvenih sprememb

S pripravi na novo sezono so začeli tudi košarkarji Libele. Vadijo dvakrat dnevno, dopoldne na stadionu, popoldne v telovadnici Tehničnega centra pod vodstvom dosedanjega trenerja profesorja Mileta Čepina, je povedal tehnični vodja prve ekipe Franc Zorko. Ostale ekipe bodo s treningi začele jutri, 10. avgusta.

V igralskem kadru ni prišlo do bistvenih sprememb in trener Mile Čepin ima na razpolago naslednje igralce: Pipan, M. Sagadin (znova se je odločil, da bo pomagal Libeli), Govc, Aničić, Urbanija, Tovornik, Muha, Medved, Pongrac, Turnšek, Gajšek in mladi igralci Cerar, Lesjak, Drobne in Terček. Zaradi bolezni bo začel s treningi čez mesec dni standarni član

prve peterke Kahvedžić, v Maribor pa se bo skoraj gotovo vrnil Mirt. Ta je sicer še član KK Libele, vendar je že zaprosil za izpisnico. V Makarsko se bo vrnil Prodan, v JLA sta šla Turk in Urbanija, februarja pa se bo vrnil Golc in tako tovaršem pomagal v zadnjih kolih v 1. B zvezni ligi.

V drugi polovici avgusta bodo košarkarji Libele od-

potovali na mini stabilizacijske priprave (trije dnevi) na Kope, da si bodo pljuča napolnili s svežim zrakom za težavne tekme.

Tehnični vodja Franc Zorko: »V avgustu imamo predvidenih sedem prijateljskih tekem in sicer po dve s Timo Maribor, Cometom iz Slovenskih Konjic ter ljubljanskim Slovanom. V Kranjski gori sta na pripravah Jugoplastika iz Splita in Sloboda Dita iz Tuzle, kateri bomo ob povratku s priprav poskušali dobiti v Celje. Septembra bomo začeli z igranjem za pokal in upamo, da se bomo v jugoslovanskem prostoru uvrstili najmanj med šestnajst ekip.«

Prva B zvezna liga se bo začela 6. oktobra, ko bo v Celju gostovala ekipa Borova. Že v 2. kolu pa bo republiški derbi v Ljubljani med bivšim članom prve zvezne lige Olimpijo ter Libelo. Kdo bo močnejši v tem derbiju? Upajmo, da med tekmo ali že pred njo ne bo prišlo do nepotrebnih težav, ki bi derbi pokvarile in še globje zakopale sekiro med oba kluba in njuno sodelovanje.

TONE VRABL

Hokejiste na ledu tare denar

Edini, ki bodo letos v kolektivnih igrah z žogo nastopali v prvi zvezni ligi so hokejisti na ledu Cinkarne Celje. Žal pa se pri ekipi že vrsto zadnjih let kopicijo težave in vprašanje je, kako jih bodo hokejisti sami in brez ustrezne pomoči drugih zmogli.

Hokejsko sekcijo na ledu Cinkarne Celje bo v tej sezoni vodil kot predsednik direktor Topra Zvone Dežnak: »Pod vodstvom trenerja Tomaža Lepše se za novo naporno sezono pripravlja 28 igralcev. Nekateri starejši so zapustili Celje. Poskušali bomo sodelovati z Jesenicami, da bi nam dali kakšne okrepiteve pa bo težko, ker je kar

precej igralcev odšlo k Vojvodini in v Beograd. Tam so se klubi močno okrepili in to predstavlja past za Celjane.

V Celju bi morali stopiti skupaj in zagotoviti vse za normalno delovanje. Zavedati se moramo, da se je ob morebitnem izpadu zelo težko vrniti med najboljše. Atraktivno igro v zimskem času pa Celjani potrebujejo. Sicer pa se v naslednji tekmovalni sezoni v jugoslovanskem hokeju na ledu obeta pravi cirkus.

Nasha želja je, da bi vsaj za teden dni odšli na priprave na Češkoslovaško. Stanovali bi v enem izmed njihovih tovarniških počitniških do-

mov. Za protiuslugo bi morali pri nas dobiti dom, kjer bi bili Čehoslovaki med pripravi pri nas. V Topru doma nimamo, pomagati nam bi moral kdo drug, če hočemo napredek in dobro pripravljeno ekipo. S prvenstvom bomo začeli oktobra. Upam, da bomo zmogli izpeljati še to tekmovalje, pa čeprav nimamo denarja, opreme, dolga potovanja so draga... Sicer pa je vse skupaj ena sama improvizacija in to ni dobro. Samo krpamo, namisto da bi gradili na dolgoročno sodobno pripravljene program za željo po nadaljnjem razvoju hokeja na ledu.

T. VRABL

NA KRATKO

Se dva prvaka v malem nogometu

Znana sta še zadnja dva prvaka spomladanskega dela prvenstva v osmih ligah malega nogometa v Celju. Tekmovanje so končali tudi v II. in III. ligi.

V ligi so na vrhu trije Metalna, Zelezar, in Aljažev hrib, ki imajo po 15 točk. Najboljšo gol razliko +18 ima Metalna, Zelezar +14 in Aljažev hrib +11. Sledijo Zagrad 14, Škorpion 13, Galeb in Podgorje 12, Obnova 11, Kolegi 9, Otok 8, Tkanina 4 in Savinja 3.

V tej ligi so najbolj disciplinirana moštva Metalna, Zelezar, Aljažev hrib, Zagrad, Podgorje, Tkanina in Savinja, ki niso imeli niti ene izključitve! Najboljši strelci: Lojen (Aljažev hrib) 18, Sevsšek (Obnova) 14, Jereb (Galeb) 12, Eržen (Tkanina), Radič (Metalna) in Malgaj (Podgorje) vsi po 10 zadetkov, itd.

Izletnik je najboljši v tretji ligi s 15. točkami. Sledijo Umetniki 14, Istok, Lopata in Obrtniki po 10, Borac 8, Julka in Pelikani 7, Pikapolonica 5 in Mladost 4 točke.

Do manjše spremembe je prišlo v VII. ligi. Srečanje Vojna pošta-Ingrad se je končalo 3:2 in ne 1:2! Vrstni red: 1. Vojna Pošta, 2. Škofja vas, 3. Cakanj, 4. Ingrad itd.

J. K.

Zmaga v uvodni tekmi

Nogometaši Kladivarja so že odigrali prvo tekmo od načrtovanih deset v pripravljalni dobi. Na igrišču Olimpa so premagali Dravinjo iz Slovenskih Konjic 5:1 (2:0). Dobro je sodil Gračner iz Celja, strelci za Kladivar pa so bili Gajzer in Podgoršek po dvakrat in Bevc enkrat. Danes bodo Celjani igrali v Šmartnem proti domačinom.

J. K.

Skromno v Kranju

V Kranju je bilo 38. žensko šahovsko prvenstvo Slovenije na katerem sta med 24 igralkami nastopili tudi dve predstavnici celjskega območja. Lojzka Pongrac iz Celja je po devetih kolih švicarskega sistema osvojila osmo mesto s petimi točkami, mlada Bojana Urišek iz Zalc pa je bila s štirimi točkami sedemnajsta. Medsebojno srečanje, ki se je končalo z zmago Pongracove, je prineslo v predzadnjem kolu prednost zmagovalki, drugače pa sta bili popolnoma enaki in nekoliko slabši kot na podobnem prvenstvu lani v Celju.

V drugi skupini

Na Bledu je bil velik mednarodni moštveni hitropotezni turnir na katerem je sodelovalo 40 ekip, med njimi Celjani z eno in Zalcani z dvema ekipama. Žal so vse tri ekipe igrale v drugi jakostni skupini od 9. do 16. mesta. Nekoliko boljše so bili Zalcani, ki so bili deseti, Celjani pa trinajsti. Za prvo ekipo Zalc so igrali Zorman,

Slak, Ule in Brinovec, ki so v medsebojnem srečanju premagali Celjane (Bervar, Novak, Pertinač, Kovačič) 3,5:0,5, medtem ko so Celjani premagali drugo ekipo Zalc 4:0.

J. K.

Preko 1000 obrtnikov v Celju

Ob 17. mednarodnem obrtnem sejmu v Celju bodo na sporedu tudi 6. športne igre za pokal sejma, ki redno privabljajo preko 1000 športnikov obrtnikov zasebnega in združenega dela.

Tudi letos bosta igre organizirala Obrtno združenje Celje in Zavod ŠRC Golovec Celje. Moški se bodo pomerili v atletiki, kegljanju, šahu, streljanju, malem nogometu, vlečenju vrvi, balinanju in namiznem tenisu, ženske pa v atletiki, kegljanju, šahu, streljanju in namiznem tenisu.

Favoriti za osvojitve ekipnega prvaka so športniki obrtnih združenj Zalec, Celje in Maribor.

J. K.

Marko kandidat za Ol Seul 88

Trener in vodja sekcije dviganja uteži pri Partizan Celje mesto Jože Urankar, olimpijec iz Muenchena 72, je dobil pomembno priznanje. Imenovali so ga za republiškega trenerja in selektorja članske ter mladinske vrste. Jože Urankar mora do 22. septembra pripraviti slovensko reprezentanco za turnir Alpe-Adria, ki bo v Udinah v Italiji.

Prav tako so pri Partizanu Celje dobili obvestilo, da je Marko Urankar imenovan kot kandidat za olimpiado v Seulu 1988 v poltežki kategoriji. Marko se mora udeležiti vseh preglednih tekmovalj v prihodnjih letih. Prvo takšno srečanje bo že 20. oktobra v Beogradu. Pri zvezi so namreč angažirali bolgarskega trenerja, ki bo delal z jugoslovanskimi dvigalci naslednja štiri leta in zato je sedaj priložnost, da mladi Marko ob resnem delu ponovi uspeh očeta Jožeta in se udeleži olimpijskih iger.

Trener Jože Urankar: »Pridno vadimo. Kljub temu, da sta odšla v vojsko Silvo Škornik in Branko Savič imamo močno vrsto. To so Marjan Papotnik, David Škornik, Marko in Slavko Urankar, Marjan Kranjc, Martin Bevc in Jože Gasperlin, ki morajo 9. septembra uspeti proti Titovem Velenju in 29. septembra še proti Domžalam v republiški ligi. Po morebitni osvojitvi naslova pa se bomo potegovali v kvalifikacijah za ponoven nastop v prvi zvezni ligi. Imamo kvalitetne dvigalce za vse kategorije razen v super kategoriji, kjer bomo poskušali angažirati še enega.«

J. KUZMA

Toprovi skakalci na Češkoslovaškem

Sedem dni so trenirali na treh plastičnih skakalnicah v Freistadu na Češkoslovaškem skakalci SK Toper Celje pod vodstvom dveh trenerjev Stanka Oprešnika in Ivana Kovačiča. Sodelovalo je deset skakalcev: Branko Kovačič, Matej Oprešnik, Stanislav Grm, Tomaž in Jani Vranc, Igor Lukič, Slavko Vidmar, Primož Grča in Jani Lupše.

Branko Kovačič se je med drugim okoli 60 krat spustil tudi preko 90 metrske skakalnice, na 45 metrski sta trenirala Primož Grča in Jani Lupše, ostali pa na 25 metrski. Najmlajši udeleženec osemletni Matej Oprešnik je uspešno opravil tudi tri skoke na 45 metrski skakalnici. Pri treningih jim je z nasveti pomagal nekdanji odlični skakalec Jirži Raška. Celjski skakalci so največ delali na pridobivanju telesnih sposobnosti, čemur veliko pozornost posvečajo tudi češkoslovaški skakalci.

»Vseh sedem dni smo resnično intenzivno trenirali,« je ob povratku povedal eden izmed trenerjev Stanko Oprešnik. »Vstajali smo ob sedmi uri, imeli uro razgibanja in dopoldanski trening dve uri in pol. Po kosilu smo do 15. ure počivali, nato pa opravili še tri in pol urni trening. Vsak tekmovalec je opravil okoli 60 skokov, v ce-

lotni pripravljalni dobi s treningi doma pa jih ima že okoli 500. Doma smo začeli trenirati že sredi maja na Gričku ter sodelovali na tekmovaljih v Pesju, Mostecu v Ljubljani in Framu. Največji problem je denar, ki ga enostavno ni. Bivanje na Češkoslovaškem so si skakalci plačali sami, Toper pa nam je prodal skakalne kombinezone po znižani ceni. So pa zelo kakovostni, kar so pohvalili tudi češkoslovaški tekmovalci, ki jih nosijo.«

V ponedeljek so na Gričku začeli z udarniškim delom pri obnovi največje, 50-metrske skakalnice. »Člani odbora in starši so si vzeli dopust, da bomo opravili osnovna zemeljska dela za povečanje skakalnice, ki naj bi v bodoče dovoljevala skoke do 60 metrov. To je potrebno tudi zaradi organizacije tekmovalja za pokal Cocte. Načrte nam bo dala Smučarska zveza Slovenije. Obnovitev skakalnice na Gričku mora biti gotova do začetka zime oz. prvega snega,« doda Stanko Oprešnik in zaključil: »Treniramo trikrat na teden ob ponedeljkih, sredah in sobotah. Vabimo pionirje od šestega do osmega leta, da se udeležijo naših treningov, si jih ogledajo in morda, če jih skakanje veseli, tudi med nami ostanejo.«

TONE VRABL

9. AVGUST 1984

NOČNE CVETKE

● Prejšnjo sredo zvečer je v bifeju »Dalmacija« razgrajala Dragica B. iz Celja. Ker ni dobila več pijače, je svojo jezo stresla na vrata in razbila šipo. Sicer pa to ni bil prvi tak izgred Dragice B.

● V noči s srede na četrtek so neznanci iz bloka »Plava laguna« odnesli sedem gasilnih aparatov, jih ob bregu Ložnice spraznili in pometali v vodo. Objestnost, ki pa verjetno ne bo ostala nekaznovana, saj so miličniki nepridipravom že na sledi.

● V četrtek je v restavraciji na Hudinji razgrajal in razbijal kozarce Jovan S. Tako kot njemu podobni se bo moral zagovarjati pred sodnikom za prekrške. Trezen, seveda.

● Cveto A. je nekaj časa opazoval opeko v Šaranovičevi 7. Tja jo je zložil neki obrtnik, Cveto pa je očitno nameraval še nekaj graditi, zato se je ponoči odločil, da jo bo zvozil v svojo garažo. Kup opeke v njegovi garaži je vidno rastel, ko so ga presenetili miličniki. Cveto bo pač moral graditi na bolj pošten način.

● Fadil B. je v soboto razgrajal že na vlaku. Ko je na celjski železniški postaji izstopil, so ga že pričakali miličniki. Nič kaj vesel jih ni bil, pa tudi dokumentov ni hotel pokazati. Miličniki so ga vseeno spustili, a že dobri dve uri kasneje je Fadil spet razgrajal. Takrat v Kolodvorski restavraciji, kjer je grozil, da bo vse razbil. No, drugič mu kazen ni ušla: prespal je na postaji milice, kazen pa bo zaočknil sodnik za prekrške.

● V soboto, nekaj pred 23. uro so bili pred restavracijo »Ribič« preglasni Ejup N. in Jasmin K. iz Celja ter Franc M. iz Selca pri Ponikvi. Prijava zoper vse tri je že romala k sodniku za prekrške.

● V nedeljo sta se znašla v bolnišnici zakonca Radovan in Velja S. iz Celja. Kriv je bil preprič, ko je mož najprej udaril ženo z desko po nosu, Velja pa mu je vrnila in ga polila z vrelo vodo. S.S.

Kraja srebrnega lota

Celjski kriminalisti so ogradili javnemu tožilcu 32-letnega Stanislava Gabrca, strojnega tehnikarja iz Titovega Velenja. Gabrc je utemeljeno osumljen kaznivega dejanja velike tatvine, ker je v začetku tega leta iz Tovarne gospodinjstke opreme, Tozd Hladilna tehnika odnesel najmanj 10 kilogramov srebrnega lota, vse skupaj v vrednosti nekaj manj kot 280.000 dinarjev.

Srebrni lot je kasneje po zelo nizki ceni - za 80.000 dinarjev prodal zasebnemu obrtniku. Poleg njega so tako osumljeni za kazniva dejanja še obrtnik, ki je srebrni lot kupil pod ceno, posrednik, ki je prodajo organiziral in še pomočnik.

S.S.

Seznam Ferenčakovih goljufij se še širi

Poročali smo že o 19-letnem goljufu Borisu Ferenčaku iz Sentjurja, ki je izkoristil naivnost ljudi in izvedel več uspešnih goljufij ter na ta način prišel do več kot milijon dinarjev.

Miličniki pa so te dni dobili še eno prijavo in sicer od Romana B., kateremu se je Ferenčak predstavil kot svobodni umetnik, ki kupuje stroje. Nekaj denarja je imel sam, manjkalo pa naj bi mu 40.000 dinarjev, ki mu jih je potem Roman B. tudi posodil. Ferenčak mu je obljubil, da mu bo denar vrnil v dveh mesecih ali pa mu bo dal radio. No, po dveh mesecih ni bilo ne denarja, ne radia, pa tudi Ferenčaka ne.

S.S.

Kurilno olje v Voglajni

V sredo dopoldne je prišlo do izliva kurilnega olja v EMO, tovarna kotlov v Sentjurju. Tam so ta dopoldan prejeli pošiljko 27.500 litrov kurilnega olja, ki so ga natočili v dve med seboj povezani cisterni. V prvi, ki drži 100.000 litrov, je že bilo 90.000 litrov olja, zato se je olje začelo pretakati v drugo cisterno, ki so jo vkopali kasneje. Ker se je druga cisterna začela pogrezati, vmesni vodi niso več tako dobro tesnili. Nekaj kurilnega olja (koliko, še niso ugotovili), je izteklo v zemljo, opazili pa so ga kasneje tudi v Voglajni.

Kolikšna je škoda, še ni ugotovljeno, ribiči pa tudi niso prijavili, da bi bila kakšna škoda v Voglajni in Savinji.

S.S.

Ogenj na traktorju

Leopold Romih iz okolice Šmarja pri Jelšah je v nedeljo popoldne s traktorjem oral njivo. Med delom je opazil dim, ki se je valil iz traktorja, zato je poskušal ugasniti motor. Ni mu uspelo in izbruhnil je požar, ki so ga uspeli pogasiti prostovoljni gasilci iz Sentvidja pri Grobelnem. Na traktorju je za približno 300.000 dinarjev škoda.

Le manjše škode

V neurju, ki se je v začetku tega tedna nekajkrat razbesnelo na Celjskem, je nekajkrat udarila tudi strela, vendar so v vseh primerih k sreči zabeležili le manjše škode. Tako je v Šmarju pri Jelšah strela udarila v stanovanjsko hišo last 65-letne Ane Erjavce. Uničena je električna napeljava, zgorel pa je kavč. Gasilci so pravočasno prihiteli in pogasili požar, tako da je škoda le za približno 50.000 dinarjev.

Tudi v več drugih, manjših požarih, ki so jih povzročile strele, so gasilci pravočasno posredovali in ni bilo večjih škod. Strela pa je udarila tudi v hlev v Šmartnem v Rožni dolini in ubila enega prašiča.

S.S.

PROMETNE NESREČE

Kolesar huje ranjen

Kolesar, 14-letni Danijel G. se je v petek peljal iz Žalca proti domu v Kaplji pri Vranskem, ko ga je v Čepljah v blagem ovinku prehitel s traktorjem 19-letni Stanko Koderman iz Ljubljane. Traktorist je kolesarja zbil z vozilom v jarek, tako da so ga huje ranjenega prepeljali v celjsko bolnišnico.

Prehitra vožnja

Iz Sentjurja proti Šmarju pri Jelšah je z osebnim avtomobilom vozil 46-letni Jakob Kolar iz Sentjurja. V bližini Skopč je avtomobil v ostrem desnem ovinku zaradi prevelike hitrosti zaneslo s ceste, da se je zaletel v nasip. Voznik Kolar je padel iz vozila in se huje ranil.

Kolesar umrl v bolnišnici

V celjski bolnišnici je umrl 55-letni Franc Koštomaj s Proseniškega, ki se je huje ranil v nesreči, ki se je pripetila 1. avgusta ob približno 19.30 uri na regionalni cesti v Trnovcu pri Dramljah. Koštomaj se je peljal s kolesom z motorjem in vozil preveč po levi strani, tako da je trčil v leva vrata osebnega avtomobila, ki ga je iz nasprotne smeri pripeljal 54-letni Jože Zimšek z Ljubnega.

V levo pred avtomobilom

Po Rudniški cesti v Titovem Velenju se je vozil kolesar STANKO LAVRIČ, 18. iz T. Velenja. Ko je nasproti pripeljal osebni avtomobil, ki ga je vozil ANTON MIKLAVC, 34. iz T. Velenja, je kolesar nenadoma zapeljal na levo stran ceste. Avto ga je zadel, pri čemer je Lavriča vrglo v vetrobransko steklo in nato še na streho avtomobila, od koder je padel po cestišču. Hudo ranjenega so prepeljali v celjsko bolnišnico.

PRAVNIKI ZA BRALCE

Razporejanje delavcev ob reorganizaciji

Ob reorganizacijah v organizacijah združenega dela večkrat nastanejo težave z razporejanjem delavcev. Takrat so namreč ukinjena vsa dela in naloge, z »razvidom del in nalog« pa so ustanovljena nova, kjer je opredeljena tudi strokovna izobrazba kot pogoj razporejanja. Včasih se prav tu pojavijo težave. Delavec je namreč že vrsto let opravljal podobna dela, kot so predvidena tudi po reorganizaciji v »razvidu del in nalog«. Toda v novem aktu organizacija združenega dela zahteva za to delovno mesto višjo strokovno izobrazbo, ki pa je delavec nima. OZD je rešila ta problem tako, da je izdala začasno odločbo o razporeditvi. Je to pravilno?

Delavec seveda ne more biti razporejen na nova dela in naloge za nedoločen čas oziroma trajno, ker nima ustrezne izobrazbe. Če bi ga kljub temu razporedili, bi kršili 43. člen ZDR.

Sklenitev delovnega razmerja za določen čas tudi ne pride v poštev, saj z reorganizacijo delavcu ni prenehalo delovno razmerje.

Tudi začasna razporeditev ne pride v poštev, saj zakon točno določa, kdaj je začasna razporeditev možna: v primeru razporeditve v druge TOZD zaradi zmanjšane obsega dela, v primeru suspenza in v okoliščinah, ko je posamezen delavec pooblaščen s samoupravnim splošnim aktom, da izda ustrezen sklep.

Kot rešitev nevedenega problema ostane le to, da je delavec nerazporejen tako dolgo, dokler ne pristopi k preizkusu z delom pridobljene delovne zmožnosti in ga uspešno opravi ali pa si med tem časom s šolanjem pridobi ustrezno strokovno izobrazbo. Seveda mora samoupravni organ postaviti rok, do katerega je potrebno izpolniti pogoj v eni ali drugi obliki s tem, da v prvem primeru opravljen preizkus velja le kot interna kvalifikacija za točno določena dela in naloge. Med tem časom pa delavec prejema osebni dohodek po delu, ki ga opravlja. Po preteku roka pa se delavec, če ne izpolni pogoja glede strokovne izobrazbe, razporedi na tista dela in naloge za katera izpolnjuje vse pogoje.

DUŠAN JEREB

MERX
ZDRAVILIŠČE DOBRNA

ZDRAVO · ŠPORTNO · PRIJETNO
V DOBRNI

Izlet - srečanje - rekreacija - promenadni koncert - piknik - zabava s plesom in še kaj...

OBIŠČITE DOBRNO

Izlet ne le v enega najstarejših zdraviliških krajev Slovenije, ampak istočasno v čudovito in oskrbovano okolje, povezano z nešteti možnostmi rekreacije in vsekakor zdravljenja, predstavlja odlično izbran cilj vašega izleta.

Vsak petek in nedeljo je od 16. do 18. ure promenadni koncert pred zdraviliškim domom.

Vsak četrtek od 17. ure dalje je piknik pod kostanji. Za zabavo skrbi ansambel Pellagya. Ob neugodnih vremenskih pogojih je v restavraciji Zdraviliškega doma družabni večer.

Vsak večer, razen ob sredah in četrkih, je v letni kavarni plesna glasba.

Na Dobrno vas popelje avtobus vsako uro.

DO IGM »GRADNJA« ŽALEC

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

1. Obdelovalca kovin - varilca

Pogoj: KV ali priučen ključavničar in sposobnost varenja. Po potrebi delo na terenu in na višini.

2. Delavca v proizvodnji

Pogoj: Končana osnovna šola. Sprejeti delavec bo po potrebi nadomeščal delavce v službi zavarovanja premoženja.

Kandidati naj vlože z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: IGM »GRADNJA« Žalec.

od 13. do 25. avgusta sezonska razprodaja spomladansko-poletne garderobe in obutve

do 40% ceneje boste lahko kupili:

- otroško, žensko in moško konfekcijo
- otroške, ženske in moške pletenine
 - moške srajce in majice
 - ženske bluže in kopalke
 - čevlje
- izdelke usnjene galanterije

v Nami, veleblagovnici v Žalcu in prodajnem centru v Levcu

ČE POTREBUJETE V CELJU

POSLOVNE PROSTORE

JIH LAHKO UGODNO KUPITE V PRITLIČJU VERIŽNEGA BLOKA NA LJUBLJANSKI CESTI 62

(PLAVA LAGUNA)

NA RAZPOLAGO SO ŠTIRJE PROSTORI SKUPNE POVRŠINE 60,21 m²

CENA: 2.500.000 din

**Informacije: GIP »INGRAD«
CELJE, LAVA 7
PRODAJNA SLUŽBA
TELEFON: 33-511**

NOVI TEDNIK	JUDOVSKI DAN POČITKA	KRONIKA LETOPIS	URADNA DOKUMENTACIJA	TRG POSREDOVANJE	SOVJETSKI FILOZOF Mark	GOZDNI POSEK	BESEDA BREZ NAGLASA	OBILNA RASTLIN- SKEGA PLODU	MAJHEN VRATAR	SLAVNOSTEN SPREVED NA KOLNJI	HUNSKI POGLAVAR	NOVI TEDNIK	ROMUNSKO IME REKE KARAS	GLASILO ITALIJANSKIH SOCIALISTOV	PERZUSKI PEŠAK Muzik ed-Din	PRITISK	GLAVNO MESTO ITALIJE (orig.)	OSEBNI ZAJEM
ČERELJA TVORBA																		
KDOR ANALIZIRA																		
VELIKO MADARSKO JEZERO																		
DEDEK Z ČAROBNO SVETLO																		
GLAVNO MESTO ALBANIE																		

Nagradni razpis

1. nagrada 500 din
5. nagrad po 100 din
Pri žrebu bomo upoštevali le pravilne rešitve, pošljite jih najkasneje do torka, 14. 8. 1984. do 9. ure. Rešene križanke lahko prinesete tudi osebno, na vhodnih vratih je poštni nabiralnik. Na kuverto napišite NAGRADNA KRIŽANKA in svoj točni naslov.

Rešitev nagradne križanke

Vodoravno: POPIS, PURAN, APARAT, OGENJ, HELADA, RONNE, ROVINJ, SERIAT, ARAS, EPIK, JN, AKAN, KNA, RILA, TOTAL, TAJNA, ETOLIJA, IRIDA, UREDNIK, GRAM, KALIMERO, EDVIN, OKNO, KARAKAL, RIESA, LAIK.

Izid žrebanja

1. nagrado 500 din prejme: Andrej Prelovec, Breg 38, 63000 Celje.
5 nagrad po 100 din prejmejo: Franjo Stanič, Pot na Lavo 9 a, 63000 Celje, Vidoslav Gošnjak, Celjska c. 39, 63250 Rog. Slatina, Marta Drugovič, Na otoku 13/II, 63000 Celje, Darko Adamlje, Lamprehtova 6, 63210 Slovenske Konjice, Slavko Grabner, Trubarjeva 6, 63000 Celje
Nagrajencem iskreno čestitamo! Nagrade boste prejeli po pošti.

HOROSKOP

● OVEN 20. 3.-20. 4.

Obdobje ne prinaša poslovnih uspehov. Nasprotno, pretijo vam prepri, vznemirjanje, skratka bolj težave. Bodite oprezní s sodelavci. Ko pride do spora bodite energični in se branite. Kriza v ljubezni. Težave z glavo in prebavo.

● BIK 20. 4.-21. 5.

Pred vami je ugodno obdobje, zato izkoristite priložnost in bodite bolj aktivni. Mars je zapustil vaš znak, zato bo preprirov manj. S pomočjo prijateljev boste dosegli dobre poslovne rezultate. Bodite bolj varčni, denarja ni. Zadovoljstvo s partnerjem.

● DVOJČKA 21. 5.-21. 6.

Pred vami je povprečno poslovno obdobje. Ugodno obdobje za potovanje, tako krajše kot daljše. Morda se boste podali na daljšo pot, ki se bo izkazala za uspešno. Denarno stanje je ugodno, izogibajte pa se prepri, ki vam preti. Čustveno življenje bo mirno.

● RAK 21. 6.-23. 7.

Prihajate v svoje intenzivno obdobje, zato pričakujte dobro in zlo. Teden bo vsekakor ugoden, ker se vašemu znaku bliža Venera. To pomeni da boste emocionalno zadovoljni. Kar zadeva čustveno življenje boste zadovoljni in izpolnili se vam bo želja.

● LEV 23. 7.-23. 8.

Čutite potrebo po aktivnem življenju. Imate načrte, ki so vezani na reševanje večjih življenjskih problemov. Denarno stanje je ugodno. Potovali boste, kar bo koristno. Pazite da vaših skrivnosti nekdo ne odkrije, zelo bo neugodno. Doma bo mir.

● DEVICA 23. 8.-23. 9.

Pred vami je dolgo ugodno obdobje in prijetno se boste počutili. Prav tako boste zadovoljni v poslovnem življenju. Pričakujte manjši spor, ki ga že dlje časa povzroča ista oseba. Doživeli boste vznemirljiv dogodek, ki pa ne bo povsem posrečen.

● TEHTNICA 23. 9.-23. 10.

Trenutno obdobje vam ni naklonjeno, zato opustite vse večje posele. Tudi družabni odnosi ne bodo najboljši, zato je bolje, da se prijatelj izogibate. Denarno stanje je ugodno, dobro bi bilo za nekaj časa menjati okoličo. Prepri in neprijetnosti s partnerjem. Pazite na žolč in pljuča.

● ŠKORPION 23. 10.-22. 11.

Pred vami je še vedno ugodno obdobje. Še posebej dobro kaže družabno življenje in prijateljstvo. Prav zato bodite veliko z ljudmi in obiskujte tiste, med katerimi se dobro počutite. Bodite bolj varčni, pričakujte nepredviden strošek. Ugodno družinsko počutje. Pazite na srce in živce.

● STRELEC 22. 11.-22. 12.

Vaše stanje se popravlja in počutili se boste vsak dan boljše. Morda bi za nekaj časa menjali okoličo. Če boste odšli na potovanje, se boste izvrstno zabavali. Ugodno denarno stanje. Izboljšanje odnosov v družini.

● KOZOROG 22. 12.-20. 1.

Pred vami je zelo napeto in neugodno obdobje, zato se izognite Vsem odgovornim nalogam. Pogosto ste slabe volje in razdražljivi, kar slabo vpliva na okolico. Izognite se odkritim sporom, ker ni čas za to. V čustvenem življenju je kriza. Pazite na jetra.

● VODNAR 20. 1.-19. 2.

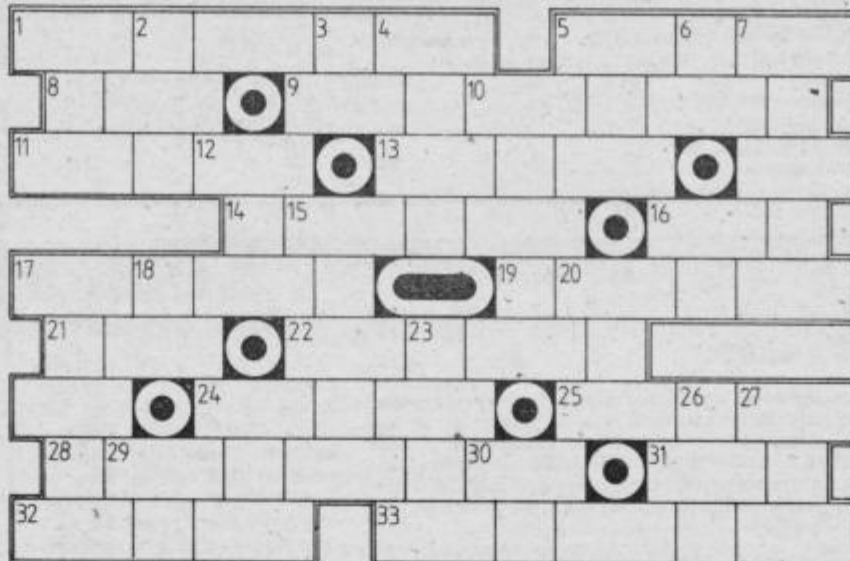
Obdobje pred vami ni primerno za začetek velikih akcij. Trenutno imate težave z denarjem, porabili ste več, kot pa boste dobili. V vsakem primeru bo denar problem. Ne hodite na potovanja in bodite oprezní na ulici. Čustveno življenje je umirjeno. Pazite na kolena.

● RIBI 19. 2.-20. 3.

Pred vami je zelo ugodno obdobje. Doživeli boste poslovni uspeh, čeprav se ga niste nadejali. Pogosto boste v družbi, zato vam bodo ljudje iz vaše bližine pomagali v poslovnih načrtih. Na neko osebo iz vaše bližine pa boste jezni še naprej. Srečno čustveno obdobje.

SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE

skladiščenje • razkladanje, nakladanje in pretovor • cestni prevoz blaga • sortiranje, tehtanje, prepakiranje • jemanje vzorcev • vse administrativne storitve v zvezi z dejavnostjo

Križanka 2 + 1

Vodoravno: 1. francoski pisatelj (Georges »Dnevnik podeželskega župnika«), 5. turistično mesto na jugu Floride, 8. ime pisatelja Fleminga, 9. morska žival z ožigalkami, 11. hrvaški zgodovinar, prvi predsednik JAZU (Franjo), 13. rod iglavcev s pokončnimi storži, 14. predeljen prostor, 16. oblika moškega imena, 17. fotoapar, 19. glavno mesto Armenske, 21. slovenski kraj na avstrijskem Koroškem, 22. samec zvite gozdne živali, 24. sankcija zoper storilca kazniviga dejanja, 25. oficirska kapa v jugoslovanski vojski med obema vojnama, 28. najvišja državna znanstvena ustanova, 31. neznanca v matematiki, 32. nekdanji egiptovski predsednik (Gamal Abdel), 33. navpična koordinata v geometriji.

Navpično: 1. pristaniško mesto v Mozambiku, 2. ameriška živinska farma, 3. gospodinjki pripomoček za rezanje, 4. največje slavonsko mesto, 5. ime predsednice Planine, 6. izraelska luka, 7. priimek in ime španskega slikarja, surrealist, 10. morska nimfa, Neferejeva hči v grški mitologiji, 12. prekucni tovornjak, 15. obdobje v

književnosti značilno po opisovanju vsakdanje stvarnosti, 16. velika afriška mačka, 17. skupina popotnikov v puščavi, 18. poročen moški, 20. vzhodnoazijsko dvokolesno vozilo ki ga vleče človek, 23. latinski izraz za najstarejšega v družini, 24. poveljniški sestav oboroženih sil, 26. slovnično ločilo, 27. privilegiran družbeni sloj, 29. način konjskega teka, 30. žalost.

Rešitve iz prejšnje številke

MAGIČNI KVADRAT
BLASTULA, LESKOVAR, ASKET, KA, SKEČ, BEG, TOT, ČETO, UV, BENIN, LAKEDIVI, ARAGONIT.

MALA MAGIČNA KRIŽANKA
WAGNER, AKROMAT, GRIVA, RV, NOVA, KIR, EMA, ŠOBA, RA, KOLUT, TRIBUNA, VRATAR.

MAGIČNI LIK
FRANGES, KAVARNA, NATAL, IGRALEC, HENLEIN.

POSETNIKA
NA KMETIH

NAGRADNO VPRAŠANJE

Danes boste v kupon vpisali žuželko o kateri vam bomo povedali nekaj zanimivosti in jo tudi na kratko opisali. Gre za vodno žuželko, saj se razvije iz jajčeca, ki ga je mati spustila na vodno rastlino ličinka, ki nekaj let živi v vodi. Ličinka je hud ropar med majhnimi vodnimi živalmi. Predvsem si pomaga s posebno lovno napravo, ki jo ima zloženo spredaj pred glavo in katero lahko sunkovito izproži ter s hitrim pomikanjem po vodi, ki ga doseže z iztiskanjem zraka iz zadka, kot pri raketnem letalu.

Po nekaj letih roparskega življenja v vodi, se ličinka preobrazi v veliko krilato žuželko, ki pa potem pridno nadaljuje ropanje na suhem. Je najhitrejša žuželka in doseže tudi 100 km/h (res samo nekaj vrst), zanimivo pa je, da spada tudi med najstarejše letalce. Tudi pri akrobatskem letenju jo lahko uvrstimo med vrhunske ase, saj ima odličen navpični start, obračanje pod pravim kotom v vsako smer, po potrebi pa lahko tudi takoj pleti nazaj. Žuželka lovi vse kar leta po zraku in ni večje od nje in je tako požrešna da začne jesti svoj zadek če ji ga približamo celjustim.

Naj tistim bralcem, ki še vedno niso ugotovili za katero žuželko gre, povejmo še to, da je njeno ime sestavljeno iz dveh besed in da jo brez pravega vzroka spravljajo v zvezo z nevarnimi plazilci.

1. nagrada 500 dinarjev in
5 nagrad po 100 dinarjev.

Anagram

O, CILKA NABAVI mi sliko slovenske slikarke!

KIH

KRIŽANKE·INFORMACIJE·HUMOR

KUPON

Odgovor: _____
Ime in priimek reševalca: _____
Naslov: _____

bodeči NOVI TEDNIK

»Zlato« na cesti

Kdor te dni pogleda ceste, ki vodijo iz raznih koncev proti Merxovim skladiščem žita, lahko sklepa, da je letos letina pšenice resnično obilna. Včasih so namreč robovi dobesedno zasuti z zlatimi pšeničnimi zrni.

Res je sicer, da so bili s tem golobi in druge ptice vsaj za nekaj časa preskrbljeni s hrano, o dobrem odnosu do tega žita pa ne bi mogli govoriti.

Brez »uvoza«

Celjski rokometaši so dobili novega trenerja. Pri tem pa se je vodstvo modro držalo sklepa, da je konec »uvoza« igralcev in trenerjev.

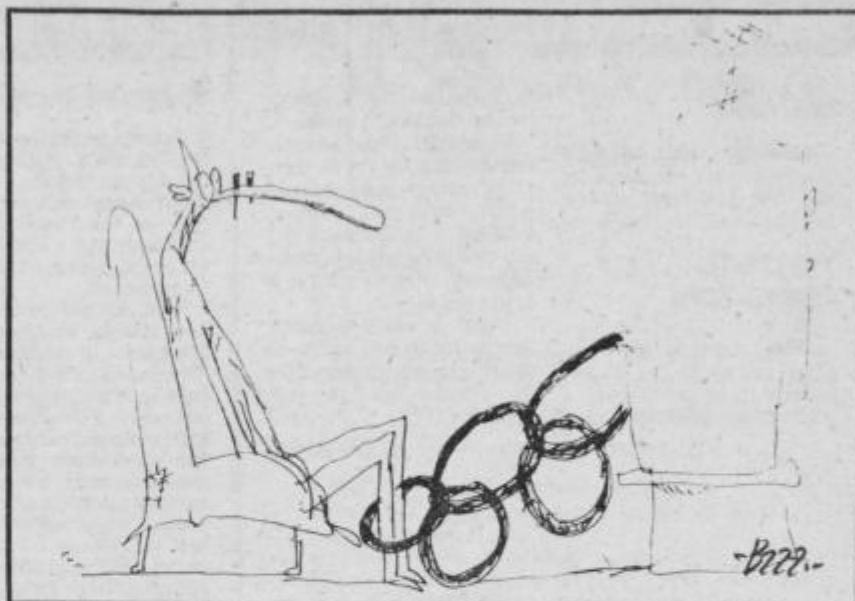
Novi trener je sicer iz Zagreba, vendar ne bo »prišel« v Celje, ampak se bo na treninge in tekme vedno vozil od doma.

Modra rešitev, ni kaj!

Realno nerealno

V železarni Štore pravijo, da ima tovarna traktorjev izgubo zato, ker cene traktorjev niso realne.

Morda res niso, tisti pa, ki bi jih radi kupili, pravijo, da so že salamensko visoke!

Celjske mesnine nekatere silijo v »sive« sporazume s »sivimi« cenami – Občanom pa v prodajalnah še prepogosto ponujajo tudi sivo meso!

Zanimivo

Libojski gledališčniki pripravljajo novo zanimivo odsko delo s še bolj zanimivim naslovom: »Možje stavkajo«.

Kar aktualen naslov, mar ne!

Žetoni

Po podražitvi avtobusnih voženj veljajo za izletnikov mestni promet rdeči žetoni.

Ce bo še nekaj podražitev, bodo žetoni kmalu gotovo zlati!

Kmetje-kooperanti iz Tr-novelj

Želijo žetvenemu kombajnu Kmetijske zadruge Celje in njegovemu trenerju veliko uspeha v naslednjih olimpijskih igrah leta 1988 v preskakanju ovir na dolge proge in upajo, da mu bo uspelo, saj so že lansko leto pričeli trenirati.

Kolektivu Kmetijske zadruge pa veliko uspeha pri novi setvi za naš vsakdanji kruh.

Imamo, imamo...

Imamo usmerjene kmetije, imamo usmerjeno šolstvo – pa pri obojem čisto ne najdemo prave smeri!

Trojnost

V Celju je pred dnevi izšla trojna številka Obrazov.

Poznam pa veliko ljudi, ki imajo sami tri obraze!

Mesna, a ne mastna

Mesa preveč – denarja malo! Kako rešiti ta problem?

Ne vem, če zlahka se bo dalo, dokler ne bo mal bolj poceni!

Premalo in predrago

Nekateri vozniki na našem območju še vedno pogosto opažajo, da imajo zjutraj prazne rezervoarje goriva.

Očitno nekateri hočejo na dopust še vedno z osebnimi avtomobili – pa še zastoj!

Nov izgovor za neuspehe

Ce kje, to pač je znano, z izgovori ni nič težav. Zasukati tako ga znamo, da še narobe je kar prav!

Gasilska društva v celjski občini

Piše: Franjo Mauer

Za proslavo 10-letnice so nabavili novo vozno brizgalno novejšega sistema in reševalni prt. Proslava je bila 1. in 2. oktobra 1881. Vse mesto je bilo v zastavah. Na proslavo je prišlo preko 300 tujih gasilcev. Župan Neckermann je pozdravil gasilce in slavnostne goste, nakar je sledila slovesna predaja nove vozne brizgalne. Na dvorišču magistrata je bila javna vaja z brizgalno, vsem plezalnim orodjem, premično lestvijo in reševalnim prtom.

11. julija 1883 je Celje obiskal cesar Franc Jožef. Požarna bramba je prevzela skrb za vzdrževanje reda, pri čemer so jo podprle tudi sosednje gasilske čete. Za to priložnost so kupili 60 novih uniform.

Leta 1885 se dr. Premschak omenja kot društveni zdravnik. Pri požaru pri Uršiču (18. februarja) so odpovedale brizgalne. Ves odbor si je prišel navzkriž, drug na drugega so valili krivdo. Po tem požaru so takoj naročili nove črpalne cevi.

24. oktobra 1886 so skromno praznovali 15-letni obsto.

Po pravilih deželne zveze požarnih bramb so bile njene članice razdeljene v okrajne požarne brambe, da bi s tem dosegli enotno organizacijo in enako urjenje. Celjska bramba je bila dodeljena 21. okrajni požarni brambi Celje. Prvi okrajni gasilski dan je bil 27. novembra 1887 v Celju.

2. 5. 1887 je izbruhnil požar v Novi cerkvi. Pogorelo je 51 poslopij. Pri gašenju sta sodelovali požarni brambi iz Celja in Vojnika. Za hitro pomoč in požrtvovalno gašenje je požarna bramba prejela pohvalno pismo od okrajnega glavarstva.

12. decembra 1891 je bramba s slavnostnim banketom v hotelu Elefant proslavila 20-letni obsto.

Leta 1892 je društvo štel 60 članov. Nabavili so dimno (plinsko) masko, kot novo opremo.

Leta 1894 je občinski odbor dovolil, da se konji mestne občine ob požarih lahko uporabijo kot vprega brizgaln, vendar le na območju mestne občine.

Na občnem zboru 12. januarja 1895 je skoraj prišlo do razpusta društva. Člani so izjavili, da so pripravljeni opravljati službo le še 6 tednov. Po županovem posredovanju se je na zborovanju prijavilo 39 novih članov, zaradi tega so tudi stari člani pristopili k novemu društvu.

27. oktobra 1895 je Celje prizadela velika poplava in povzročila veliko škodo. Tako imenovanemu »kolera špitalu« je grozilo, da ga bo odnesla voda. S tveganjem lastnega življenja je Peter Derganc s pomočjo štirih gasilcev rešil iz ogrožene hiše 15 oseb.

Leta 1896 so na Dunaju naročili novo parno brizgalno za 3200 goldinarjev.

Zaradi povodnji so čutili potrebo, da bi morali imeti posebno moštvo za reševanje ob poplavih. Priglasilo se je 9 gasilcev, ki so se urili za reševanje na vodi. Občina je dala izdelati 2 dolga rečna čolna in ju dala na razpolago požarni brambi.

12. septembra je bramba slavila 25-letnico obstoja. Napredvečer je bila baklada s podoknicami. Naslednji dan so se gasilci zbrali na dvorišču magistrata, odkorakali do kolodvora in nazaj do magistrata. Slavnostni govornik je bil mestni župan, najstarejšim gasilcem pa so podelili častna darila. Popoldne je bila na dvorišču magistrata velika vaja.

9. maja 1897 je požarna bramba, ob veliki slavnosti prevzela novo parno brizgalno.

Za požarnega stražarja na Miklavškem hribu so nabavili govorno trobljo.

24. septembra 1899 je bil v Celju deželni gasilski dan. Pri javni vaji je parna brizgalna povsem odpovedala. Strojnika so razrešili, več drugih članov pa izključili, nekateri so pa tudi izstopili.

Ob velikem požaru 7. 8. 1900 na Ostrožnem so s parno brizgalno uspešno gasili.

1. septembra 1901. je bramba praznovala 30-letnico obstoja. Po javni vaji so imeli slavnostni banket v gozdni restavraciji. Vajo je bramba opravila s parno brizgalno, vozno brizgalno, moštvem vozom ter s premično in vtikalno lestvijo. Vaja je bila brezhibno izvedena in tako popravila porazni vtis izpred dveh let.

Leta 1904 je bila na Glaziji prva demonstracija minimaks aparata za gašenje.

Ob podpori mestne občine in štajerskega deželnega odbora je bramba v letu 1904 nabavila novo nosilno premično lestev, 500 m cevi z novimi patentnimi sklopki, nov voz za cevi in drugo opremo.

Leta 1905 je novo izvoljeni poveljnik Karel Ferjen podaril brambi rešilni prt.

Požarno signalizacijo na Miklavškem hribu so modernizirali. S prostovoljnimi prispevki so napeljali telefonsko zvezo z Miklavškega hriba v društvene prostore na magistratu.

9. novembra 1906 je izbruhnil velik požar v tovarni usnja v Šoštanj. Celjska požarna bramba se je odzvala klicu na pomoč. S svojim energičnim posegom je obvarovala ves trg Šoštanj pred grožnjo nevarnostjo.

Požarna bramba je urila 20 vojakov in 8 podčastnikov v gasilskih veščinah.

10. januarja 1908 je mestni odbor odobril brambi 3000 kron za nabavo novih cevi in opozoril na predvideno gradnjo vodovoda. Odklonil je plačilo stražarja na Miklavškem hribu, ker ta služi le krajem v okolici.

Celotno brizgalno moštvo so opremili s sekirami in pasovi.

Leta 1910 je bil za društvenega zdravnika izvoljen dr. Golč. Na njegov predlog so nabavili sanitetni voz, sam pa je prevzel šolanje sanitetnega oddelka.

Ob 40-letnici požarne brambe (10. 7. 1912) je bilo na Glaziji veliko slavlje. Za delovno moštvo so nabavili nove obleke.

Aprila 1914 so ustanovili reševalni oddel. Požarna bramba se je vključila v Rdeči križ kot sanitetni in reševalni oddel. Pričeli so usposabljanje kader in izvedli sanitetni tečaj. Poleg tega so izvedli še strojniški tečaj in imeli vaje za reševanje na vodi. Vsak član vodne obrambe je moral opraviti izpit za krmarja.

Od 6. avgusta dalje je reševalna služba delovala na kolodvoru pri vsakem prihodu vlaka. Od 1. septembra dalje pa prevzame reševalno službo vojaška oblast.

Leta 1916 so pričeli s kino stražami. Pri vsaki predstavi so bili 4 gasilci.

V letih 1915 do 1918 je društveno življenje zamrlo. Imeli so le vaje, gledališke straže in odbore seje.

Prostovoljno gasilsko društvo v Celju 1919–1945

Občni zbor društva je bil 8. 2. 1919. V društvu je 47 delovnih članov. Pri volitvah so bili izvoljeni prejšnji funkcionarji.

V prvih letih po svetovni vojni ni bilo večjih gasilskih prireditev. Imeli so le skupne vaje, odbore seje, opravljali gledališke straže (od 38 do 60 na leto). Vaje s parno brizgalno so imeli le po trikrat na leto.

10. 5. 1925 so prevzeli novo motorno brizgalno in izvedli večjo gasilsko vajo. Ob tej priložnosti so se na dvorišču pred stolpom fotografirali.

Na 54. občnem zboru 16. 5. je v društvu nastala velika sprememba. Do takrat so poveljniško knjigo vodili še v nemškem jeziku, po občnem zboru pa že v slovenskem. Za načelnika so izvolili pekovega mojstra Franca Korena, ki je bil član društva od leta 1921.

V gasilskem društvu je bilo 58 članov, ki so bili zelo aktivni, kar se vidi iz številnih vaj, gledaliških straž (31) in družabnih prireditev. Operativno so bili gasilci razdeljeni v plezalce, brizgalce in čuvarje.

Novembra 1926 so razširili električne zvonce v stanovanja 10 gasilcev.

23. aprila 1927 so imeli poslovljni večer ob odhodu društvenega načelnika Franca Korena. Po njegovem odhodu so poveljniško knjigo vodili dvojezično, nekaj časa slovensko-nemško, nato nemško-slovensko, v posameznih primerih pa samo nemško.

(Nadaljevanje prihodnjic)

DRAVINJSKI DOM n. sol. o.

Proizvajalec in prodajalec: – vseh vrst gasilskih pripomočkov
– osebne opreme za zaščito pri delu
in sredstev civilne zaščite

MODNI NASVETI

Obleka

Letošnja moda se opira predvsem na eleganco in stil ter poudarja dober kroj in kvaliteto materiala.

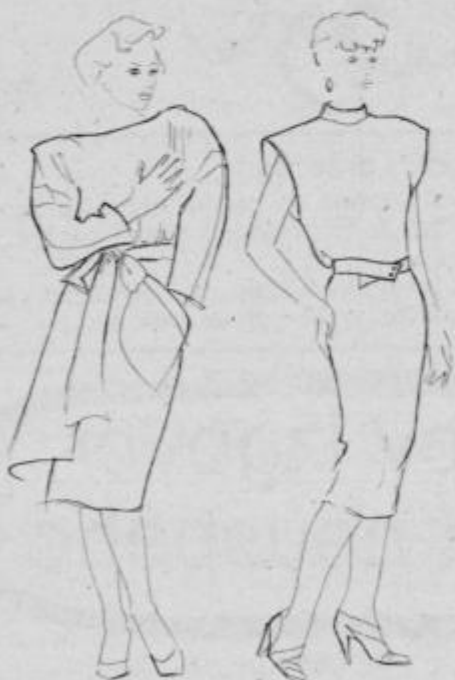
Pripravlja Duška Šorn

la. Predvsem so letos zanimivi kroji, ki so zelo zahtevno in lepo izdelani. Moda je postala zopet

bolj »suha«, opuščene so velike širine kril in oblek.

Osnovne linije oblek: največkrat so ravno krojene, mnogo je še netopirjastih rokavov, zanimivost so razni dodatni prišiti deli blaga, ki ga zavajemo okoli bokov v grobi vzorci.

Dosti je velikih našitih žepov na bokih (žepi so našiti že na zadnjem delu in segajo na prednjo stran).

ZDRAVILNE RASTLINE

Jaščarica

Med kobulnicami je precej predstavnikov zdravilnih rastlin. Poleg vsem dobro poznanih, kot so janež, kumina, angelika, je zdravilna tudi jaščarica (*Imperatpria ostruthium L.*). To je trajnica, ki ima v zemlji rumenkasto rjavo koreniko, ki je znotraj bela. Iz nje požene visoko, do 1,5 m visoko votlo steblo. Na napihnjenih listnih peceljih do zeleni listi, ki so trojnato razdeljeni. Majhni beli ali rdečkasti cvetovi so v velikih kobulih. Jaščarica cveti poleti od julija do avgusta in tudi zori do konca septembra. Rastlina je zelo aromatična in močno diši. Če jo prelomimo, in pokusimo vidimo, da ima pekoč včasih ostro skeleč okus.

Domovina jaščarice so Severne apreniške Alpe, odkoder pa se je razširila po vseh evropskih gorah, marsikje pa jo tudi uspešno gojijo.

Pri jaščarici so najbolj zdravilne korenike, ki vsebujejo eterično olje, smolo, česlovine, smole, pektine, rudninske soli raznih organskih kislin, grenčino imperatorin itd.

Pri jaščaricabiramo koreniko, ki jo koplremo spomladi ali pozno v jeseni. Sušimo v senci, najbolje tako, da korenike nabereemo na vrhovi in vse skupaj obešimo v zračnem, suhem prostoru. Nato posušene korenike razrežemo in shranimo v temnih, dobro zaprtih kozarcih. Pri nabiranju korenike moramo biti zelo previdni, da ne zamenjamo s strupenimi koreninami bele čmerike, ali s preobjedo.

Jaščarico priporoča predvsem ljudsko zdravilstvo in sicer jo uporabljajo zoper težave v prebavilih kot alkoholni izvleček ali tudi kot čaj. Tudi sveže liste uporabljajo v alpskih deželah in sicer jih polagajo na rane, ki se nerade celijo. Čaj iz korenike jaščarice se uporablja kot obkladek pri oteklinah, pri nezrelih čirih, pri gnojnih ranah itd.

Moderno zdravilstvo pa priporoča čaj oziroma uživanje tinkture pri presnovnih motnjah, pri zastrupitvi s hrano, ker zmanjšuje bolečino jo priporočajo zoper trebušne krče in ker pospešuje potenje, jo mnogi uživajo tudi pri vročici, pri protinu in revmi. Ljudsko zdravilstvo pa priporoča uživanje čaja iz korenike jaščarice tudi tam, kjer je nevarnost kapi oziroma je povečan holesterol. Pripravimo si čaj in sicer vzamemo eno veliko žlico drobno zrezanih korenike in jo prelujemo s pol litra vrele vode, pokrijemo in ohladimo in čaj precedimo. Pijemo ga čez dan po požirkih, ker eterično olje hladi in zmanjšuje tudi bolečine pri napihnjenosti, pri hudi čišči, ledvičnih kamnih itd.

Za konec naj še povem to, da so v srednjem veku uporabljali jaščarico kot najboljše zdravilo zoper kužne bolezni in alkoholni izvleček je bil sestavni del slovitih Hoffmanovih kapljic, katerih uporaba zoper slabost in bolečine traja že skoraj tristo let.

BORIS JAGODIČ

RECEPT TEDNA

Špinačni ponvilnik

Potrebujemo: en kg špinače, slan krop, 50 g masla, žlico sesekljanega čebule, eno žlico sesekljanega zelenega peteršilja, eno žlico moke, sol, dva stroka česna, 4 žlice smetane, tri jajca, poper, sol in maslo za pekač.

Špinačo očistimo, operemo in v slanem kropu prevremo. Odcedimo in drobno zrežemo. Na surovem maslu prepražimo čebulo, zelen peteršilj in s soljo strt česen. Primešamo špinačo in še malo popražimo. Ohlajeni špinači dodamo smetano, rumenjake, sneg iz beljakov, poper in po potrebi sol. Zmes naložimo v pomaščen pekač za prst na debelo in spečemo v pečici. Pečene razrežemo na poljubne kose in ponudimo z gosto omako ali prikuho.

Fižolova juha s kockami

Potrebujemo: 300 g rjavega fižola, eno srednje veliko čebulo, eno žlico paradižnikove meze, tri stroke česna, tri vejice peteršilja, eno žlico moke, žličko kisa, sol, poper, lovorov list, baziliko, zeleno, majaron, malo nestranganega muskatnega oreščka, eno žemljo in olje.

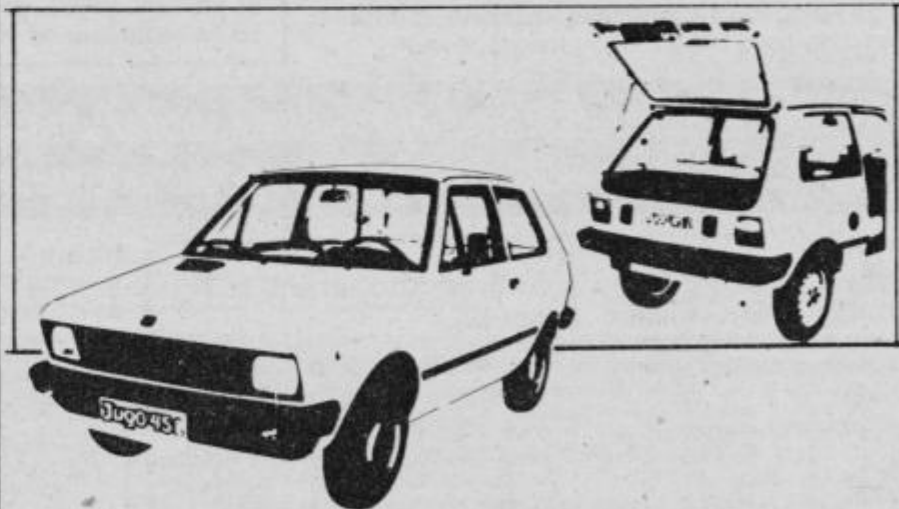
Posebej skuhamo fižol, ki smo ga čez noč namočili v vodi. Narežemo čebulo, česen in peteršilj. V večji posodi na olju zarumenimo moko. Vanjo stresemo čebulo in počasi pražimo, da se zmehča, nato dodamo česen, paradižnikovo mezo in peteršilj in pomešamo. V posodo vsujemo kuhan fižol in zalijemo s pol litra vode. Vse skupaj pretlačimo ali zmiksamo. Spet postavimo na ogenj, pošolimo in začnimo z dvema ščepecma majarona, zelene, bazilike, lovorovim listom in muskatnim oreščkom. Kuhamo še nekoliko časa na majhnem ognju in zalivamo z vodo, če je potrebno. Na koncu dodamo žličko kisa. Na olju popražimo na kocke narezano žemljo in ponudimo k juhi.

ZASTAVA

do 31.08'84.

Kupcem, ki bodo vplačali polno tovarniško ceno do 31. 8. 1984 za osebne avtomobile, dostavna vozila, tovarnjake ali specialna gospodarska vozila, jamči »ZASTAVA« tovarniško ceno na dan vplačila.

Zajamčene cene veljajo tudi za nove modele avtomobilov »jugo 45 L« in »jugo 55 L« ter tovarnjake, nosilnosti do 5,3 tone.

S pravočasnim vplačilom si boste zagotovili dobavo po sedanjih tovarniških cenah, priporočamo pa vam da pohitite z vplačilom, ker so količine vozil namenjene prednaročilu omejene. Za varno vožnjo in zanesljivost na cesti ima servis Zastava PSO »AVTO CELJE« Celje in servisi ZASTAVA širom po Jugoslaviji na voljo originalne nadomestne dele.

Informacije in prodaja SOZD MERX PSO »AVTO CELJE« Celje, Ipavčeva 21, telefoni 22-180, 25-592 in 25-593.

ZASTAVA

HIŠNI RAČUNALNIKI

Piše
JOŽE GRČAR

10

Hardware-ski dodatki

Programator EPROM

EPROM je zelo popularen termin med lastniki računalnikov. Naj pojasnim, za kaj sploh gre. Vsak računalnik je opremljen z RAM-om, pomnilnikom, v katerega uporabnik vpisuje svoje programe in ROM-om, pomnilnikom, v katerem so trajno vpisani programi, ki omogočajo normalno delovanje računalnika. RAM se izbriše, ko izključimo računalnik, medtem, ko na vsebino ROM-a nimam vpliva. Poraja se vprašanje: ali obstaja pomnilnik, v

ko omogoči firma DK TRONICS s sintetizatorjem glasu, katerega cena je precej dostopna (40 funtov). Z nabavo te naprave bo računalnik spregovoril – ne samo določeno število standardnih angleških besed, ampak ga je mogoče programirati, da se pogovarja z nami. Optični svinčnik je že eden od proizvodov firme DK TRONICS. Z njegovo pomočjo lahko narišemo na ekran risbe, ki ostanejo registrirane v spominu računalnika.

Sistemski programi

Tudi najdražji modeli računalnika, sami po sebi, ne znajo narediti ničesar

Vsak računalnik je opremljen z obilico sistemskih programov. Ti so pisani v strojnem jeziku in se razprostirajo v 10 kilobajtih spomina.

Basic v večini primerov zadostuje svojemu uporabniku. Njegove možnosti so dovolj velike za vse, kar uporabniku »pade na pamet«. Vendar, basic je programski jezik, ki se interpretira, kar pomeni, da se programi izvršujejo počasi. Takšni problemi se lahko rešujejo s pisanjem programov v strojnem jeziku, vendar je takšna rešitev preveč zahtevna za neizkušenega uporabnika. Za njega je rešitev nabava sistemskega programa, ki omogoča računalniku delo s hitrejšim programskim jezikom (pascal ali forth).

Objavo je omogočil
RAZVOJNI CENTER CELJE

katerega bi vpisali svoje programe, da se ne bi izgubili pri izključitvi računalnika? Odgovor je pritrdilen, takšen pomnilnik se imenuje EPROM (Erasable Programmable Read Only Memory). Gre za chip, v katerega se vpisuje 2, 4, 6, 8 ali 16 kilobajtov strojnega programa, zapis pa postane praktično neizbrisljiv. Programov ne moremo vpisovati v EPROM brez posebne priprave, ki se imenuje EPROM programator. V EPROM lahko vnesemo programe, s katerimi ROM ni opremljen, jih pa potrebujemo pri svojem delu.

Sintetizator glasu

Ste si kdaj zaželeli, da komunicirate z računalniško z besedo? To vam lah-

koristnega. Da bi lastnik lahko uporabil računalnik za reševanje problemov, ki so zanj pomembni, mora biti računalnik opremljen z ustreznimi programi. Če uporabnik računalnika dobro programira, lahko sestavi programe samostojno, s čimer na najboljši način zadovolji svoje potrebe. Veliko pa je takšnih, ki nimajo časa ali pa ne znajo sestavljati potrebnih programov. Za njih pa delajo skupine inženirjev, organiziranih v firmah za proizvodnjo programov (software). Takšne firme ocenjujejo potrebe uporabnikov in sestavljajo programe, ki jih naj zadovoljijo. Komercialni programi se vedno odlikujejo z velikimi možnostmi, ki jih prilagajajo potrebam najširšega kroga ljubiteljev računalnikov. Z nabavo takega programa plačamo tudi tisto, česar včasih ne potrebujemo.

Jezik za matematike

Pascal je višji programski jezik, namenjen v glavnem matematikom. Nastal je kot sinteza nekaterih lastnosti alga-a, fortrana in basic-a (prva dva programska jezika sta precej starejša od basica in se uporabljata v glavnem na večjih računalnikih). Programerju, ki zna basic, pisanje programov v pascal-u ne predstavlja problema. Bistveno je, da je pascal jezik, ki se prevaja. To pomeni, da uporabnik najprej odtipka celoten program, popravi napake pri tipkanju in posname program na kaseto. Potem uporabi poseben ukaz, ki ukaže računalniku, da prevede program v strojni jezik. Takšen program se izvršuje 10 do 100 krat hitreje kot odgovarjajoči basic program.

Čeprav je namenjen matematikom, nudi ta jezik velike možnosti pri sestavljanju iger.

Z NOVIM TEDNIKOM TUDI NA MORJU

Novi tednik poiščite
v Vjesnikovih kioskih

FERRALIT ŽALEC Cesta žalskega tabora 10

Komisija za delovna razmerja TOZD LIVARNE
vabi
k sodelovanju

več KV ali NK delavcev za opravljanje raznih del v livarni

Pogoj: starost najmanj 18 let in odslužen vojaški rok

Komisija za delovna razmerja TOZD STROJNI
OBRAT
vabi
k sodelovanju

več KV strugarjev

Pogoj: Končana poklicna šola ustrezne smeri oz.
izpolnjene obveznosti po programu srednjega izo-
braževanja - smer oblikovalec kovin
Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas, s
tromesečnim poskusnim delom.
Prednost imajo kandidati s stalnim prebivališčem na
območju občine Žalec in okolice.
Delavcem je omogočena pridobitev interne kvalifika-
cije in možnost izobraževanja ob delu.
Približni mesečni OD v TOZD LIVARNE je od
24.000,00 do 30.000,00 din
V TOZD STROJNI OBRAT pa od 23.000,00 do
26.000,00 din.
Pismene prijave sprejema kadrovska služba v 30
dneh po objavi, na naslov FERRALIT ŽALEC, Cesta
žalskega tabora 10.

Krajevna skupnost SVETINA Svet skupščine Svetina 6 - 63220 Štore

razpisuje
naslednja dela in naloge s posebnimi pooblastili in
odgovornostjo

TAJNIKA ORGANOV KS Svetina

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev po zakonu
izpolnjevati še naslednje pogoje:

- znanje pridobljeno na višji ali srednji stopnji stro-
kovne zahtevnosti
- 3 leta ustreznih delovnih izkušenj
- znanje tipkanja
- poznavanje področja krajevne samouprave in po-
dročja SLO in DS
- družbeno politična razgledanost in aktiven odnos
do uveljavljanja načel samoupravljanja
- ustvarjalnost, organizacijske sposobnosti ter spo-
sobnost dela z ljudmi

Izbrani kandidat bo za opravljanje razpisanih del in
nalog imenovan za 4 leta, mandat pa se mu ob
uspešni oceni lahko neomejeno ponovi.

Pisarne prijave z dokazili pošljite na gornji naslov
najkasneje 15 dni po objavi, o izbiri pa bomo kandi-
date obvestili v 15 dneh po končanem postopku.

Hmezad

Hmezad Notranja trgovina Žalec

Komisija za delovna razmerja DO Hmezad Notranja
trgovina, TOK Mega Žalec
objavlja
prosta dela in naloge

vođenje hranilno-kreditnih in finančnih poslov TOK

Poleg splošnih pogojev se zahteva srednja strokov-
na izobrazba ekonomske smeri in dve leti ustreznih
delovnih izkušenj na enakih ali sorodnih delih. Po-
kusno delo 3 mesece.
Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izpolnje-
vanju objavljenih pogojev v osmih dneh od dneva
objave na naslov:
DO Hmezad Notranja trgovina, Celjska cesta 7, Ža-
lec.
Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15. dneh po
končanem zbiranju objav.

Hmezad

Hmezad - DO Strojna Žalec DSSS

objavlja
naslednja prosta dela in naloge:

kadrovsko administrativna dela

Pogoji:

- srednja šolska izobrazba
- tri leta delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o
izpolnjevanju pogojev na naslov: Hmezad DO Stroj-
na DSSS, Ulica Ivanke Uranjek 1 Žalec.

ODBOR ZA DELOVNA RAZMERJA DELOVNE
SKUPNOSTI

ZAVAROVALNE SKUPNOSTI TRIGLAV - OBMOČNE SKUPNOSTI CELJE

OBJAVLJA
naslednja prosta dela in naloge

ZAVAROVALNEGA ZASTOPNIKA ZA ZASTOP CELJE - NA ZELENICI

Poleg splošnih morajo kandidati izpolnjevati še na-
slednje pogoje:

- da imajo srednjo strokovno izobrazbo in
- eno leto delovnih izkušenj

Prednost imajo kandidati s stalnim prebivališčem na
področju zastopa oz. v neposredni bližini.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev
(dokazilo o šolski izobrazbi in delovnih izkušnjah)
naj kandidati pošljejo v 8 dneh od dneva objave na
naslov: ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV - Ob-
močna skupnost Celje, Ul. XIV. divizije 4 CELJE.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh od
dneva izbire.

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje

LJUBLJANSKA BANKA SPLOŠNA BANKA CELJE

Delovna skupnost
vabi
k sodelovanju sodelavca (za nedoločen čas) za
opravljanje del in nalog

višjega strokovnega referenta za organizacijo in tehnologijo dela

v službi organizacije in tehnologije dela.
Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati
še naslednje:
končana visoka izobrazba ekonomsko-organizacij-
ske ali organizacijske usmeritve, 5 let delovnih izku-
šenj, aktivno znanje najmanj enega tujega jezika.
Kandidati naj osebno posredujejo vlogo z ustreznimi
dokazili v roku 15 dni po objavi Kadrovske-socialne-
mu oddelku delovne skupnosti Ljubljanske banke
Splošne banke Celje, Vodnikova 2/IV.
O izbiri bomo kandidate obvestili v roku 30 dni po
izteku roka na objavo.

LIK »SAVINJA« CELJE, n.sol.o., Mariborska 116, Celje

Komisija za delovna razmerja TOZD Žaga Celje in
TOZD Pohištvo Celj

Objavlja
naslednja prosta dela in naloge:

1. IZMENOVOĐJA DECIMIRNICE
2. IZMENOVOĐJA SUŠILNICE
3. VEČ KV MIZARJEV
za dela in naloge na lesno
obdelovalnih strojih v proizvodnji
pohištva

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati za oprav-
ljanje navedenih del in nalog izpolnjevati še nasle-
dne posebne pogoje:

Pod 1. in 2.:

- srednja tehniška šola lesne smeri
 - tri leta ustreznih delovnih izkušenj
 - sposobnost vođenja in organiziranja
- Pod 4.:
- poklicna lesna šola - KV mizar
 - eno leto ustreznih delovnih izkušenj

Kandidati naj svoje pismene prijave z dokazili o
izpolnjevanju pogojev, ki so določeni s tem oglašom
pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: LIK »Savinja«
Celje, Mariborska 116, Celje.

Kandidate bomo o izbiri obvestili najkasneje v 30
dneh po končanem zbiranju ponudb.

Osební dohodek za navedena dela in naloge od
22.000 do 27.000 din.

PRAVA KNJIGA ZA SODOBNE LJUDI - PRAVA KNJIGA ZA VAS

PETER LAURIE

ČUDOVITI SVET RAČUNALNIKOV

poljudna enciklopedija

V knjigi boste med drugim našli:

praktične primere o možnostih uporabe hišnih računalnikov
zanimive programe za računalnik ZX SPECTRUM
program vođenja družinskega knjigovodstva
slovarček ukazov za računalniški jezik BASIC

Knjiga vas popelje od prvega koraka pri izbiri in uporabi hišnega
računalnika do vznemirljivih mej praktičnega oblikovanja, robotike
in umetne inteligence

SUPERNAGRADE PET RAČUNALNIKOV ZX SPECTRUM ... bo žreb razdelil med prednaročnike

Vsak naročnik dobi brezplačno knjigo BASIC ZA ZAČETNIKE

192 strani velikega formata
odlične barvne fotografije,
risbe, skice

prednaročniška cena 1850 din
cena po izidu 2600 din

Naročilnica NT	
Primek in ime	
Naslov	
Poklic	rojen
reg. št. os. izk.	izdana od
zaposlen pri	
naslov del. org.	
Naročam knjigo ČUDOVITI SVET RAČUNALNIKOV	
☐ po prednaročniški ceni 1850 ☐ v enkratnem znesku ☐ v rednih mesečnih obrokih (največ 4, najmanjši obrok 500 din)	
Datum	
Podpis	

Naročilnico pošljite na naslov: CANKARJEVA ZALOŽBA, 61000 Ljubljana, Kopitarjeva 2
Naročila sprejemajo tudi vse knjigarne in zastopniki založbe

Cankarjeva založba

PRODAM

BREZHIBEN HLADILNIK Gorenje ugodno prodam. Celje, Ljubljanska 33, stanovanje 8, Tucič.

VIKEND PARCELO ugodno prodam. Telefon: 32-631, ali šifra: VINSKI VRH.

SEDEŽNO GARNITURO, prodam. Informacije popoldan 063 741-364.

OTROŠKO POSTELJICO z jogijem, prodam. Ogled po 16 uri. Mesiček, Ljubljanska 64, Celje.

TRAKTOR TV 20, nov prodam. Inf. po 18. uri, tel: 775-036.

MZ ETZ 250, letnik 83, prodam. Krajnc Srečko, Rifornik 22, Šentjur pri Celju, 63230.

PONY EXPRESS cena 1 M, prodam. Koščanski Žarko, Stanetova 7, Celje.

STARO STREŠNO opeko, prodam. Ulica 8. črnogorske brigade 17, Celje.

LADO 1200 S, ugodno prodam, letnik 75. Inf. na tel. 821-091.

ŽREBICO LIPICANKO zelo poceni prodam, za šport in kmečka dela. Ribič Gotovlje 64, Žalec.

KOMPLET KURJO FARMO pri stanovanjski hiši Zvodno 5 v Celju, ugodno prodam. Naslov: Rezar, Razbor 27, Dramlje.

R 4, vozen, neregistriran, ugodno prodam. Tel. 35-164.

DOBRO OHRANJENO kosilnico Alpina, ter malo rabljeno mizar-sko mizo, ugodno prodam. Ogled popoldan. Zimšek, Štore 180, Kresnike.

TAM 4500 prodam po ugodni ceni. Reg. za leto 1984/85. Plavčak Franc, Podgrad 39, Šentjur pri Celju 63230.

BARVNI TV SELEKTOMATIC Gorenje rabljen 5 let, v dobrem stanju prodam. Inf. 34-300 po 15. uri.

TRAKTOR URSUS 335 v dobrem stanju prodam po ugodni ceni. Pergamoš Janez, Bezgovica 4 a, Pristava pri Mestinju.

POSESTVO 1,5 ha njive, gozda, in parcelo s stavbiščem ca. 20 a v bližini Atomskih toplic, prodam. Ogled vsak dan popoldan. Cena po dogovoru. Klepec Anton, Kačji dol 10 a, 63241 Podplat.

KAROSERIJO za R 4, cena 2 M, ter motor za R4 cena 3 M, prodam. Puntar, Gotovlje 95.

ŠOTOR INDUPLATI za 4 do 6 oseb in Gorenje barvni TV, ugodno prodam. Inf. tel. 27-934 zvečer.

NOVO MOTORNO KOLLO Moped 15 LSC, prodam. Rozika Kovačič, Zidaniškovca 1, Celje.

2 ha gozda (mešano) v okolici Žalca-Zabukovica, prodam. Šporn Franc, Parližje 27, Braslovče 63314.

4 mesece brejo teličko in kravo, prodam. Ogled popoldan ali v nedeljo. Lesjak Stane, Prekorje 42, Škofja vas.

OBRAČALNIK za kosilnico BCS dobro ohranjen prodam. Mulej Stanko, Prožinska vas 52, Štore.

TAKOJ VSELJIVO pritično hišo z vrtom, prodam. Ivan Korez, Rogatec 67.

SALONITNE PLOŠČE 100x125 visokovalne, prodam. Informacije tel. 24-866, popoldan.

RODOVNIŠKE PSE pritlikave pinče, prodam. Inf. tel. 062 34-142.

ELEKTRIČNI ŠTEDILNIK ugodno prodam. Brezovšek, Vojnik, Kaševa 3.

JADRNIKO ZETA Z 101/79, šotor za 3 osebe prodam. Jarh Jože, Nušičeva 3, Celje.

UGODNO PRODAM 45 m² izoteka. Tel. 24-860.

1 ha zemlje s staro hišo v občini Šmarje, prodam. Inf. na tel. 36-298 ali osebno na naslov Zakosšek, Goriška 1, Celje.

ZASTAVO 750 letnik 78, prodam. Ivan Hrovat, Galicija 7p, Žalec.

MZ 250 letnik 83 registriran do 5. avgusta 84, ugodno prodam. Informacije vsak dan na naslov Planina, Sevnica 67, ali na tel. 783-147.

STIROPOR, ugodno prodam. Dramlje 2, Avžner.

FIAT 750 SE 30 km letnik 1980, redno vzdrževan, garažiran ter malo vozen prodam. Ulica Franja Malgaja 25, Šentjur.

ETERNIT strešno kritino, prodam. Tel. 710-966 do 15. ure.

TROSED RAZSTEGLJIV in dva fotelja poceni prodam. Trajkovski, Pucova 5.

POSESTVO 1,5 ha v bližini Atomskih toplic, primerno za upoko-jence, prodam. Tel. 824-256.

AVTOMATICA 3 MS malo rabljen z garancijo, prodam. Tel. 24-196.

R 4 special letnik 77, reg. do 26. 1. 85 prodam. Korošec Franc, Petelinškova 11, Vojnik.

BARVNI TELEVIZOR AZUR v garanciji prodam. Illova 8b. Ogled popoldan od 15 ure dalje.

Z 101 za rezervne dele in generalno obnovo motor, prodam. Inf. tel. 32-896.

TRAKTORSKO KABINO za traktor IMT Ferguson 533, prodam. Stojan Jože, Prožinska vas 62 Štore.

Harmoniko BE ES AS DES ugodno prodam. Tel. 068 82-312.

STREŠNO KRITINO v rjavi barvi, prodam. Tel. 068 82-312.

PRALNI STROJ CANDY P 640 super avt. star dve leti. Otok 5 st. 14.

GS letnik 77, ugodno prodam, delno tudi na kredit ali zamenjam za manjši avto. Inf. tel. 751-395 vsak dan od 19. do 21. ure.

GLASBENI CENTER malo rabljen, zelo ugodno prodam. Horjak Ivan, Breze 92, Breze pri Celju.

TRAKTOR DEUTZ – 40 KM prodam. Škoflec Karli, Verpete 5, Frankolovo.

JAWO ČZ 350 letnik 79, ohranjen, registriran do 1. 8. 85 preurejeno z oklepom prodam. Cena po dogovoru. Ljubič Jure, Tabor 2.

ZASTAVO 101, 1980 letnik, 57.000 km, garažirana, temno modra barva, nujno prodam. Petelinškova 6, 63212 Vojnik, Jodeh, tel. 28-611 in 25-100 od 8. do 15. ure.

KRAVO po izbiri prodam. Ogorevc 4, Štore, tel. 770-034.

130 a zemljišča, sončna lega, cena po dogovoru. Gubno pri Lesničnem prodam. Čepin Ivan, Velenje, Foltova 10.

ZASTAVO 101, karambolirano, prodam po ugodni ceni. Rajh Marjan, Podvrh 1, Braslovče.

ZASTAVO 101, letnik 77, ugodno prodam. Inf. dopoldan 856-275, popoldan od 18. do 20. ure 31-390.

POHIŠTVO za dnevno sobo in otroško kolo ugodno prodam. Tel. 36-310 popoldan med tednom.

R 18 letnik 83, odlično ohranjen, ugodno prodam. Tel. 724-052.

OPEL KADETT kupe in Zastavo kombi 435 k, prodam. Jakše, Babno 24, Celje.

GLASBENI CENTER Gorenje GC 203A (2 x 50 W) v garanciji do 16. 4. 85, ugodno prodam. Informacije Bornšek Maks, Babno 4, Celje popoldan ali 33-611, mehanska projekcija, dopoldan.

PRAŠIČA za zakol, prodam. Slomšek Stanko, Proseniško 31, Šentjur.

RENAULT 12 TL, letnik 75, ugodno prodam. Lončarič, Oblakova 26, Celje.

SKRINJO GORENJE 345 I, prodam za 2 M. Trnovlje 125 Celje.

PRIKOLICO za osebni avto, prodam. Grobelšek Anton, Teharska 53, Celje.

NOV TRAKTOR FIAT 502 z obteženimi kolesi, prodam. Kožuh Jože, Gabrovec 3, Vojnik.

FIAT 126 P, letnik 78, prevoženih 68.000 km, z zimskimi gumami in rezervnimi deli prodam za 9 SM. Informacije na tel. 33-321 Hlastec.

OTROŠKO POSTELJO – samsko z jogi vložkom in omarico za knjige, ugodno prodam. Tel. 24-781.

MOTOR za traktor MAN 13, 24 KW – 18 KM lahko tudi po delih prodam. Lazarec Ljubiša, Prevršac 6, 44232 Mučenčani, ali tel. 044 85-328 ob delavnikih med 6 in 14. uro.

R 18 letnik 81, ugodno prodam. Tel. 33-683.

ŠIVALNI STROJ Bagat Slavica, prodam za 2 M. Krivec, Prisojna 6, Celje nasproti C. na Dobrovo 51.

POIŠČITE V ...
prodajnem centru hudinja

kovinotehna tozd tehnična trgovina

NOV STROJ za izdelavo ladijskega poda, prodam. Železniška postaja Šempeter.

TRAKTOR IMT 35 KM puhalnik in gumi voz 15 col, prodam. Škorjak Franc, Korpule 11, Šmarje pri Jelšah.

MAN 635 kiper 6,5 t s cerado, prodam. Pečovnik Janko, Kapla 11, Tabor.

NAJBOLJŠEMU ponudniku prodam Zastavo 750, vozno, neregistrirano zaradi gradnje. Kotnik Marjan, Levec n. h. (novo naselje).

STAREJŠO hišo z dvosobnim stanovanjem in lokalom primernim za vsakršno obrt v centru Štor, takoj vseljivo, prodam. Tel. 063 770-038, Lokošek Mira, Štore pri Celju 21.

AMI super letnik 74, v voznom stanju prodam. Turin, Cankarjeva 8.

KUHINJSKE ELEMENTE, prodam. Ogled možen vsak dan od 15. ure dalje pri Koružnjak, Okrogarjeva 3, Celje, 6 nadstropje.

NOVO z garancijo trajnogorečo peč za centralno ogrevanje, Model Central 23, prodam. Milorad Sarajlija, Ribarjeva 4.

ZASTAVO 101, letnik 1977 prodam za 15 SM. Informacije tel. 32-190.

ZASTAVO 750, prevoženi 24.000 km, letnik 1977, prodam. Tel. 27-408.

KUPIM

V CELJU nujno kupim staro garsoniero ali enosobno stanovanje. Ponudbe pod: GOTOVINA do 100 M.

HIŠO v bližini Celja, kupim. Tel. 24-224.

FREZO za traktor Tomo Vinkovič, kupim. Kumer Franc, Pečovnik 59, Celje.

STANOVANJA

MEDICINSKA SESTRA išče manjše stanovanje ali sobo s souporabo kopalnice v Celju ali v okolici. Sporočite na tel. 26-113 int. 295.

NA LAVI zamenjam enosobno stanovanje s centralnim ogrevanjem za enako vrednega v centru mesta dogovor vsak dan od 10. ure naprej. Štefka Rajniš Zidanškova 4, II. nadstropje.

USLUŽBENKA z visoko izobrazbo išče sobo v Celju. Tel. 25-552.

MENJAM trisobno komfortno stanovanje s telefonom v Celju za dvosobno v Celju ali Žalcu (po možnosti s telefonom). Informacije na tel. 32-586.

ZAMENJAM trosobno komfortno stanovanje 82 m² v Titovem Velenju-Gorici za ustrezno ali manj komfortno v Dobrni. Informacije tel. 855-231 interna 251 od 6 do 14. ure.

DEKLE nujno išče kakršnokoli stanovanje od Celja do Žalca. Šifra: NUJNO.

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA V

osnovni šoli Bratov Juhart Šempeter

razpisuje delo in naloge

predmetnega učitelja glasbene vzgoje

za nedoločen čas. Pogoji opravljen strokovni izpit.

Rok prijave – 8 dni.

Komisija za delovna razmerja

VIO LAŠKO TOZD Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

razpisuje prosta dela in naloge:

1 VOZNIKA – VZDRŽEVALCA na podružnični šoli Breze

za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Pogoj: – KV delavec kovinarske ali strojne smeri – vozniki izpit C kategorije – poskusno delo 2 meseca – stanovanja ni

– prednost imajo kandidati z območja Brez. Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izobrazbi v roku 15 dni po objavi na naslov VIO LAŠKO TOZD Osnovna šola Primoža Trubarja Laško, Laško, Titova 20.

SOBO, sanitarije, centralna, poseben vhod, oddam dvema fantoma, predplačilo za 2 meseca. Šurber Gizela, Zadobrova 11 a, Škofja vas, telefon 772-104.

MED ŠEMPETROM in Žalcem iščem manjše stanovanje v družinski hiši ali bloku za nekaj let. Lahko je neopremljeno. Cenjene ponudbe pod: SEPTEMBER 84.

ZAMENJAM novo lastniško stanovanje na Hudinji za hišo – lahko nedokončano. Ponudbe: SEPTEMBER.

ZAMENJAM večjo (najemniško) sobo v centru mesta Celja za stanovanje. Ponudbe pod: Center mesta.

STARO hišo s posestvom na Hrvaškem blizu mesta Slavonski brod, menjam za hišo z vrtom v okolici Celja. Šifra: »DOM«.

V NAJEM vzamem garsoniero. Ponudbe pod: SEPTEMBER.

OPREMLJENO SOBO s kopalnico oddam študentkama. Tel. 26-963.

SOBO oddam dijakinji. Ponudbe: bližina pedagoške šole.

NA stanovanje vzamem 3 dekleta. Marija Oprešnik, Teharska 83 ali Linhartova 22, do 10. ure.

ZAPOSLITEV

IŠČEM kakršnokoli honorarno popoldansko delo, ki ga lahko opravljam doma. Šifra: ARANŽER.

V delovno razmerje sprejemam KV avtomehanika z dvoletno prakso na osebnih vozilih, s pogojem, da ima odslužen vojaški rok. Na voljo samsko stanovanje. Zaželeno vozniško dovoljenje B in C kategorije – ni obvezno. OD po dogovoru. Brance Miran, avtomehanik Laško.

ZA IZVEDBO strešnih kleparskih pleskarskih in vseh fasadnih del montiram in dajem v najem hitromontažni zidarski oder in pomične odre vseh dimenzij. Tel. 063 36-853.

ZIDARJA takoj zaposlim. Tel. 35-475.

NATAKARICO (kvalifikacija ni pogoj) sprejemam v delovno razmerje. Ponudbe pod »Dober osebni dohodek«.

RAZNO

POPRAVLJAM električne gospodinske stroje. Kozinc Stane, Trnovlje 187 a. Telefon 063 35-039.

IŠČEM IZVAJALCA fasade v septembru, strokovno oblaganje s siporeksom. Tel: 063 710-548 od 19. ure dalje.

MOŠKI 34/173 z domom in upokojen, želim spoznati dekle. Ponudbe s sliko pošljite pod šifro: ZVESTOBA.

INŠTRUIRAM matematiko za osnovne in srednje šole in slovenščino do 5. razreda osnovne šole. Tel. 27-904.

Srednja šola Borisa Kidriča Celje

vabi k sodelovanju sodelavce za izvajanje pedagoškega dela:

2 učitelja praktičnega pouka za tekstilno-konfekcijsko stroko.

Pogoj: višja izobrazba v tekstilno-konfekcijski usmeritvi ali praktični pouk na PA in 5 let delovnih izkušenj.

2 učitelja praktičnega pouka tekstilno-mehanske tehnologije.

Pogoj: višja izobrazba v tekstilno-mehanski tehnologiji ali praktični pouk na PA in 5 let delovnih izkušenj.

1 učitelja matematike.

Pogoj: visoka izobrazba na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo ali dipl. ing. strojništva ali elektrotehnike.

Nastop dela za nedoločen čas za vsa razpisana delovna mesta je 1. 9. 1984.

**Z NOVIM
TEDNIKOM
TUDI NA
MORJU**

**Novi tednik
poiščite v
Vjesnikovih
kioskih**

TV SPORED

NEDELJA, 12. 8./PONEDELJEK, 13. 8.

7.10-00.00 TELETEKST RTV LJUBLJANA
7.25 PROPAGANDNA ODDAJA; 7.30 OI LA 84: NOGOMET FINALE, neposredni prenos, v odmoru...; 9.15 PROPAGANDNA ODDAJA; 9.20 OI LA 84: BOKS, finale, posnetek; 11.40 OI LA 84: ODBOJKA(M) – finale, posnetek; 13.40 OI LA 84: OLIMPIJSKI PREGLED 1; 15.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 15.15 OI LA 84: ATLETIKA, finale – posnetek; 19.15 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 Ž. Senečić-E. Tomičič: GABRIEL, nadaljevanje TV Zagreb; 21.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.05 NADNACIONALNE DRUŽBE: Računalniki in nepismenost, reportaža TV Zagreb; 21.35 POROČILA; 21.40 JAZZ NA EKRANU: Kvartet Andreja Arnoja; 22.05 OI LA 84: RITMIČNA GIMNASTIKA, posnetek (do 00.05)

Oddajniki II. TV mreže:

Samo za LJ 2:

9.50 ŽIV ŽAV, otroška matineja; 10.35 M. Smoje: VELIKO MESTO, nadaljevanje TV Zagreb; 11.45 625, napoved tedenskega sporeda; 12.00 KMETJSKA ODDAJA; 13.00 OTROŠKI SPORED; 14.30 TURISTIČNI VODIČ; 14.50 GLASBENO POPOLDNE; 16.00 POVSEM OSEBNO: Najdan Pašić; 16.45 PLANET OPIC, ameriška nadaljevanje; 17.35 NARODNA GLASBA; 18.05 ODLIKOVANJE ZA HVALEŽNOST, čehoslovaški film; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 MESTA: Chicago, kanadska dokumentarna serija; 20.50 POROČILA; 21.00 IZREDNI KOMISAR, sovjetski film (do 22.30)

PONEDELJEK, 13. 8.

9.30-10.00 in 12.45-22.15 TELETEKST RTV LJUBLJANA

9.50 VIDEOSTRANI – OLIMPIJSKE NOVICE (do 10.00); 14.00 OI LA 84: JAHANE; 14.40 PROPAGANDNA ODDAJA; 14.45 OI LA 84: ZAKLJUČEK OLIMPIJSKIH IGER in MARATON, posnetek; 18.45/19.00 ZGODBE IZ NEPRIČAVE, otroška serija TV Beograd; 19.15 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 Jordan Plevneš: ERIGON, predstava Primorskega dramskega gledališča iz Nove Gorice; 22.00 TV DNEVNIK II

Oddajniki II. TV mreže:

19.00 PODIUM – oddaja za mlade; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 PO POTEH SPOZNANJU; 20.50 POROČILA; 21.00 DINASTIJA, ameriška nadaljevanje; 21.50 PONOVI TEV ZABAVNOGLASBENE ODDAJE (do 22.35)

TOREK, 14. 8.

17.45-22.35 TELETEKST RTV LJUBLJANA

18.00 POROČILA; 18.05 JEKLENEC, otroška serija TV Zagreb; 18.25 IZROČILA, glasbena oddaja TV Sarajevo; 18.55 PISANI SVET: Zvok tišine – tišina zvoka; 19.15 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 H. Robbins: PARK AVENIJA 79, ameriška nadaljevanje; 21.30 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.35 AKTUALNO: Pet usodnih ur; 22.20 TV DNEVNIK II

Oddajniki II. TV mreže:

17.30 PUSTOLOVŠČINA, otroška oddaja; 18.00 TV DNEVNIK; 18.15 FRANCIJA SKOZI ŠANSON, glasbena oddaja TV Ljubljana; 18.45 40 LET GRANIČARSKIH ENOT JLA; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 TOP LISTA NADREALISTOV; 20.45 ŽREBANJE LOTA; 20.50 LIKI REVOLUCIJE, dokumentarna oddaja; 21.35 POROČILA; 21.40 JAZZ NA EKRANU; 22.15 KNJIGE IN MISLI (do 22.45)

SREDA, 15. 8.

18.05-21.55 TELETEKST RTV LJUBLJANA

18.20 POROČILA; 18.25 CIBIBAN, DOBER DAN: Naš vrtec je ob meji; 18.45 PREKO ATLANTSKEGA OCEANA, potopisna reportaža TV Zagreb; 19.15 RI-

SANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 FILM TEDNA: OŽIGOSANA, ameriški film (ČB); 21.34 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.40 TV DNEVNIK II

Oddajniki II. TV mreže:

17.55 TV DNEVNIK; 18.15 CAMILLA, MOJA SESTRA, evrovizijska otroška drama; 18.45 NARODNA GLASBA S FESTIVALA OHRID '84; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 MOSTOVI PRIJATELJSTVA, zabavnoglasbena oddaja; 21.00 POROČILA; 21.10 OHRIDSKO POLETJE '84 – oddaja resne glasbe (do 21.55)

ČETRTEK, 16. 8.

17.45-23.15 TELETEKST RTV LJUBLJANA

18.00 POROČILA; 18.05 TRAPOLLO HH 33: Veliki zmagovalci in njegovi sužnji (ČB); 18.50 ŽELEJI STE – POGLJE, zabavno-poučna oddaja; 19.15 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 LOV ZA ZAKLADOM: Jugoslavija, kviz francoske TV; 20.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.00 R. Castellani: ŽIVLJENJE VERDUA, italijanska nadaljevanje; 22.20 TV DNEVNIK II; 22.35 RETROSPEKTIVA DOMAČE TV DRAME – Milan Pugelj: SPLAV-LJENCI (ČB)

Oddajniki II. TV mreže:

17.55 TV DNEVNIK; 18.15 JUNAŠKI ROD, otroška serija TV Skopje; 18.45 ORKESTER JOHANN STRAUSS IZ DUNAJA; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 UMETNIŠKI VEČER: Hrvaška drama Narodnega gledališča Ivan Zajc z Reke; 21.40 POROČILA; 21.45 TRIPTIH – oddaja iz kulture (do 22.25)

PETEK, 17. 8.

17.55-23.10 TELETEKST RTV LJUBLJANA

18.10 POROČILA; 18.15 JAZZ NA EKRANU: Willem Breuker Kollektief; 18.45 TRNOV GRAD, madžarska otroška nadaljevanje (ČB); 19.15 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 MODROST TELESIA; angleška dokumentarna serija; 20.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.55 NE PREZRITE; 21.10 B. Birns: PROTI VETRU: OGNJENA ZRNA; avstralska nadaljevanje; 22.00 TV DNEVNIK II; 22.15 M./Dolenc: GORENČEV VRAG, TV nadaljevanje

Oddajniki II. TV mreže:

17.55 TV DNEVNIK; 18.15 AVTOGRAMI, otroška serija TV Skopje; 18.45 PREGLED GLASBENE USTVARJALNOSTI V BiH; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 DUBROVNIŠKE POLETNE PRIREDITVE 84; 20.45 POROČILA; 20.50 POROTA, dokumentarna oddaja; 21.55 SOVJETSKA ZNANSTVENA FANTASTIKA: AKVANAVTI, igrani film (do 23.30)

SOBOTA, 18. 8.

15.45-23.35 TELETEKST RTV LJUBLJANA

16.00 POROČILA; 16.05 CIBIBAN, DOBER DAN: Naš vrtec je ob meji; 16.20 JEKLENEC, otroška serija TV Zagreb; 16.40 ZGODBE IZ NEPRIČAVE, otroška serija TV Beograd; 17.10 MODROST TELESIA, angleška dokumentarna serija; 18.00 ŽENSKA ZA PULTOM, čehoslovaška nadaljevanje; 18.50 ČUDEŽI NARAVE: Dolina smrti, kanadska poljudnoznanstvena serija; 19.15 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 EKSPRES POLKOVNIKA RYANA, ameriški film; 21.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.00 ZRCALO TEDNA; 22.20 MELODIJE MORJA IN SONCA; 23.30 POROČILA

Oddajniki II. TV mreže:

16.20 RIKI TIKI TAVI, sovjetski film; 18.00 FESTIVAL OTROKA – ŠIBENIK 83: Savojske pesmi in plesi; 18.55 SLIKA IN GLASBA, glasbena oddaja; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 TV KASETA; 20.30 LJUDJE IZ MARMORJA – JUNAKI DELA, feljton; 21.15 POROČILA; 21.20 ŠPORTNA SOBOTA; 21.45 KENNEDY, angleška nadaljevanje; 22.30 POEZIJA (do 23.00)

RADIO CELJE

ČETRTEK, 9. 8.: 8.00 Poročila, 8.10 Iz sveta glasbe, vmes 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Kronika, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Prosto popoldne – ekipa Žveplometra se predstavi, 18.00 Zaključek.

PETEK, 10. 8.: 8.00 Poročila, 8.10 Petkov mozaik, vmes 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Žveplometer, 10.00 zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Namig za konec tedna, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek.

SOBOTA, 11. 8.: 8.00 Poročila, 8.10 Dopoldne z vami, vmes 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.05 Kuharski kotiček, 9.15 Koledar prireditve, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila in obvestila, 15.15 Zabavni globus, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.45 Kulturni feljton, 18.00 Zaključek.

NEDELJA, 12. 8.: 10.00 Poročila in obvestila, 10.30 Vedno lepe melodije, 10.45 Kekčevi prijatelji, 11.00 Žveplometer, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Druga poročila, 12.05 Zabavni globus, 12.15 Literarna oddaja, 12.30 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi poslušalcev, 14.30 Zaključek.

PONEDELJEK, 13. 8.: 8.00 Poročila, 8.10 Športno dopoldne, vmes 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 15.15 Nove plošče, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih viš, 17.45 Športni pregled, 18.00 Zaključek.

TOREK, 14. 8.: 8.00 Poročila, 8.10 Dopoldne z vami, vmes 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Esperanto, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi poslušalcev, 16.30 Srečanje z leti, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek.

SREDA, 15. 8.: 8.00 Poročila, 8.10 Dopoldne z vami, vmes 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Koledar prireditve, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 15.15 Iz krajevni skupnosti, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek.

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. FOOTLOOSE – KENNY LOGGINS
2. JAMAJKA – GU GU
3. THE REFLEX – DURAN DURAN
4. HERE COMES THE RAIN AGAIN – EURYTHMICS
5. SKITNICA – JASNA ZLOKIČ
6. PRINCEZA – SLADŽANA IN DADO
7. ACAPULCO – RICH-POWERI
8. TIME AFTER TIME – CYNDI LAUPER
9. AUTOMATIC – THE POINTER SISTERS
10. ANDŽELE MOJ – OLIVER DRAGOJEVIČ

Domače melodije:

1. Z VESELIM SRCEM VOŠČIM – FANTJE Z VSEH VETROV
2. MED KVARTOPIRCI PRI PETELINŠKU – CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET
3. OB PRAZNIKU – SLOVENIJA
4. OB POLNEM BOKALU – ALPSKI KVINTET
5. KO SE VRNEŠ – RUPAR
6. S HARMONIKO NA POTEV – STARI ZNANCI
7. ODPIRAJ DEKLE KAMRICO – DOBRI ZNANCI
8. ORAČ – ŠTIRJE KOVAČI
9. NAŠ URBAN – MIHOLIČ
10. TEBI, NAŠA MATI – HENČEK

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Nagrajenca: *Branka Gajšek, Grobelno 38*
Tanja Grošelj, Cankarjeva 2 a, Titova Velenje

Pišite na naslov: *Novi tednik – Radio Celje,*
Trg V. kongresa 3a, Celje
Vsakič – nagrada velika plošča, ki jo izžrebanci dvignejo
v prodajalni MELODIJA.

ZAHVALA
Ob nenadni izgubi dragega moža, ata, starega ata in brata

LEOPOLDA
LESKOVARJA

iz Šibenika 13, Šentjur pri Celju,
se iskreno zahvaljujem kolektivu Alpos Šentjur, sodelavcem DSSS, sodelavcem TOZD Cevarna, govorniku za izrečene poslovilne besede in za pomoč ob težkih trenutkih, Železarni Štore, kolektivu TOZD Klavnica Šentjur, vsem sorodnikom, sosedom in znancem, za darovane vence in cvetje, duhovniku za opravljen obred in pevcem za zapete žalostinke.

Žena Zinka, sin Dušan, hči Bernarda in sestra Marica z družinama

NOVI TEDNIK

Ob 35-letnici izhajanja je Predsedstvo SFRJ odlikovalo Novi tednik z redom zaslug za narod s srebrno zvezdo. Glasilo občin celjskega območja Novi tednik so ustanovile občinske konference SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec na osnovi družbenega dogovora o prevzemu ustanovitelskih pravic in zagotavljanju materialnih pogojev za izhajanje Novega tednika in oddajanje Radia Celje.

Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, tel. 23-105, 22-369. Glavni urednik in direktor TOZD Boris Rosina. Odgovorni urednik Novega tednika Branko Stamejčič. Odgovorni urednik Radia Celje Miran Korošec. Redakcija: Marjela Agrež (Šmarje, mladina), Vili Einspieler (Šentjur), Violeta Vatovec Einspieler (Laško, izobraževanje), Mateja Podjed (Slov. Konjice, kultura), Milena Brečko Poklič (Celje, notranja politika, zdravstvo), Rado Pantelič (Mozirje, turizem), Zdenka Stopar (Celje, socialna politika), Srečko Šrot (reportaža, kronika-kriminal), Mitja Umnik (gospodarstvo, kmetijstvo in namestnik odgovornega urednika NT), Janez Vedenik (Žalec, zamejstvo), Tone Vrabl (Titovo Velenje, šport) Franček Pungertič (glasba in glasbeni urednik RC). Urednik fotografije Edi Masnec. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Tisk: ČGP Delo, Ljubljana. Cena posameznega izvoda je 20 dinarjev. Individualna letna naročnina 940 dinarjev, polletna 470 dinarjev. Za tujino je letna naročnina 1.850 dinarjev za delovne organizacije pa 1.040 dinarjev. Št. ziro računa 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

»Delavski svet

Gozdnega gospodarstva Celje –
Tozd POHORJE s sedežem v
Vitanju,

objavlja
prosta dela in naloge:

A. Splošno vodenje revirja
(2 delavca)B. Poklicni gozdni delavec
(3 delavce)

Pogoji:

Pod A. dipl. gozd. inž. ali gozdarski tehnik in eno leto delovnih izkušenj

Pod B. – poklicna šola ali končana osemletka z možnostjo usposobitve.

Delavski svet

Gozdnega gospodarstva Celje –
Tozd Gradnje in mehanizacija s
sedežem v Celju

objavlja
prosta dela in naloge:

A. Mehanik – delovodja za
popravilo kamionov MAGIRUS in
TAMB. Vrtalec pri kompresorju
(2 delavca)

Pogoji:

Pod A. – poklicna šola ustrezne smeri, eno leto delovnih izkušenj

Pod B. – končana osemletka, en mesec delovnih izkušenj.

Delovna razmerja bodo sklenjena za nedoločen čas, razen za vrtalca pri kompresorju, kjer je trimesečno poskusno delo.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v osmih dneh od objave na naslov: GOZDNO GOSPODARSTVO CELJE, 63000 CELJE, LJUBLJANSKA C. 13.

Kandidati bodo o poteku izbire obveščeni v 30 dneh od objave.». »

Angelca Labohar je rojena za gostinstvo

-Ko je luči zmanjkalo, sem vedela, da bo huda ura-

Poletni meseci so polni vseh mogočih želja in potreb po tem, da se človek lahko kje osveži, spočije. Pa nam takšen ali drugačen počitek postane pravo neugodje, če se pojavimo v gostilni, kjer ni prave postrežbe, kaj šele prijazne besede. Z lučjo pri belem dnevu človek danes takšen kotichek se lahko najde. Našli smo ga tudi mi, ko smo obiskali novo gostišče, pravzaprav bife z lepo urejenima salonoma, sanitarijama in kar je še najvažnejše, našli smo gostilničarko, ki je zlepa ne najdeš. To je Angelca Labohar.

Ne samo prijaznost in iskrenost, iz nje veje vsa dobrota in ustrežljivost, kakršno si človek lahko samo želi. Že ko stopiš v lokal ti prijazen nasmeh in pristrčen pozdrav povesta, da so tu doma gostinci starega kova. Kako da ne. Angelca že 36 let dela v gostilni na Brezah. Dobro ve, kako se komu streže in kako se s kom ravna. Čeprav ni pri njej nobenih razlik med gosti, pa vendar ima še poseben posluh do tistih, ki so v kozarec pogledali malo preveč. Angelca se predobro zaveda, da je s pijanimi ljudmi težko ravnati in da se zgrda pri njih ničesar ne doseže. Že od nekdaj je bilo to gostišče v še takratnem Sentrupertu znano po tem, da so se fantje in možje radi ravnali, včasih tudi preveč,

še zlasti, če so se našli skupaj iz različnih vasi. V takem primeru je morala Angelca biti za razsodnika in večkrat ji je uspelo, da so se petelini pomirili, kadar je zmanjkalo luči, pa je vedela, da se bliža huda ura.

Daleč naokoli so bili Sentrupertani znani po tem, da so se z »aufbiksanjem« in še čim postavljali pred drugimi. Zato tudi ni bilo veselice, da tepež ne bi bil zraven. In zato še dandanašnji, če te kdo mimogrede vpraša od kod si, takoj povpraša še, če imaš nož zraven. Tisti časi, ko se je moč fantinov izkazovala na ta način so minili, zato je tudi takšnih ali drugačnih obračunov v gostilni pri Angelci vse manj. Zakaj je prišlo do prepira? Angelca pravi, da je najbolj hudo takrat, kadar se najdeja skupaj trezen in pijan, ki nista nikoli za skupaj. Za mir v tem primeru velja samo načelo, da pametnejši odneha.

V zadnjem času je vse pogostejše opaziti površne gostinske usluge in nezadovoljstvo je upravičeno. Angelca pravi, da je za vse to potrebna le dobra volja in malo več potrpežljivosti. Če tega ni, tudi gostov drugi ni več. Zato se nikoli ni ustrašila najbolj zahtevnih popotnikov, ki so se pri njej oglašili. Če ni mogla gostu vedno ustreči, mu je Angelca to znala razložiti, da sta bila oba zadovoljna.

Poleg dela, ki ga vestno opravlja v bifeju, pa mora postoriti še to in ono na polju in v hlevu, ker je za vse bolj ali manj sama. Moža sta ji novogradnja in bolezen priklenila na posteljo. Vse to je tisto, kar bi lahko slabo vplivalo na njeno voljo pri strežbi, toda Angelca se preveč dobro zaveda, da za njene težave ni kriv gost. Da je dela kot kmečko dekle vajena od malih nog se ji pozna še dandanes, čeprav prenaša že šesti križ. Z dušo in srcem se je predala poklicu in veselja do dela z ljudmi ji ne zmanjka.

VLADO MAROT

Se je čas ustavil?

Pred mnogimi leti, ko sem bil še v osnovni šoli, je ura na zvoniku Marijine cerkve v Celju tekla tako, kot mora. Pri kemiji sem samo malce stegnil vrat, tako da sem skozi okno vsak trenutek lahko videl zvonik. In v dolgih urah kemije mi je ura na zvoniku z vsako novo minuto prinesla tudi nekaj olajšanja. Kemija se bliža h koncu.

Ko pa sem šel popoldan s prijatelji v mesto in koga vprašal, koliko je ura, mi je v šali odvrnil: »Slišiš, za reveže je ura na zvoniku!« In res sem se ozrl navzgor. Nikoli nisem z neko čudno razigranostjo v srcu pozabil pogledati navzgor na poti v mesto.

Danes je vse drugače. Ni več osnovne šole, ura pa tudi ne dela več. Že več kot eno leto ne teče. Kot se zdi, ni nikogar, ki bi zanjo skrbel. Ali se je ura nepopravljivo pokvarila? Ali res ni človeka, ki bi jo popravil? Ah, koliko le je ura? Taka in podobna vprašanja se porajajo mnogim ljudem, ki v mestu tudi ne pozabijo pogledati kvišku. Pa čeprav imajo na levici uro, pa čeprav je le-ta modernejša, pa čeprav v njej plešejo tekoči kristali.

CRATOMIR VOLFAND

Alpinistični kotichek

Preteklo soboto in nedeljo je alpinistični odsek Celje organiziral plezalni tabor na Korošici, s tem da je nedeljo namenil predvsem plezanju z mladimi alpinisti – tečajniki. Ostanje okoli Korošice so zelo primerne za krajše toda zahtevne plezalne vzpone, pri čemer velja omeniti predvsem težko steno Dedca, Vežice in nekoliko lažjih Vrščic. Ugodno za plezanje je to, da so pristopi do sten kratki (15 do 20 minut), tako da se lahko bolj posvečajo samemu vzponu, ne pa pristopu in sestopu.

4. 8. sta Smodiš Smiljan in Rajster Boris v Vežici preplezala spominsko smer Draga Geršaka in Ceneta Grčarja. Smer je ocenjena s V. težavnostno stopnjo in od alpinista zahteva nekajurno konstantno fizično in psihično zbranost. Istega dne sta Čanžek Franc in Sah Marjana preplezala Lewo smer v Dedcu (V) in Desno (VI). Čanžek, ki je kljub najdaljšemu plezalskemu stažu še vedno med najboljšimi alpinisti v odseku, je ta dan preplezal še Šarino poč v navezi s plezalco Povše Branimir in Rihter Marjanom. Smer je ocenjena s V+. Rihter Marjan je s tečajnico Robnik Liljano ponovil smer Mimo votline, z oceno III. Isto smer sta ponovili tudi navezi Povše Brane in Okrogar Polona ter Rajster Boris in Kumer Dragica. Smodiš Smiljan je s tečajnico Stor Miljano preplezal Pinterjevo v Dedcu (ocena IV+). Isto smer je preplezala tudi mešana naveza Cankar Slavko in Centrih Zlata.

5. 8. pa so naveze Čanžek Franc–Praprotnik Karolina, Golob Dušan–Sah Marjana–Ivakič Iztok in Rihter Marjan–Robnik Liljano ponovili Pinterjevo v Dedcu (IV+). Navezi Povše Brane–Okrogar Polona ter Smodiš Smiljan–Stor Miljana sta ponovili Desno v Dedcu (V-), zadnja naveza pa še Kazalčeva smer v Vrščicah (III–IV). Rajster Boris, Žogan Janko in Centrih Zlata so preplezali Lukmanovo smer v Vrščicah – ocena III. Cankar Slavko in Zupanc Jože pa Preložnikovo (III) in 26-to (IV, I–II).

V Stajerski Rinki nad Okrešljem je 4. 8. plezal Šrot Bojan s Supin Robijem (AS Mozirje) in ponovil spominsko smer Draga Bregarja (V+ A₁/IV), naslednjega dne pa sta ponovila še Direktno v Stajerski Rinki (V).

Iz potepanja po Franciji sta se vrnila Horvat Frenk in Volavšek Zdenka. Opravila sta 6 pristopov na vrhove visoke nad 3500 metrov, v Petit Aiguillu pa sta ponovila dve smeri III. težavnostne stopnje in sicer: Voie de la face nord ovest in Voie du tunnel. V P. du Selle sta opravila vzpon preko vzhodnega grebena, s sestopom po koluarju (30 do 45° naklona).

CM

Z NOVIM TEDNIKOM TUDI NA MORJU

Novi tednik poiščite v Vjesnikovih kioskih

AMADEUS POROČA

Kdor ima denar in čas naj prebere ta oglas: Zaradi osebne krize zbiram le »trdne« devize. Ponudba pod: Kdor bo najbolj zagnan bo videl tudi drugo stran.

Obiskali smo jih na Debelem rtiču

Potem, ko je občinska zveza DPM Žalec sredstva iz samoprispevka za izgradnjo pionirskega letovišča, gre za osem milijonov din, vložila v mladinsko okrevališče na Debelem rtiču, si je zagotovila potrebne kapacitete za letovanje otrok. Ob našem obisku je bilo v tem lepem letovišču 195 otrok iz žalske občine, ki se bodo v ponedeljek vrnili z vlakom ob 18.30 v Žalec.

»Zelo smo zadovoljni, saj je letovišče lepo urejeno, blizu imamo plažo, otroci pa so še posebej zadovoljni s hrano. Poskrbeli smo tudi za družabno življenje in organizirali olimpiado ter si ogledali Piran. Nekaj otrok se je naučilo plavati. Prve dni je bilo nekaj domotožja, sedaj tega ni več. Le starši nas z nepretrdnim telefoniranjem motijo pri delu,« nam je povedala Helena Kronovšek, ki že 28 let vodi letovanje otrok v žalski občini.

JANEZ KROFLIČ

FOTOGRAFIJA ZA TA TEDEN

Edi Masnec – Ob morju